

ഹയർ സൈക്കണ്ടറി
ഭലയാളം

സൂഖ്യമേഖലയ്
XI

കേരളസർക്കാർ
വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ്

തയാറാക്കിയത് ——————
സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ ഗവേഷണ പരിശീലന സമിതി (SCERT), കേരളം
2016

ഒഴീയഗാനം

ജനഗണമന അധിനായക ജയഹേ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ,
പഞ്ചാബസിസ്യു ഗുജറാത്ത മറാറാ
ദ്രാവിഡ ഉത്കല ബംഗാ,
വിന്യുഹിമാചല യമുനാഗംഗാ,
ഉച്ചല ജലധിതരംഗാ,
തവശുഭനാമേ ജാഗ്രേ,
തവശുഭ ആശിഷ മാഗ്രേ,
ഗാഹേ തവ ജയഗാമാ
ജനഗണമംഗലദായക ജയഹേ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ.
ജയഹേ, ജയഹേ, ജയഹേ,
ജയ ജയ ജയ ജയഹേ!

പ്രതിജ്ഞ

ഈ പ്രതിജ്ഞ രാജ്യമാണ്. എല്ലാ ഇന്ത്യക്കാരും എൻ്റെ സഹോദരീ സഹോദരം നാരാണി.

ഞാൻ എൻ്റെ രാജ്യത്തെ സ്വന്നഹിക്കുന്നു; സമ്പൂർണ്ണവും വൈവിധ്യപൂർണ്ണ വ്യമായ അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഞാൻ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു.

ഞാൻ എൻ്റെ മാതാപിതാക്കലെയും ഗുരുക്കമൊരെയും മുതിർന്നവരെയും ബഹുമാനിക്കും.

ഞാൻ എൻ്റെ രാജ്യത്തിന്റെയും എൻ്റെ നാട്കാരുജെയും ക്ഷേമത്തിനും ഏഴ്വരുത്തിനും വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കും.

Prepared by :

State Council of Educational Research and Training (SCERT)
Poojappura, Thiruvananthapuram - 695012, Kerala.

Website : www.scertkerala.gov.in e-mail : scertkerala@gmail.com

Phone : 0471 - 2341883, Fax : 0471 - 2341869

Typesetting and Layout : SCERT

To be printed in quality paper - 80gsm map litho (snow-white)

© Department of Education, Government of Kerala.

പ്രിയ വിദ്യാർഥികളേ,

പാരമ്പര്യംകൊണ്ടും സാഹിത്യസന്ദേശവാരം ലോകനിലവാരത്തിൽ എത്തിയ ഭാഷയാണ് മലയാളം. ഈക്കുറയിലെ അഖ്യ ശ്രേഷ്ഠം ഭാഷകളിൽ ഒന്നായി നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്ക് സ്ഥാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. മലയാളം പരിക്കുകയും മലയാളത്തിൽ ആശയവിനിമയം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് നമുക്ക് അഭിമാനകരമാണ്.

ഹയർ സൈക്കിൾറിയിലെ ഭാഷാപഠനത്തിന് ഒരു ഭാഷയായി മലയാളം തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചിന്തയും ഭാവനയും വികസിപ്പിക്കാനും വിജ്ഞാനവും വികാരവും വിനിമയം ചെയ്യാനും മലയാളം നിങ്ങൾക്ക് കരുത്തു നൽകും.

നാലു ഭാഗങ്ങളായാണ് ഈ പാഠപ്പുസ്തകം ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒന്നാം ഭാഗത്ത് പുതുതലമുറയുടെ ചിന്തകളും വികാരങ്ങളും സാഹിത്യസകളിലും അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ദൃശ്യമായുമത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ തുറക്കുന്നതാണ് രണ്ടാംഭാഗം. സാഹിത്യകൃതികളെ ആഴത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യാൻ സഹായിക്കുന്നതാണ് മൂന്നാംഭാഗം. മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ വിവിധ പ്രസ്താവനങ്ങളുടെയും പ്രവണതകളുടെയും തുടക്കത്തിലേക്ക് നാലാംഭാഗം ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നു.

രചനകളിൽ നേരിട്ട് ഇടപെട്ടും പ്രതികരിച്ചും കാഴ്ചപ്പൂട്ടും നിലപാടും നിരന്തരം നവീകരിക്കാൻ ഭാഷാപഠനം സഹായകമാവണം. പാഠഭാഗങ്ങളോടൊപ്പം നൽകിയിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഈ ലക്ഷ്യം മുന്നിൽ കണ്ണുകൊണ്ടുള്ളതാണ്.

വായനയുടെ വിശാലലോകത്തെക്കു നയിക്കുന്ന കവാടമാവട്ട ഈ പാഠപ്പുസ്തകം. ഉന്നതമായ പഠനസന്ദഭങ്ങൾ ആശംസിക്കുന്നു.

സ്നേഹത്തോടെ

ഡോ. പി.എ. ഹാത്തിര

ഡയറക്ടർ
എസ്.സി.ഐ.ആർ.ടി.

പാപ്പുന്തക ശില്പശാലയിൽ പരക്കുത്തവർ

- പി. പ്രേമചന്ദൻ, ഗവൺമെന്റ് എഴു. എസ്. എസ്.പരുന്നുർ, കല്ലുർ
കെ.വി. ഇനിക്കൻംദാൻ, ചട്ടമ്പാൽ എഴു. എസ്. എസ്, കാസർഗോദ്
എ.വി. പവിത്രൻ, ഗവൺമെന്റ് എഴു. എസ്. എസ്. കടന്നപള്ളി, കല്ലുർ
പി. രാമൻ, ഗവൺമെന്റ് ജനതാ എഴു.എസ്.എസ്. നടവട്ടം, പട്ടാമി, പാലക്കാർ
എ.കെ. അബ്ദുൽഹക്കീം, നമ്മൾ എഴു.എസ്.എസ്, നമ്മൾ, കോഴിക്കോട്
ഉമർ ടി.കെ., ഗവൺമെന്റ് എഴു.എസ്.എസ്. അരൈളി, കല്ലുർ
യോ. ജിനേഷ്‌കുമാർ എറമം, തവ. ബോയ്സ് എഴു.എസ്.എസ്. മാടായി, കല്ലുർ
ശിവകുമാർ ആർ.പി., എസ്.ആർ.വി.എഴു.എസ്.എസ്. എറിണാകുളം
പി. സുരേഷ്, ഗവൺമെന്റ് എഴു.എസ്.എസ്. അരൈളി, കോഴിക്കോട്
എ.ഡി.എം.എം.എം.എഴു.എസ്.എസ്. പെരിങ്ങത്തുർ, കല്ലുർ
കെ. മുഹീമദ്‌സുരീമെൻ, ഉർക്കൻ എഴു.എസ്.എസ്. കാരതുർ, കോഴിക്കോട്
ടി.കെ. അനിൽകുമാർ, ഗവൺമെന്റ് എഴു.എസ്.എസ്. കുത്തുപറമ്പ്, കല്ലുർ
സന്തോഷ് ജോർജ്ജ്, സെന്റ് ആന്റിണിയ് എഴു.എസ്.എസ്. കോട്ടയം
കെ. ബാബു, ഗവൺമെന്റ് എഴു.എസ്.എസ്. മീനങ്ങാടി, വയനാട്
പി.പി. പ്രകാശൻ, ടി.എം.വൈ.എഴു.എസ്.എസ്. ചേരുർ, മലപ്പറമ്പ്
പി.കെ. സരിത്ത്, കെ.ഫർ. എഴു. എസ്.എസ്. കരിയാട്, തലഘ്രേഖി
ആലീസ് ജോസഫ്, ഗവൺമെന്റ് എഴു.എസ്.എസ്. വിതുര, തിരുവനന്തപുരം
അബ്ദുലിമാൻ വി.കെ, ഗവൺമെന്റ് മാഷിള എഴു.എസ്.എസ്, കൊയിലാണി
സതിഷ്‌കുമാർ, കല്ലടി എഴു.എസ്.എസ്. മല്ലാർക്കോട്, പാലക്കാർ
യോ. ബാലചന്ദ്രൻ കുമാർ, യുണിവേഴ്സിറ്റി ടീച്ചർ എജുകേഷൻ സെൻറർ
പി.പി. പ്രകാശൻ, എസ്.എൻ.ജി.എസ്. തവ. കോളേജ്, പട്ടാമി, പാലക്കാർ
മുഹീമദ് ബഷീർ, റിട്ടേയൽ പ്രൊഫസർ, എം.എ.എസ്. കോളേജ്, മനൂട്
കെ.വി. എൻസിക്രേഡ്, സ്വത്രന്മലയാളം കമ്പ്യൂട്ടിന്

പിത്രരചന

- ജെ. ആർ. പ്രസാദ്
- കെ. ഷൈരീഹ്
- സി. ഭാഗ്യനാമൻ
- പി. രമേഷൻ, ഇരിങ്ങല്ലുർ എഴു.എസ്.എസ്, വടകര

രിംഗ്യൂൾഡ് ഫോറ്മേറ്റ്

- യോ. ജോർജ്ജ് ഓൺകുർ, മുൻ ഡയറക്ടർ, സംസ്ഥാന സർവവിജനാന കോം ഇൻസ്റ്റിറ്യൂട്ട്
- യോ. ഡി. ബാബുമുൻ, റിട്ട. പ്രൊഫസർ, കേരള സർവകലാശാല
- യോ. പി. സോമനാമൻ, അസി. പ്രൊഫസർ, കോഴിക്കോട് സർവകലാശാല
- യോ. ബി.വി. ശർമ്മകുമാർ, അസോ. പ്രൊഫസർ, കേരള സർവകലാശാല
- യോ. വിജയൻ ചാലോട്, എസ്. എസ്. എ. കല്ലുർ
- ശ്രീ. പി. നാരായണമേനോൻ, റിട്ട. പ്രൊഫസർ, കേരളവർമ കോളേജ്, തൃശ്ശൂർ
- ശ്രീ. അക്ബർ കക്കടിൽ, വൈസ് പ്രസിഡന്റ്, കേരള സാഹിത്യ അകാദമി
- ശ്രീ. ബി. രാമചന്ദ്രപിളള, റിട്ട. പ്രൊഫസർ, യുണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജ്, തിരുവനന്തപുരം
- യോ. എം.സി. അബ്ദുൾനാസർ, ഗവൺമെന്റ് കോളേജ്, തിരുർ
- യോ. സി.ആർ. പ്രസാദ്, കേരള സർവകലാശാല
- പ്രൊഫ. ജി. പത്മരാവു, കേരള സർവകലാശാല
- യോ. പി.എൻ. ചന്ദ്രഗോവർൻ നായർ, റിട്ട. പ്രൊഫസർ, എൻ.എസ്.എസ്. കോളേജ്, നിലമേൽ
അകാദമിക് കോഡിനേറ്റ്
- യോ. പി.കെ. തിലക്, റിസർച്ച് ഓഫീസർ, എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി. കേരളം

ഉള്ളടക്കം

1. കിനാവ്	7
സന്ദർശനം	9
ഓർമ്മയുടെ തരന്പ്	12
വേരുകൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവർ	23
മത്സ്യം	31
2. കാഴ്ച	35
കായലരിക്കത്ത്	37
സിനിമയും സമൂഹവും	39
കളിവുപോയ സൈക്കിളും	
കഴിഞ്ഞപോയ കാലാലടവും	44
രൈക്കുട്ട്	52
കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?	53
3. ഉള്ളറിവ്	58
കാവുകലയെക്കുറിച്ച് ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ	60
ഉഖനതാലിൽ	65
അനർഘനമിഷം	69
ലാത്തിയും വെടിയും	73
4. ഉറവ്	83
പീലിക്കണ്ണുകൾ	85
അനുകന്പ്	89
മുഹർത്തിദീനമാല	91
വാസനാവികൃതി	93
സംക്രമണം	100
ശസ്ത്രക്രിയ	103

സുസ്ഥിരമാക്കൽ

കന്ന്
കിനാവ്

മാറുന്ന കാലത്തിന്റെ സാംസ്കാരികമുദ്രകൾ സർഗ്ഗാത്മക രചന കളിൽ പ്രതിഫലിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. പ്രമേയസ്വീകരണത്തിലും ആവ്യാനത്തിലും വരുന്ന പുതുമകൾ സാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ ലക്ഷണങ്ങളാണ്. പുതിയ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാനുതകുന്ന വിധത്തിൽ മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ സർഗ്ഗാത്മകാവിഷ്കാരങ്ങളും അവരെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണകളും വികസിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ട്. പുതിയ കാഴ്ചകൾ, അനുഭവങ്ങൾ, പ്രവണതകൾ, തിരിച്ചറിവുകൾ എന്നിവ ആവിഷ്കരിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ എഴുത്തുകാർ പുതിയ സങ്കേതങ്ങളെ ആശയിക്കുന്നു. അനുവാചകരുടെ സംഭവങൾക്കില്ലത്തിലും ഇതിനുസരിച്ച് നവീകരണങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. പുതിയ തലമുറയുടെ അഭിരുചികളെ ക്രിയാത്മകമായി അഭിസംബോധന ചെയ്യുകയും പുതുരചനാരാതികൾ പരിചയപ്പെടുത്തുകയുമാണ് ഈ യൂണിറ്റിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഭാവിതയും കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷാനിർഭരമായ സങ്കൽപ്പങ്ങളാണ് പുതുതലമുറയിൽ രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടത്. തിളക്കമാർന്ന സപ്പനലോകത്തെ സ്പർശിക്കാനുദ്യമിക്കുന്ന രചനകളാണ് ഈ യൂണിറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

മറ്റു കടൽക്കാക്കകളുപ്പോലെ താണ്ടുപറന്ന്, ഇരതെടിപ്പിടിച്ച് ഒരു അക്കശിഖംതുകുടാൻ ആവുമായിരുന്നില്ല ജോനാമന്. കൃടുതൽ ഉയരത്തിൽ പറക്കുന്നവനെ കൃടുതൽ ദുരം കാണാനാവു എന്ന് അവൻ വിശദിച്ചു. ഇരുളിനെ കീറിമുറിച്ച് ഉയർന്നുപറക്കാൻ അവൻ പരിശീലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഇവനെ അങ്ങനെ വിട്ടാൽ പറ്റില്ല. കടൽക്കാക്കളുടെ പാരമ്പര്യം, മാനൃത എല്ലാം ഇവൻ തകർക്കും. കൃടത്തിലെ മുതിർന്നവർ അവനെ വിസ്തരിച്ചു:

“തീറ്റ തേടാൻ, ആവുന്നേടതേതാളം ജീവനോടെ ഇരിക്കാൻ ഈ ലോകത്രെക്ക് നമ്മുൾ വിട്ടിരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അറിയില്ലെല്ലാ ജോനാമാ. ഇത്തിരിപ്പോന്ന ഈ ജീവിതത്തിൽ പിന്നെ നിന്നാണ് നീ നമ്മുടെ മാനവും മര്യാദയും കളഞ്ഞുകൂളിക്കുന്നത്?”

“ആയിരു കൊല്ലും മീന്തലകൾക്കു പിരകേ നാം പരക്കം പാണ്ടു. ഇനിയത് പോരാ. നമുക്ക് ജീവിക്കണം. തീർച്ചയായും നമുക്ക് ജീവിക്കേണ്ടതിനൊരു ന്യായമുണ്ട്. പറിക്കേണ്ടതിന്, കണ്ണുപിടിക്കേണ്ടതിന്, സ്വത്രന്മാക്കേണ്ടതിന്. എനിക്കൊരുവസരം തരു; ഞാൻ എന്നാണ് നേടിയെടുത്തിരിക്കുന്നതെന്നു കാണിക്കാം.”

ജോനാമൻ പറഞ്ഞു നിർത്തി. തെന്തേ ജനം ഇരുളിനെ കീറിമുറിച്ച് ഉയർന്നു പറക്കുന്ന സപ്പനമായിരുന്നു അവൻറെ മനസ്സു നിരയെ.

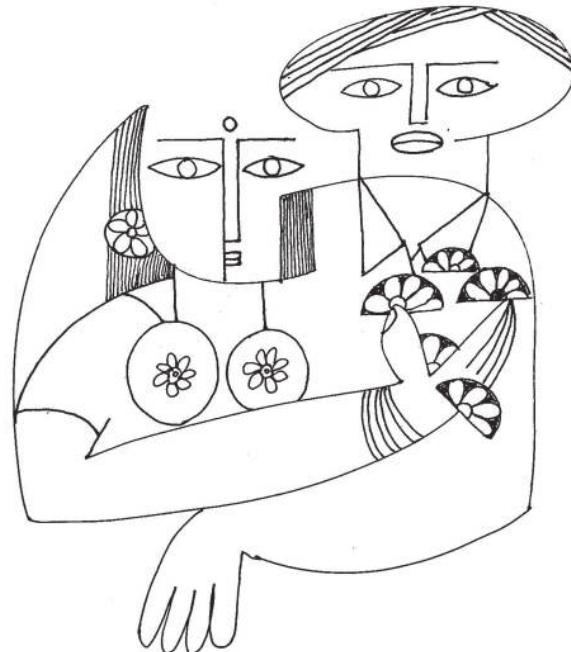
(രിച്ചാർഡ് ബാക്കിരെഴ്ച് ‘ജോനാമൻ ലിവിംഗ്സ്റ്റൺ എന്ന കടൽക്കാക്ക’ എന്ന കൃതിയിൽനിന്ന്)

ജോനാമൻ എന്ന സകൽപ്പത്തിൽ എന്നൊക്കെ ആശയങ്ങൾ ദർശിക്കാം? അവ എത്രമാത്രം പ്രചോദനാത്മകമാണ്? നിങ്ങളുടെ കണ്ണത്തല്ലുകൾ അവതരിപ്പിക്കു.

സന്ദർശനം

ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളികാട്

അധികനേരമായ് സന്ദർശകർക്കുള്ള
മുറിയിൽ മാനം കൂടിച്ചിരിക്കുന്നു നാാം.

ജനലിനപ്പുറം ജീവിതം പോലെയി-
പ്പകൾ വെളിച്ചം പൊലിഞ്ഞു പോകുന്നതും,
ചിരകു പുട്ടുവാൻ കൂട്ടിലേക്കോർമ്മതൻ
കിളിക്കല്ലാക്കേ പറന്നു പോവുന്നതും,
ങരു നിമിഷം മറന്നു, പരന്നപരം
മിച്ചികളിൽ നമ്മൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നുവോ?

മുറുക്കിയോ തന്ത്രിടിപ്പിന്റെ താളവും,
നിരയെ സംഗീതമുള്ള നിശ്ചാസവും.

പറയുവാനുണ്ടു പൊൻചെന്നുകം പുത്ത
കരളു പണ്ണേ കരിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും,
കറപ്പിടിച്ചുംരെൻ ചുണ്ടിൽ തുള്ളുവുവാൻ

കവിത പോലും വരണ്ടുപോയെങ്കിലും,
ചിരുകു നീർത്തുവാനാവാതെ തൊണ്ടയിൽ
പിടയുകയാണോരേകാനത്രോദനം.

സ്ഥാനത്ത് ദുരസാഗരം തേടിയെൻ
ഹൃദയരേവേകൾ നീളുന്നു പിന്നെയും.
കനകമെമലാഞ്ചിനീരിൽ തുടുത്ത നിൻ
വിരൽ തൊടുന്നോർക്കിനാവു ചുരന്തും,
നെടിയ കണ്ണിലെ കൃഷ്ണകാന്തങ്ങൾ തന്റെ
കിരണമേറ്റേൻ്തെ ചില്ലകൾ പൂത്തതും
മറവിയിൽ മാൺതുപോയ നിൻ കുകുമ-
തരി പുരണ്ട ചിദംബരസസ്യകൾ.

മരണവേഗത്തിലോടുന്ന വണ്ണികൾ
നഗരവിമികൾ, നിത്യപ്രയാണങ്ങൾ
മദിരയിൽ മനം മുങ്ങി മരിക്കുന്ന
നരകരാത്രികൾ, സത്രച്ചുമരുകൾ...

ചില നിമിഷത്തിലേക്കാകിയാം പ്രാണൻ
അലയുമാർത്തനായ് ഭൂതാധനങ്ങളിൽ
ഇരുളിപ്പോഴുഡിക്കുന്നു നിൻ മുവം
കരുണമാം ജനനാന്തരസാന്തനം.

അരുതു ചൊല്ലുവാൻ നഷ്ടി, കരച്ചിലിൻ
അഴിമുവം നമ്മൾ കാണാതിരിക്കുക.
സമയമാകുന്നു പോകുവാൻ, രാത്രിതന്റെ
നിശ്ചലുകൾ നമ്മൾ പണ്ണേ പിരിഞ്ഞവർ

(അമാവാസ്യി)

- ✿ പൊൻചെന്തകം പുത്തകരൾ, കനകമെമലാഞ്ചിനീരിൽ
തുടുത്ത വിരൽ, കണ്ണിലെ കൃഷ്ണകാന്തം കൊണ്ടു പുത്ത
ചില്ലകൾ - കവിതയിലെ പ്രണയഭാവത്തെ ആവിഷ്കരിക്കു
ന്നതിൽ ഈ പ്രയോഗങ്ങൾ എത്രതേതാളം സമർപ്പമായിട്ടുണ്ട്?
വിശദീകരിക്കുക.
 - ✿ കവിതയിലെ ചില പ്രയോഗവിശേഷങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക.
- മൗനം കൂടിച്ചിരിക്കുന്നു
 - മിച്ചികളിൽ നമ്മൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നുവോ

- തൊണ്ടയിൽ പിടയുകയാണാരോകാനത്രോദ്ദം അതതു സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഈ പ്രയോഗങ്ങൾക്കു കൈവരുന്ന ധനിതലങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുക.

 പ്രണയത്തിന്റെ ഭൂതവർത്തമാനങ്ങളുടെ നിറവേദങ്ങൾ ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാട് എങ്ങനെന്നയാണ് കവിതയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്?

 “വേദന വേദന ലഹരിപിടിക്കും
വേദന ഞാനത്തിൽ മുഴുകട്ട,
മുഴുകട്ട, മമ ജീവനിൽ നിന്നൊരു
മുരളീമുദ്രവമൊഴുകട്ട”
(മനസ്സിനി - ചങ്ങമ്പുഴ)

“അരുതു ചൊല്ലുവാൻ നഷ്ടി, കരച്ചിലിൻ
അഴിമുഖം നമ്മൾ കാണാതിരിക്കുക”
പ്രണയഗാമകൾ ഹൃദയസ്പർശികളാകുന്നത് അവയിൽ
ദുഃഖത്തിന്റെ ആന്തരശൃംഖല ഉൾച്ചേരുന്നതുകൊണ്ടാണോ?
കാഴ്ചപ്പും സമർപ്പിക്കുക.

 പ്രണയത്തീരത്ത് സാന്ത്വനം കൊള്ളാൻ കൊതിക്കുന്നോടും
അതിനാവാതെ പിടയുന്ന ഒരു വിഹാലമനസ്സിന്റെ യാത്രാ
രേഖയാണ് ‘സന്ദർശനം’ എന്ന കവിത. ഈ നിരീക്ഷണവും
മായി ബന്ധിപ്പിച്ച് ‘സന്ദർശന’ത്തിന് ഒരു ആസാദനം
എഴുതുക.

- “എൻചുണ്ടിലോട്ടിയ്ക്കുറിയ മാധ്യമി
നിൻ ചുണ്ടിനുള്ളതോ ലിപ്പുംകിനുള്ളതോ?”
(‘മറിരാശിയിലെ സായാഹനം’ -എൻ.വി. കൃഷ്ണവാര്യർ)
 - “പ്രേമമൊരുമിനീരായ്ക്കാണുവോർ
കായിൻ പേരിൽ പു മതിക്കുവോർ
ഒന്നും പുണ്യമായെന്നിടാതോർ”
(വൈലോപ്പിള്ളി - യുഗപരിവർത്തനം)
 - “പ്രേമമേ നിൻപേരുകേട്ടാൽ പേടിയാം വഴിപിഴച്ച്
കാമകികരമാർ ചെയ്യും കട്ടുംകൈകളാൽ”
(കുമാരനാശാൻ - കരുണാ)
- പ്രണയത്തെ കവികൾ എങ്ങനെന്നയാക്കുന്നു സകൽപ്പിക്കുന്നത്? ‘സന്ദർശന’ത്തിലെ പ്രണയസക്തിപ്പ് വു മായി ചേർത്തുവച്ച് പരിശോധിക്കു.

ഓർമ്മയുടെ തരന്പ്

കെ.ആർ. മീര

തുരുവുപിടിച്ച വിജാഗിരികൾ ഇളകുന്നതുപോലെയായിരുന്നു അവരുടെ ശബ്ദം. ചുകിച്ചുള്ളിന്ത കഴുത്തിൽ വയലറ്റ് നിറമുള്ള ഒരു തരന്പ് വെല്ലുവിളിപ്പോലെ എഴുന്നുനിന്നു. കണ്ണട അൽപ്പമൊന്നു നേരെയാക്കി പ്രത്യേകിച്ചു മുവവുരയോന്നു മില്ലാതെ വൃഥ ചോദിച്ചു:

“കൂട്ടി എഴുതുമോ?”

പെൺകുട്ടി ഓന്നും മിണ്ടിയില്ല. അവൾ വെറുതെ അവരെ നോക്കുക മാത്രം ചെയ്തു. ഇടയ്ക്ക് യാദുച്ഛികമായി നോട്ടം വ്യഖ്യയുടെ തലയിൽ വീണു. തലയോട്ടി പാതിയും പൂറ്റത്തു കാണാം. എങ്കിലും

അങ്ങിങ്ക് ചില കറുത്ത മുടിനാരുകൾ ഇപ്പോഴും ബാക്കിയുണ്ട്.

“വള്ളതേതാളു വന ഒരു സമേളനമുണ്ടായിരുന്നു.... സ്വാത്രത്യും കിട്ടണ്ടെന്നു മുമ്പ്....” വൃഥ പറഞ്ഞു.

‘സ്വാത്രത്യും’ എന്ന വാക്ക് ഉച്ചരിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ വയ്പുപല്ലു സെറ്റ് ദയനീയതയോടെ പുറത്തെക്കുന്നിവന്നു.

അസുസ്ഥത മറയ്ക്കാനെന്നതുപോലെ അവർ തന്റെ ചുതിദാറിന്റെ ഇളംനീലച്ചോളിന്റെ തൊങ്ങലുകൾ വിരലുകളിൽ ചുറ്റിമുറുക്കുകയും അഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

“അനുനാക്കേ സ്വാത്രത്യുംനു വച്ചാൽ എന്താ, എല്ലാർക്കും ഭോന്തല്ലോ? നെന്നലോണ്ടും നെന്നലക്സുമൊക്കെ എല്ലാരും കത്തിച്ചുകളിൽന്നു.... പദരേ ഉടുക്കു. എനിക്ക് കറുത്ത കരയുള്ള ഒരു സാരിയുണ്ടായിരുന്നു.... അനു സാരിയുടുക്കണ്ടതുപോല്ലും വല്ല ഫാഷനല്ലോ....”

പെൺകുട്ടി മുറിയിലെ പുസ്തകശേർഫിലേക്കു നോട്ടം മാറ്റി.

ശേർഫിന്റെ മുകൾത്തട്ടിൽ പഴയ ചില ഹോട്ടോകൾ ശ്രദ്ധയിം ചെയ്തുവച്ചിരുന്നു. ആരോ ആരെയോ മാലയിട്ടു സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു സ്റ്റാക്ക് ആൻഡ് വൈറ്റ് കുട്ടിക്കു മേധാവിത്വം ഭാവത്തോടെ തലയെടുത്തുനിന്നു. ബാക്കിയൊക്കെ പാറ്റ കരണ്ടും വെള്ളമൊലിച്ച കുറവീണതുമായ കുടുംബ ഹോട്ടോകളാണെന്നു തോന്തി. രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും തട്ടുകളിൽ കുറേ നോട്ടംവുക്കുകൾ മാത്രം.

പെൺകുട്ടി ഓർക്കാതെ വീണ്ടും വൃഥയെ നോക്കി.

“വല്ലമാമ പറഞ്ഞിട്ടു തൊനൊരു കവിതയെഴുതി. സമേളനത്തിലെ വായിച്ചു.... അൽപ്പരാമേഖല തുച്ഛവാടികളിലും കല്പനാ സൃനങ്ങൾ തന്റെ സഹരഭ്യം....”

‘സഹരഭ്യം’ എന്ന പദം ഉച്ചരിച്ചപ്പോഴും വൃഥയുടെ പല്ലുസെറ്റുകൾ പുറത്തെക്കുന്നി.

കവിത ഇംഗ്ലീഷിൽ പാടാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ അവരുടെ ഇടറിയ ഒച്ച വല്ലാതെ നേരത്തു തൊണ്ടയിലാരോ പിടിച്ചു മുറുക്കിയതു പോലെ ഒരു ശരകമൊയ്യിൽനിന്നു.

“മഹാകവി...” വൃഥ വള്ളതേതാളിനെ മുന്നിൽ കാണുന്നതുപോലെ ദേക്കതിബ്ബുമാനങ്ങളോടെ കരംകുപ്പി.

“അദ്ദേഹം എനെ അടുത്തുവിളിച്ച് രണ്ടു കൈയും ഈ തലയിൽവച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചു: സരസ്വതി! സാക്ഷാൽ സരസ്വതി തനെ....”

വധു വള്ളതേജാളിന്റെ കരങ്ങൾ പതിഞ്ഞ സന്നം തലയിൽ അരുമയായി തഴുകി. നരച്ച മുടികൾക്കു താഴെ വേരെയും കറുത്ത മുടിയിഴകൾ ഒളിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്ന് പെൺകുട്ടി ഇംഗ്ലീഷ് യോടെ കണ്ടത്തി.

എപ്പോഴോ കത്തിത്തീർന്ന ഒരു ചടന്തതിരിയുടെ ഗസ്യമുണ്ടായിരുന്നു മുറിയിൽ. ജനാലയിലുടെ ഒരു ചുടുകാറ്റ് ഭ്രാഹ്മണത്തു കടന്നുവന്ന് മുറിയിൽ കോലാഹലമുയർത്തി. മങ്ങിയ വിരിയിട്ട് മേശമേൽ ഇരുന്ന ചെറിയ സ്ത്രീൽ ഫ്ലാസ്ക് ചെറുതായി വിരിച്ചു. അരികിൽ ഇരുന്ന ഓൺസ് ഗ്രാസ് മരിഞ്ഞുവിണ്ണുരുണ്ടു. അപ്പോൾ എത്രൊ ഒരു ഓഷ്യയത്തിന്റെയും ഗസ്യമുയർന്നു.

ഇതോക്കെയാണെങ്കിലും പലതരം ഗസ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഈ മുറി അവർക്ക് ഇംഗ്ലീഷ്യുകൾക്കിണ്ടിരുന്നു. ഈ വീടിലെ ഏറ്റവും വായുസ്ഥാരമുള്ള മുറി ഇതാണെന്ന് പെൺകുട്ടി വിചാരിച്ചു.

“അന്ന് എനിക്കു വെറും ഒന്നതു വയസ്സ്.....” വധു പറയുകയായിരുന്നു: “പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ പെക്കുടോളുടെ മാതിരിയല്ലോ.... കണ്ണാൽ പത്തുപതിനാറു വയസ്സിന്റെ വളർച്ചയുണ്ട്. അന്ന് ആ സമേളനത്തിൽവച്ച് എനെ കണ്ണിടാൻ ഇവിടത്തെ യാൾ....”

പറഞ്ഞുവന്നത് പെട്ടെന്ന് അവർ അവസാനിപ്പിച്ചു. പിനെ നേരുതിന്റെ തുമ്പിൽനിന്ന് എഴുന്നുനിന്ന് ഒരു വെള്ളനൃൽ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പൊടിച്ചുകളിഞ്ഞു.

നേർത്തെ ചുവന്നകരയൻ മുണ്ടും നേരുതുമാണ് അവർ ധരിച്ചിരുന്നത്. വെള്ള സ്ത്രീസ് പശ്ചംകൊണ്ടാകാം, അങ്ങിങ്ങു പൊടിണ്ടിരുന്നു.

വധു അസാധ്യായിരുന്നപോലെ എഴുന്നേറ്റു. അവർ പ്രാണി പ്രാണി മുറിയുടെ മുലയിലുള്ള ഷൈൽഹിന്റെ അടുത്തേക്കാണുനീണ്ടിയത്.

ഷൈൽഹിന്റികിലെ കണ്ണരയിലിരുന്ന് വധു ബുക്കുകൾ ഓരോനും എടുത്തു ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം മറിച്ചുനോക്കി.

ആ കണ്ണര അവിടെ സ്ഥിരമായി ഇട്ടിരിക്കുകയാണെന്നും അവർ അവിടെ സ്ഥിരമായി ഇരുന്നു പുസ്തകങ്ങൾ എടുക്കാറുണ്ടെന്നും പെൺകുട്ടിക്കു തോന്തി.

“ഇതലു.... ചോന്ന ചടയുള്ള ബുക്കാ....”

അരു ബുക്കെടുത്തു നിവർത്തിയിട്ട് വൃഥ ആവേശത്താട പറഞ്ഞു.
പെൺകുട്ടി ഒന്നു തെട്ടി.

വൃഥ പിന്നുയും പുസ്തകം ഇളക്കിയപ്പോൾ പറന്നുപൊങ്ങിയ
പൊടിയടിച്ചു പെൺകുട്ടിക്കു തുമ്മൽ വന്നു.

വൃഥ തീരെ സഹതാപമില്ലാതെയാണ് അപ്പോൾ അവരെ
സോക്കിയത്.

“എനിക്കുമുണ്ഡായിരുന്നു ഇടയ്ക്ക്....” അവർ മറ്റാരു ബുക്കെടുത്തു
നിവർത്തി.

“അതല്ലേ ആ ബുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടത്? തുമ്മലുകാരണം പഴയ
പത്രക്കെടലാസും കുട്ടുംളുടെ പുസ്തകോമൊക്കെ
അടുക്കിവയ്ക്കാൻ മടിയായി. അതിന്റെല്ല.... ഈ ബുക്ക്
എവിടെയോ എങ്ങനെയോ... ഇവിടുള്ളാളിന് പഴയ കടലാസ്
കാണാനതെ അരിശമായിരുന്നു. എല്ലാം അടുക്കിവയ്ക്കണം....
മുറീല്ല് ദരിടത്തും പൊടിയും കടലാസും ഒന്നും കാണരുത്. എപ്പുഴിം

അടിച്ചുവാരിയിടംം.” അവരുടെ നിശ്ചാസം നിന്നു വിരച്ചു: “വയസ്സുകാലത്ത് ഇങ്ങനെന്നെയാരാവശ്യം സഭാവുംന് ആരു കണ്ണു!”

അതു പെൺകുട്ടിയുടെ ഹൃദയത്തിൽത്തന്നെ കൊണ്ടു. ശരിയാണ്, ആരു കാണുന്നു....

അവർ ആ ബുക്കും മടക്കിവച്ച് അടുത്തത് എടുത്തു.

“ആദ്യത്തെ കമ എഴുതണ സമയത്ത് ഇവിടുള്ളാള് ജയിലിലാ....”

കമ എന്ന പദം ഉച്ചതിച്ചപ്പോഴും വ്യഥയുടെ വയ്പുപല്ലുകൾ സ്വീഭവമായി ഇളക്കി.

പെൺകുട്ടി അസഹ്യതയോടെ എഴുന്നേറ്റ് ജനാലയക്കരിക്കിലേക്കു ചെന്നു. വീണ്ടും വീശിയടിച്ച കാറ്റിൽ മുവത്തേക്കു പാറിവീണ മുടിയിച്ചകൾ ഒരുക്കാൻ അവൾ ശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ, രാവിലെ സീമന്തരേവയിലിട്ട സിന്നുരം വിയർപ്പിൽ കുതിർന്ന് വിരലിലൊട്ടി. ഒരുതുള്ളി രക്തംപോലെ അതു വിരത്തതുമ്പിൽ ഒരുന്നിമിഷം തങ്ങി. പിനെ മെല്ല താഴേക്കു വീണു മരിച്ചു.

വ്യഥ അടുത്ത ബുക്കെടുത്തു നിവർത്തുകയായിരുന്നു.

“രാമൻകുട്ടി പഴയ നോട്ടബുക്ക്. ഇവിടുത്തെ അമ്മ കാണാതെ രാത്രീലെ, ദാ ഈ മുറിടെ മുലേലെ വിളക്കു കത്തിച്ച് വച്ചിരുന്ന്

എഴുത്യ കമ. ഇവിടുതൽ അമയ്ക്ക് എഴുതണ്ടും വായിക്കണ്ടും കണ്ണാൽ കലിയിളക്കും. അതുകൊണ്ടു തറവാട്ടിലേക്ക് എന്നാ പ്രയോജനംന് അമ ചോയ്ക്കും.”

അവർ ബുക്കിലെ പേജുകൾ സാവകാശം മറിച്ചു.

“സമേളനത്തിനു കവിത വായിച്ചു പെക്കുട്ടു ഇഷ്ടപ്പെട്ടുന്ന പരിഞ്ഞതിന് ഇവിടെ വലിയ പുകിലായിരുന്നുതെ.... ശരൂലേ? എന്തിനാ പാട്ടും കമേം? അമ പരേണ്ടുപോലെ, പെണ്ണായാൽ ചോറും കരീം വയ്ക്കണം, പെറണം....”

അവർ പേജുകൾ പത്തുക്കൈ മറിച്ചു.

“രാമൻകുട്ടിക്ക് പേരിട്ട് ഇവിടുത്തയാളാ. അവൻ രാമനെപ്പോലെ വളരെടുന്നു പരിഞ്ഞു. അന്ന് രവീന്ദ്രനാമ് എന പേരായിരുന്നു എനിക്കിഷ്ടം. പിനെ താനോർത്തു, ഇവിടുത്തയാളുടെ ഇഷ്ടപ്പോലാവഉടെ. എന്തിനാ വെറുതെ ഒരു കലശൽ? രവീന്ദ്രനാമ് എന്നു വിളിച്ചാലും രാമൻകുട്ടിനു വിളിച്ചാലും മോൻ എൻ്റെ മോനലേ. അതോൻ്റെ ശ്രീകമ്പുട്ടിക്കു താൻ പേരൊന്നും വിചാരിച്ചില്ല. ശ്രീകമ്പുട്ടിനാ അദ്ദേഹം പേരിട്ട.... രാമൻകുട്ടും താൻ പരിഞ്ഞിരുന്നു, നിനക്കു കുട്ടുാളുണ്ടാവുന്നോൾ ആശങ്കിൽ രവീന്ദ്രനാമന് ഇടണം. പെണ്ണക്കിൽ മൃണാളിനിന്. ടാഗോറിൻ്റെ പേരലേ രവീന്ദ്രനാമ്. ടാഗോറിൻ്റെ ഭാര്യയുടെ പേരാണ് മൃണാളിനി....”

മൃണാളിനി എന പേര് ഉച്ചരിക്കാൻ നേരമായപ്പോൾ പെൺകുട്ടി വേഗം പുറത്തേക്കു നോക്കി.

എക്കിലും പെൺകുട്ടിക്ക് വൃഥയോട് ഒരട്ടപ്പും തോനിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു.

“ആദ്യത്തെ കമ സാത്രന്ത്യസമരത്തിനുവേണ്ടി ജയിലിൽ പോകുന്ന സ്ത്രീയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു.”

സാത്രന്ത്യം എന പദം വനപ്പോൾ പെൺകുട്ടി ചുണ്ടുകൾ പൂട്ടി രഹസ്യമായി സന്നം പല്ലുകൾ നാവുകൊണ്ടു തടവി. എങ്ങാനും ഇളക്കുന്നുണ്ടോ?

വ്യഖ മറ്റാരു നോട്ടബുക്കെടുത്തു നിവർത്തി.

“അത് ഇവിടുള്ളാളെ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കാൻവേണ്ടി സുക്ഷിച്ചു വച്ചു.... പക്ഷേ, ജയിലിനു വന്നു കുറേ ദിവസം കഴിഞ്ഞ്, താൻ ഒരു കമരയഴുതീട്ടിന്റെ എന്നു പരിഞ്ഞപ്പോ....”

പെൺകുട്ടി ആകാംക്ഷയോടെ നോക്കി.

വൃഥത്യുടെ മുഖം മങ്ങിയിരുന്നു.

പെട്ടന് അവർ ആ ബുക്ക് തിരികെ വച്ച് മറ്റാന് എടുത്തു.

“ഈ ഹാ, ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു ബുക്കായിരുന്നു.... ദാ ഇങ്ങന്തനെന നീലവരയുള്ള ബുക്ക്.... അതില് മുകളില് ഞാൻ ഓം എന്നാംശുതീടാൻ എഴുതിത്തുടങ്ങുത്. രണ്ടാമതെത കമ്പയ്ക്ക് മേലെ ശ്രീരാമജയം എന്നാംശുതി. രണ്ടാമതെത കമ്പയ്ശുതുപോൾ ഇവിടുതെയാൾ ധർഹിലാ.... എ.പിയായിട്ട്....”

അവർ ബുക്ക് മടക്കി ശഷ്ഠിപ്പിൽ വച്ചു.

“ധർഹി കാണാൻ വല്ലാത്ത കൊത്യായിരുന്നു എനിക്ക്. പക്ഷെ, എന്ന കൊണ്ടോയില്ല.... പിന്നും പിന്നും എന്നു പറഞ്ഞു കാലം പോയി.... ഒരു വലേധിവിന് കുട്ടുംളേം അമേമംകൊണ്ട് ധർഹി കാണിക്കാൻ പോയി. ഞാനുംകുട്ടിപ്പോയാൽ പശുക്കളെ ആരു നോക്കും, അച്ചുരെ അസ്ഥിത്തരേല് ആരു തിരി കൊള്ളുത്തും എന്നാക്കേ ചോദിച്ചു, ഇവിടുതെത അമ്മ.... എതായാലും എരെ പോക്കു നടന്നില്ല.”

വൃഥ അപകടംപിടിച്ച രഹസ്യം പറയുന്നതുപോലെ പെൺകുട്ടിക്കു നേരെ അൽപ്പമൊന്ന് ആശ്രിതരുന്നു.

“അന്നാംശുതീതാണു രണ്ടാമതെത കമ്മ....”

ഇപ്പോൾ പെൺകുട്ടിക്കു വൃഥയോട് കൂടുതൽ താൽപ്പര്യം തോന്തി.

“എതായിരുന്നു അത്?” പെൺകുട്ടി ചോദിച്ചു.

“ഒരു സാഹിത്യകാരി.... അവള് കമ്പയ്ശുതി ആണുങ്ങളുടെ കള്ളപ്പേരില് പത്രമാസികകൾക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഒടുവിൽ അവളുടെ ഒരു കമ്പയ്ക്ക് സമാനം കിട്ടിയപ്പോൾ ആളുകള് അനേഷ്ടുപിടിച്ച് അവളുടെ വീടിലെത്തുന്നു.... വിവരമറിഞ്ഞ പ്പോൾ അവളുടെ ഭർത്താവ് പറഞ്ഞു: ഓ അതു ഞാനെന്നാംശുതിയതു തനെ....”

വൃഥ കൂത്രിമമായ കൊച്ചുപ്പല്ലുകൾ കാട്ടി ചിരിച്ചു: “ഓരോരോ മോഹങ്ങളും....”

അവർ ബുക്ക് തിരിച്ചുവച്ച് മറ്റാനെന്നടുത്തപ്പോൾ പെൺകുട്ടിക്ക് ബാക്കി കമ അറിയാൻ താൽപ്പര്യം തോന്തി. അവൾ ജനാലയശികളിൽ ചാരി വൃഥയ്ക്കു നേരെ തിരിഞ്ഞുനിന്നു.

“മുന്നാമത്തെ കമ്മയോ?” അവർ ചോദിച്ചു.

വൃഥ മറ്റാരു നോട്ടബുക്ക് എടുക്കാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു.

അപ്പോൾ പത്രാക്ഷി പാത്രങ്ങളുമായി വാതിൽ കടന്നുവന്നു.

“വല്യുമേ.... ഓ.... തുടങ്ങിയോ പരീക്ഷയ്ക്കു പടിക്കാൻ?”
പത്രാക്ഷി പരിഹാസം കലർന്ന സ്വരത്തിൽ ഒച്ചവച്ചു.

“എത്ര നാളായിട്ടു പടിക്കുന്നതാ? ഇതെന്ന ഒന്നു തീരുന്നത്?”
അവർ പെൺകുട്ടിയെ നോക്കി ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയോടെന്നതു
പോലെ കണ്ണുകളിടച്ചു കാട്ടിയിട്ട് പാത്രങ്ങൾ മേശപ്പുറത്തു
നിരത്തിവച്ചു.

ഒരു ചെറിയ ചരുവത്തിൽ കണ്ണി. അതൊഴിച്ചു കുടിക്കാൻ
വക്കുകൾ ഉരുഞ്ഞ പരന്ന റൂട്ടിൽപാത്രം. ഒരു ചെറിയ പാത്രത്തിൽ
രണ്ടു പപ്പിം.

“വല്യുമേ, ഒന്നും കഴിക്കണായോ? കണ്ണിം കുടിച്ചിട്ട് ഉച്ചകലെത്തെ
മരുന്നും കഴിച്ചിട്ടു കേരിയോന്നു കിടന്നാറെങ്കേ.... എന്നീറ്റിട്ടു
ഡേഹം തുടച്ചു തരാം....”

“ഒച്ചയെടുക്കാതെ പെണ്ണേ....” വൃഥ സഹമ്യതയോടെ ശാസിച്ചു:
“എനിക്കു കേൾക്കാം.”

“ഓ, എനിക്കിരിക്കെട കുറ്റം.” പത്രാക്ഷിയുടെ മുഖത്തെ തടിച്ച
പേശികൾ നിന്നയോടെ ചലിച്ചു. അവർ പെൺകുട്ടിയുടെ നേര
തിരിത്തു.

“മോളേന്താ കല്പാണത്തിനു പോകാണ്ടത്?” അവർ
കുറ്റപ്പെടുത്തും പോലെ ചോദിച്ചു: “ശ്രീമോൻ കൊറേ
നിർബന്ധിച്ചതല്ലിയോ? പുതുപ്പെണ്ണിനെ കാണാൻ എല്ലാർക്കും
ആശ കാണത്തില്ലിയോ?”

പെൺകുട്ടി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. വൃഥ വെറുതെ ചിരിച്ചു.

പെൺകുട്ടിക്കും ബാക്കി കമ അറിയാൻ താൽപൂര്യം തോന്തി. വൃഥ
പക്ഷേ, നിഴ്ദിബുധായായിരുന്നു.

പത്രാക്ഷി പകർന്നുവച്ച കണ്ണി അവർ കഴിച്ചു. പിന്ന വാഷ്
ബേസിനർകിലേക്കു നടന്നു.

പല്ലുസെറ്റ് ഉരിക്കാഴുകി വാഷ് ബേസിന് അരികിൽവച്ചു
കുപ്പിറ്റാസിലെ വെള്ളത്തിലിട്ട്, റൂഡാൻഡിലിട്ട് ട്രൂലിൽ കൈയ്ക്കും
മുഖവും തുടച്ചിട്ട് അവർ മെല്ലു നടന്നു വന്നു.

പത്രാക്ഷി മേശമേലിരുന്ന കുപ്പിയിൽനിന്ന് ഒരു ഗുളികയും
ഗ്രാസിൽ വെള്ളവും പകർന്നെടുത്തു നീട്ടിയത് അവർ വാങ്ങി.

ചുളിഞ്ഞ തൊണ്ടയിലുടെ ഗുളികയും വെള്ളവും പ്രയാസപ്പേട്ട് ഇരങ്ങുന്നത് പെൺകുട്ടിക്കു കാണാമായിരുന്നു. ഗുളിക വയലറ്റ് നിറമുള്ള ആ വലിയ തെരസിനോട് തെല്ലുനേരും മൽപ്പിടിത്തം നടത്തി. പിന്നെ മെല്ലു അപ്രത്യക്ഷമായി. അപ്പോൾ വൃദ്ധ മെല്ലു കട്ടിലിലേക്കു ചരിഞ്ഞു.

കമയുടെ ബാക്കി അറിയാൻ പെൺകുട്ടിക്ക് ആകാംക്ഷ വർധിക്കുകയായിരുന്നു.

“പുള്ളിക്കാരിയുടെ പഴയൊരു ബുക്കൊണ്ടാരുന്നു. ഓർമ്മ പോയെപ്പിനെ അതു തപ്പി നടക്കുവാ” -പത്രമാക്ഷി രഹസ്യമായി പറഞ്ഞു.

“മച്ചിന്ത്യ മോളിലും നെലവരേലും ഒക്കെ കേരിത്തപ്പും.... ഒടുവിൽ സഹികെട്ട് ഇവിടെ രാധേച്ചി ശ്രീമോൾഡയും മീനുമോളുടെയും പഴയ കുറേ ബുക്കെടുത്തു വച്ചു കൊടുത്തു.... അതുകൊണ്ട് ആശാസമായി.... അതോരോന്നും എടുത്തു മറിച്ചുനോക്കി ഇരുന്നോളും....”

പെൺകുട്ടി ഒന്നു നേടുവീർപ്പിട്ടുപോയി.

“മോളു പോരെ. ഇനീപ്പം വല്യുമ ഒങ്ങിക്കോളും. വൈകിട്ട് അഭ്യുവരെ ഇളക്കെടപ്പും.”

അവർ പാത്രങ്ങളെടുത്ത് അടുക്കി പുറത്തേക്കു പോയപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ പെൺകുട്ടി നിന്നു.

“മുന്നാമത്തെ കമ....?” പെൺകുട്ടി സ്വയമമറിയാതെ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

വൃദ്ധ അടഞ്ഞുതുടങ്ങിയ കണ്ണുകൾ വലിച്ചു തുറന്ന് മുൻഡിൽ അവളുടെ സ്ഥാനം പ്രയാസപ്പെട്ടു നിർണ്ണയിച്ചു. പിന്നെ ഒരു കുറമായ ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു:

“ദുർമ്മരണം.”

പെൺകുട്ടിക്കു മനസ്സിലായില്ല.

“കുരുക്കിടുവോൾ കഴുത്തിൽ ദാ, ഇള തെരസിൽ വീഴ്ചാം....” അവർ കഴുത്തിലെ വയലറ്റ് തെരസിൽ തോട്ടു: “അതാരിഞ്ഞു....!”

പെൺകുട്ടിക്ക് ഭയംപോലെയൊരു വികാരംകൊണ്ടു ശരീരം കോരിത്തരിച്ചു.

“തെരസു തെറ്റരുത....” അവർ കണ്ണുകളിടച്ചുകൊണ്ട് ഓർമ്മിപ്പിച്ചു: “തെറ്റിയാൽ ഓർമ്മ പോകും.”

വ്യഖ പിനെ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

രാത്രി ഏറെ വൈകി ശ്രീജിത് തിരിച്ചേത്തുമോൾ പെൻകുട്ടി കണ്ണാടിക്കു മുന്നിൽ കഴുത്തുനീട്ടി നിന്ന് എന്തോ പരിശോധിക്കുകയായിരുന്നു.

“എന്താ നോക്കുന്നത്?” അർഹിക്കുന്ന ആദരം കിട്ടാത്ത യജമാനരെ ഇംഗ്രഷ്യയോടെ അയാൾ ചോദിച്ചു.

“ഒരു തെരവ്.” അവർ വേവലാതിയോടെ പറഞ്ഞു: “ഓർമ്മയുടെ തെരവ്.”

(ഓർമ്മയുടെ തെരവ്)

- “പിന്ധാവാം പിന്ധാവാം എന്നു പറഞ്ഞു കാലം പോയി... ഒരു വലുപ്പാഴിവിന് കുട്ടോളയും അമ്മേം കൊണ്ട് ഡൽഹി കാണിക്കാൻ പോയി. താനുംകുടിപ്പോയാൽ പശുക്കരെ ആരു നോക്കും, അച്ചുരെ അസ്ഥിത്തരേല്ല ആരു തിരി കൊള്ളുത്തും എന്നാക്കേ ചോദിച്ചു, ഇവിടത്തെ അമ്മ... എതായാലും എരെ പോകു നടന്നില്ല.”
- “അപ്പോൾ, രാവിലെ സീമന്തരേവയിലിട്ട് സിന്ദുരം വിയർപ്പിൽ കുതിർന്ന് വിരലിലെംട്ടി, ഒരുതുള്ളി രക്തം പോലെ അതു വിരൽത്തുമ്പിൽ ഒരുനിമിഷം തങ്ങി. പിനെ മെല്ലെ താഴേക്ക് വീണു മരിച്ചു.”
- “എന്താ നോക്കുന്നത്?” അർഹിക്കുന്ന ആദരം കിട്ടാത്ത യജമാനരെ ഇംഗ്രഷ്യയോടെ അയാൾ ചോദിച്ചു.”

വ്യത്യസ്ത തലമുറകളിലെ സ്ത്രീകമാപാത്രങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങളാണ് ഇവ. കുടുംബത്തിനകത്തെ അധികാര സ്ഥാനം, സ്ത്രീകളുടെ പദവി എന്നിവ സംബന്ധിക്കുന്ന എന്തോക്കെ ആശയങ്ങളാണ് കമാസനർഭങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞു വരുന്നത്? ചർച്ചചെയ്യുക.

- “നരച്ച മുടികൾക്കു താഴെ വേരെയും കറുത്ത മുടിയിട്ടികൾ ഒളിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നു പെൻകുട്ടി ഇംഗ്രഷ്യയോടെ കണ്ണെടത്തി.”

- “കമയുടെ ബാക്കി അറിയാൻ പെൺകുട്ടിക്ക് ആകാംക്ഷ വർദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു.”

കമയുടെ തുടക്കത്തിൽ പെൺകുട്ടിക്കുണ്ടായിരുന്ന ‘ഹാർഷ’ കമാന്ത്രത്തിൽ ‘ആകാംക്ഷ’യായി രൂപപ്പെടുന്നുണ്ടോ. എന്തുകൊണ്ടാവും ഈങ്ങനെന്നെയാരു ഭാവമാറ്റം പെൺകുട്ടിക്കുണ്ടായത്?

 “തെരം്പു തെറ്റരുത്” - അവർ കണ്ണുകളടച്ചുകൊണ്ട് ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. “തെറ്റിയാൽ ഓർമ്മ പോകും” - ‘ഓർമ്മയുടെ തെരം്പ്’ എന്ന ശീർഷകം ഈ സന്ദർഭത്തിന്റെ വിശദീകരണമാണോ? അഭിപ്രായങ്ങൾ പകുവയ്ക്കുക.

 സ്വാത്രന്ത്യം എന്ന സങ്കൽപ്പത്തിന് ഈ കമയിൽ വ്യത്യസ്തമായ മാനങ്ങളുണ്ട്.

- ദേശത്തിന്റെ സ്വാത്രന്ത്യം
- സ്വത്രീയുടെ സ്വാത്രന്ത്യം
- ആവിഷ്കാരസ്വാത്രന്ത്യം
-

ഈ ആശയങ്ങൾ കമയിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നതെങ്ങനെയെന്ന യെന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കുക.

 ഓർമ്മയുടെ സന്ദേശമായ ഒരു ഭൂതകാലം വ്യൂദയ്ക്കുണ്ട്. പുതുതലമുറയുടെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ കമയിലെ പെൺകുട്ടിക്കോ? കമയിലെ സൃചനകൾ വികസിപ്പിച്ച് ‘പെൺകുട്ടി’ എന്ന കമാപാത്രത്തെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

വേരുകൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവർ

എൻ.എ. നസീർ

നെന്തോട് അണ്ണച്ചു പിടിക്കുന്നപോലെ ആയിരിക്കാം ഭൂമി ഓരോ വൃക്ഷത്തെയും തനിലേക്കു ചേർത്തുവച്ചിരിക്കുന്നത്. വേരുകളൊക്കെയും നാം കൊതിയകറ്റുന്നോഴും ഭൂമി തുരന്ന് അവ പുറത്തിടുന്നോഴും വീഴുന്നതിനു തൊടുമുന്ന് ആ വൃക്ഷത്തിന് ദയനീയമായ ഒരു നിൽപ്പുണ്ട്; ഏതാനും നിമിഷത്തേക്കുമാത്രം, തന്റെ ചുറ്റിനും തന്നോടൊപ്പം വളർന്നുവന്ന കുട്ടകാരരയല്ലാം അവസാനമായി ഒരു നോക്കു കാണുന്നതിന്. പിന്നീട്, ഒരുവിലെ വേരും അറ്റ് ആർത്തലപച്ച് അത് മണിലേക്കു പതിക്കുന്നു.

മഴക്കാടിന്റെ അടിത്തട്ടിലുടനീളം വേരുകളായിരുന്നു. അവയെ പുതഞ്ഞെന്ന് കരുതു മണ്ണും. മുകളിൽ അഴുകി കുഴവുരുപത്തിലായ മരിച്ച ഹലകൾ. അതിനു മുകളിൽ പഴകിയ ഹലകളുടെയും പൊടിന്തെ ഹലകളുടെയും അടുകൾ. വീണ്ടും മുകളിൽ പൊടിന്തു ദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഹലകൾ. ഏറ്റവും മുകളിൽ പൊഴിന്തു വീണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഹലകൾ. ഈ ഹലയടക്കകളെല്ലാം തന്ന അങ്ങു താഴെയുള്ള വേരുകൾ തേടി ചെല്ലുകയാണ്; വേരുകളിലുടെ വീണ്ടും വൃക്ഷത്തിലെത്തി പുനർജനിക്കാൻ.

വയനാട്ടിലെ കുറുവദ്വാപുകളിൽ മത്സരത്തോടെ പുഴയെ തേടി ചെല്ലുന്ന വേരുകളെ എവിടെയും കാണാം. അവ പുഴയോരമാകെ കൈയ്യുടെ കുറുവിലും അഡിപ്പിലും ദൃശ്യപ്പെടുത്താ തിരിക്കില്ല. നല്ല ബലിഷ്ഠമായ വേരുകളും കല്ലുകളുമൊക്കെക്കുടി പുഴയുടെ ശക്തമായ ഒഴുകിനെ പ്രതിരോധിക്കുകയാണ്. വേരുകളിലുടെ വഴുക്കാതെ വേണും പുഴയിലേക്കിങ്ങിച്ചുല്ലാൻ. മഴയുടെ നന്ദവും പുഴയുടെ കുളിരും വേരുകളിലുടെ തൊട്ടിന്തുണ്ടായിരുന്നു.

വേരുകൾക്കരികിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ വൃക്ഷത്തിൽനിന്ന് പുഴയുടെ കുറുവിലേക്ക് ഇറങ്ങിവരുന്ന വേരുകളെ നോക്കി. ചിലപ്പോൾ കാട് ചുറ്റിവരുന്ന പുഴയുടെ കമകൾ വേരുകൾ വഴി വൃക്ഷങ്ങൾക്കും മുകളിലും അതോ വൃക്ഷങ്ങളുടെ കമകൾ പുഴയുടെ കുറുവിലും വരുന്നും വേരുകളിലും തമ്മിൽ എന്താക്കെ സന്ദേശങ്ങൾ കൈമാറുന്നുണ്ടാക്കാം?

വലിയ ചീനിവൃക്ഷങ്ങൾ കാണുന്നോൾ, ചെവുള്ളേയും കുമാരങ്ങളും കുടുംബ തേൻ നോക്കാൻ ഷോളയാർ കാടുകളിൽ അലഞ്ഞുതുതിരിക്കുന്ന നടന്നതും ഓർമ്മയിലുണ്ടും. അടിച്ചിൽത്തോടി മുതുവക്കുടിയിൽനിന്നു തെങ്ങളും കാടിന്റെ ഏറെ ഉള്ളിലായി രുന്നു. കാട്ടുചോലകൾക്കുള്ളിലും വൻവൃക്ഷചോടുകൾക്കിടയിലും അനിയുറങ്ങിയ രാവുകൾ. കുമാരൻ എപ്പോഴും വലിയ ചീനിമരചും ഉറക്കത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുക്കുമായിരുന്നു. അവയുടെ വേരുകൾ തായ്തടിയിൽ നിന്നുതനെ ചുറ്റിനും പടർന്ന് ഉയരത്തിൽ ഭിത്തിപോലെ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യ മൊക്കെ ആ കാഴ്ച കൗതുകകരമായിരുന്നു. ഇത്തരം വേരുകൾ (Bettresses)ക്കിടയിൽ കാടുകുവയിലകൾ മെത്തപോലെ വിരിച്ച് ചെവനും കുമാരനും ഉറക്കര തയാറാക്കും. രണ്ട് വേരുകൾക്കിടയിൽ അഞ്ചും ആറും പേരുക്കാക്കെ സുവമായി കിടന്നുവരങ്ങാം. ഷോളയാറിന്റെ ഇരുണ്ട കാട്ടിങ്ങളിൽ ഇത്തരം മഹാവൃക്ഷങ്ങൾ അനവധിയുണ്ട്.

പുലർച്ചെ മിശികൾ തുറന്നത് ഇലകൾക്കാണ് മുടിയ വലിയൊരു കുടക്കിഴിലാണെന്ന് ഓർമ്മപൂട്ടതലോടെയാണ്. അതരം കിടപ്പിലാണ് ആ വലിയ വൃക്ഷത്തിന്റെ ഉയരം കണ്ണുകളിൽ നിന്നെയും കണ്ണത്തിൽ അംഗങ്ങൾ അഭ്യന്തരം ഉയർന്നുനിൽക്കുന്നത് ആസാദിക്കണമെങ്കിൽ നാം വേരുകൾ കൊപ്പും ഭൂമിയോളം താഴണം...

ഭൂമിക്ക് വേരുകളിലൂടെ ആയിരിക്കാം ആകാശത്തെ തൊടാനാകുന്നത്. ആകാശത്തുനിന്ന് ഇരഞ്ഞിവന്ന് ഭൂമിയെ തൊടുന്ന പോലെയാണ് ചില ആൽമരങ്ങളിലൂടെ വേരുകൾ. അതരം വൃക്ഷങ്ങൾ വേരുകളാൽ ചുറ്റും അതിരുകൾ തീർക്കുന്നു. പതുക്കെ പുതുക്കെ അതിരുകൾ വലുതായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതിനിടയിൽ മറ്റു ജനുജാലങ്ങൾക്ക് വളർന്നുവരാനും ജീവിച്ചുപോകാനുമുള്ള മരറ്റാരു ലോകം രൂപംകൊള്ളാനുണ്ടാകും. മണ്ണിനെ പിടിച്ചു നിർത്തുന്ന വേരുകളെ നാം വേണ്ടതു ഗൗരവത്തിലെടുക്കാറില്ല. വലിയ പാറക്കുടങ്ങളെ താഴേക്ക് വിടുകളയാൻ മടിച്ച് പിടിച്ചുനിർത്തിയിരിക്കുന്ന വേരുകളെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കാറില്ല.

വേരുകളാൽ പ്രണയിച്ചുപോയ ഒരു പാറയിപ്പോഴും കൂമരാ ഫ്രേയിമിൽ നിന്നുന്നു. വേരുകൾ അതിനെ വല്ലാതെ ആലിംഗനം ചെയ്തു നിർത്തിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ പ്രണയതീവരതയിൽ നിന്ന് അതിന് തെല്ലും വിടുപോകാൻ ആഗ്രഹമില്ലാതിരുന്നിട്ടും പോയതുപോലെ തോന്നും, പുഴയ്ക്കടിത്തടിലെ ചുകന നിന്മാർന്ന വേരുകൾ കണ്ണാൽ. കാട്ടുവൃക്ഷവേരുകളെ തണ്ടി ഒഴുകുന്ന അരുവികളിൽ മുങ്ങി ഉയരുമ്പോൾ കാടിന്റെ മുഴുവൻ ഉള്ളജവും മനസ്സിലേക്കും ശരീരത്തിലേക്കും പ്രവഹിക്കുന്ന അനുഭവം. വയറുനിന്നെയെ ആ ഔഷധക്കുട്ട് കോതിക്കുടിക്കുമ്പോൾ വിശപ്പും തളർച്ചയുമൊക്കെ എത്രയോ അകലെ. കാട്ടരുവികൾ കരികിലിരുന്ന് പ്ലാറ്റിക് കുപ്പികളിൽ വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന ജീവനില്ലാത്ത ‘മിനറൽ വാട്ടർ’ കുടിക്കുന്നവർക്ക് തൊട്ടിക്കിലൂടെ ഒഴുകുന്ന ഔഷധക്കുട്ട് നിഷിഡ്യമാണ്! രോഗങ്ങളെ മാത്രം ദേന്നു ജീവിക്കുന്നവർക്ക്, കാട്ടുപോലയിലെ ജലം, മണ്ണ്, വായു, സൂര്യപ്രകാശം, കാറ്റ്, മഴ ഒക്കെ അനുമാണ്.

പെരിയാർ കടുവസക്കേതത്തിലെ വാച്ചർ കണ്ണനോടൊപ്പുമാണ് പാൽകാച്ചിമല കയറിയത്. അധികമാരും കയറിച്ചെല്ലാത്തിട മായിരുന്നു അത്. മുകളിലെ ആ കൊച്ചു നിത്യഹരിതവനം, അതിനകത്തെ ചെറിയൊരു നീർച്ചാൽ, കാട്ടുപോത്തിന്റെ അസ്ഥികൾ, അവിടെനിന്നു നോക്കിയാൽ കാണുന്ന പെരിയാർ തടാകത്തിന്റെ മനോഹരമായ ദൃശ്യം. പക്ഷേ, തിരിച്ചുള്ള ഇനക്കം

മരക്കാനൊക്കില്ല. ആരുമാരും ഇരഞ്ഞിയിട്ടില്ലാത്ത ചരിവിലുടെ യാതിരുന്നു അത്. ഇംപ്രൈസ്റ്റുകളിലുടെ കണ്ണനെ പിന്തുടർന്നത് എത്താക്കേയോ വധക്ഷങ്ങളുടെ വേരുകളിൽ ചുവിടിയും തുഞ്ഞിക്കിടന്നുമൊക്കെയായിരുന്നു. വേനൽക്കെടുപ്പിൽക്കൊണ്ട് ദിനങ്ങൾ. മലബാറിലുടെയുള്ള വഴികളോക്കെ ഉണ്ണെണി മുള്ളുകൾ പോലെ ഇരുന്നിരുന്നു. കാലുകളിലും കൈകളിലും മുള്ളുകൾ കുരുങ്ങിന്തക്കുണ്ടോണ് ഒരു കർട്ടിയമ്മയും കുഞ്ഞും തെങ്ങെൽ കടന്നുപോയത്. മുതുകിലെ ബാഗിൽ ക്കൂമര അപ്പോൾ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. ആ കൊടും ഇറക്കത്തിന് രണ്ടു കരങ്ങൾ പോരായിരുന്നു. വേരുകളിൽ തുഞ്ഞി അടുത്ത വേരുകളിൽ പിടിച്ച് തെങ്ങൾ താഴേക്കു പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വേരുകളിലുടെ ഒരു മടക്കം!

വേരുകളിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒഹഷയമുല്യം അറിയുന്ന മുപ്പന്നായിരുന്നു അടിച്ചിൽത്താടി മുതുവക്കുടിയിലെ കാണിക്കാരൻ അരുണാചലം; വേരുകളിലുടെ ജീവിതം തിരിച്ചുപിടിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ. എന്തിനും ഏതിനും ആ ആദിവാസിയുടെ കൈവശം വേരുകളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ചില വേരുകൾ ഉണ്ണക്കി എടുത്ത് അയാൾ മുതുവാക്കെട്ടിൽ സുക്ഷിച്ചിരുന്നു. മുതുവാൻ മാർക്കിടയിൽ ആ ഒഹഷയമഹിമ അരുണാചലത്തിന് മാത്രം സ്വന്തമായിരുന്നു. നബം ഇളക്കിമാറിയ കാൽവിരൽ നോക്കി കുറച്ചുനേരമിരുന്നതും പിന്നീട് കാടിനകത്തെള്ളത്തിലേക്കു കയറിപ്പോയി എത്രോ ഒരു വേരുമായി തിരിച്ചുവന്നതും ഓർക്കുന്നു. വാക്കത്തിയുടെ മടന്പുകൊണ്ട് വേരു ചതച്ച് കാലിൽ വച്ച്

കെട്ടിത്തരുകയായിരുന്നു.

ഇരുപത്തമ്പി വർഷം മുമ്പാണ് അരുണാചലവും മുതൽയും മുഖം അദ്യമായി കാറിന്തെ നാട്ടിലേക്കു വന്നത്. അന്ന് അറബിക്കെടലിനു മുന്നിൽ അഞ്ചുതത്തോടെയാണ് അവർ നിന്നത്. കണ്ണൽക്കാടുകളിലെ വേരുകൾക്കിടയിൽ തനിക്ക് പരിചിതമായ വേരുകൾ ഉണ്ടാ എന്ന് അരുണാചലത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ തേടുന്നതു കണ്ടു. ഈ അടിച്ചിൽതൊട്ടിയിൽ അരുണാചലം ഇല്ല. വേരുകളുടെ രഹസ്യം അറിയുന്നവരുമില്ല. ഒരു ചെറിയ പനിക്കുവേണ്ടി അവർ പട്ടണത്തിലെ യോക്കർമ്മാരെ തേടി പ്ലോക്കുന്നു....

പാരയെ പിളർക്കാൻ തക്ക വീര്യമുള്ള വേരുകൾ ചിന്നാറിലെ മുശ്രിക്കാടുകളിൽ കാണും. ഒഴംഗം അടങ്കിയ കിഴങ്ങുകൾ തേടി അവിടെ തമിച്ചന്നടിൽനിന്നുള്ള വൈദ്യമാർ വന്നിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. മുശ്രിക്കാടുകൾക്ക് അതിന്റെതായ ഒഴംഗം സസ്യങ്ങൾ ഏറെയുണ്ട്. ചിന്നാർ കാടുകളും മുതുമലക്കാടുകളും ഒരേപോലെയാണ്. കാട്ടിലെപ്പോഴും ചുറ്റിക്കരിങ്ങുന്ന ‘ഉടുന്നമാർ’ക്ക് വേരുകളുടെ മഹിമ തിരിച്ചറിയാം. അയാളോടൊപ്പുമുള്ള അലച്ചിലുകളിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ഏതൊക്കെയേം വേരുകൾ ചവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാരിയുടെ വയസ്സിനെ കുറിച്ച് ആർക്കും വലിയ തിട്ടമില്ല. കണ്ണാലും പ്രായം തീരെ തോന്തില്ല. എപ്പോൾ വയസ്സുചോദിച്ചാലും, “ശാരെ, എനക്ക് അപവർത്ത വയസ്സാച്ച്.” പതിനെല്ലാം വർഷം മുമ്പ് ഞാൻ മാരിയെ കാണു സേംഗും അപവര്ത്തു വയസ്സ്. ഈന്നും അപവര്ത്തു വയസ്സ്!

പെരുമാവുരിലെ ഇൻഡ്രജി കാവിലേക്ക് ഒഴിവുദിനങ്ങളിലുള്ള ധാത്രകളിലാണ് കാവുകളെ അറിയാൻ ശ്രമിച്ചത്. വലിയ അഞ്ചുതം തന്നെയായിരുന്നു ആ കാഴ്ച. നഗരമധ്യേ വിശുദ്ധമായി സൃഷ്ടിച്ച ഒരു ഹരിത ഇടം! പൊയ്യപ്പോയ കാലം ഇന്ന് നഗരപ്രദേശമാക്കേ ഇങ്ങനെതന്നെന്നായിരുന്നു എന്നതിനുള്ള തെളിവ്!

എല്ലാ വേരുകളുടെയും അനുംതേടിയുള്ള ധാത്രകളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മണ്ണിലേക്ക് ഉഭർന്നുവീഴുന്ന ഓലിപോലും വേരുകൾക്കായിട്ടാണെല്ലാ മണ്ണരുകളിലേക്ക് താണുപോകുന്നത് എന്നു തോന്തിക്കും. ഭൂമിയിലേക്ക് നാം വലിച്ചെറിയുന്ന പ്ലാസ്റ്റിക് കൂടുകൾ എന്തുമാത്രം തടസ്സങ്ങളാണ് വേരുകളിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ചില വുക്കഷങ്ങളുടെ മുകളിലേക്കുള്ള പ്രധാനത്തെവരെ അത്തരം പ്ലാസ്റ്റിക് വസ്തുകൾ തടയുന്നു. ഉൾക്കൊടിലതോടെയേ മനുഷ്യരെ ഇത്തരം ചെയ്തികൾ കാണാനാകും.

ഭൂമിയുടെ ആഴത്തിൽനിന്ന് വേരുകൾ പിശുതെറിയുന്നോൾ, ഭൂമിയെ ഭദ്രമായി കെട്ടിവച്ചിരിക്കുന്ന വേരുകളാണ് ഒന്നാനൊയി അറുത്തുമാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. വേരുകളൊക്കെത്തെന്ന നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതോ നഷ്ടപ്പെടുന്നതോ ആയ മനുഷ്യരെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുന്നു. ഏതൊന്നിലേറ്റയും നിലനിൽപ്പുതെന്ന ഭൂമിയിലേക്ക് ആഴത്തിൽ പിടിച്ചുനിർത്തുന്ന വേരുകളിലാണെല്ലാ. അത്, വേരുകൾ വിച്ഛേദിക്കുന്ന നമ്മൾക്കറിയില്ലായിരിക്കാം. അറി എന്താലും തിരക്കേറിയ ഈ ജീവിതത്തിൽ വേരുകൾക്കെത്തു പ്രസക്തിയാണ്? വേരുകൾ നിർബന്ധപൂർവ്വം പറിച്ച് പലായനം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നവരെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്തകൾ ഈപ്പോൾ ഏറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമാണ്.

എൻ.എച്ച്. 47ലെ തൃപ്പൂരിൽനിന്ന് ആലുവായിലേക്കുള്ള ഭാഗത്ത് ഒരുക്കാലത്ത് രോധിന് ഈരുവശവും വലിയ മാവുകളും പ്ലാവുകളുമായിരുന്നു. വഴിയാത്രികർക്കും വാഹനങ്ങൾക്കും തന്നെക്കിയും സ്ഥാഭിഷ്ടമായ പഴങ്ങൾ നൽകിയും അവ അവിടെ നിന്നു. ഇന്നവിടെ ഒറ്റ വൃക്ഷവും കാണാൻ സാധിക്കില്ല. രോധിനു

മയ്യു പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വർണ്ണചെട്ടികൾക്കു പകരം നാട്ടുവൃക്ഷങ്ങളായിരുന്നു വേണ്ടിയിരുന്നത്. എങ്കിൽ ഭീകരനായ ആ റോഡിലേ വശങ്ങളിലെ ചുടിന് ഒരാഹാസം നൽകാനും ഭൂമിയിലെ ജലത്തിന്റെ ശോഷണത്തിന് കുറച്ചുകൂലും തെയിടാനും കഴിയുമായിരുന്നു.

നമ്മുടെ നാട്ടുവൃക്ഷങ്ങളുടെ വേരുകൾക്കൊക്കെ ഭൂമിയിലെ ഇംഗ്ലീഷ് നിലനിർത്താനും ജലം ശേഖരിച്ചുവയ്ക്കാനുമുള്ള കഴിവുകളുണ്ട്. കിഴക്കുനിന് പടിഞ്ഞാറോട് ചരിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഈ കൊച്ചുക്കേരളം ഇവിടെ ശേഷിക്കുന്ന പച്ചപ്പിലെ വേരുകളുടെ ബലത്തിലാണ് നിൽക്കുന്നതെന്ന് അവ പിച്ചുതെറിയുന്നവർക്ക് അറിയില്ലായിരിക്കാം. വസിക്കാൻ ഇടമില്ലാത്ത ഇടങ്ങളിൽ പുതിയ പുതിയ പാതകളും പദ്ധതികളുമായി വരുന്നവർക്ക് മണ്ണിനെ കുറിച്ചും വേരുകളെക്കുറിച്ചും എന്തെന്നും?

വേരുകൾ നഷ്ടപ്പെടുന്ന മണ്ണിന് യാതൊരു ഭാക്ഷിണ്യവുമില്ലാതെ തുടർച്ചയായ ഇടിച്ചില്ലുകളോടെ പ്രതികരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാനേ കൗൺസിൽ നിലനിർത്താനും ചെയ്യുന്നതാണ്. ആഗോളതാപനവും പ്രകൃതിക്കേഷാഭ്യന്തരമാക്കുന്നതെന്ന് പച്ചയിലേക്കും അവയുടെ വേരുകളിലേക്കും തിരിച്ചുനടത്താനുള്ള അറിവാണ് എന്ന യാമാർമ്മം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

രൂ കാട്ടിൽ വൃക്ഷമായി ജീനിക്കണമെന്ന് സപ്പനംകണ്ടിരുന്നു; വെട്ടിയകറ്റിയാലും പുതുനാമ്പുകളോടെ പുനർജനിക്കുന്ന കാട്ടാൽവൃക്ഷം; മനുഷ്യർ വയ്ക്കുന്ന കാട്ടതീയിൽനിന്നുപോലും പുനർജനിക്കുന്ന കാട്ടാൽവൃക്ഷം.

വേരുകളെക്കുറിച്ചുള്ള അനോഷ്ഠണം മനുഷ്യരെ പ്രകൃതി ബോധത്തിന്റെ വേരുകൾ തേടിയുള്ള യാത്രയായി മാറുന്നുണ്ടോ? പാഠാഗത്തെ ആസ്പദമാക്കി നിഗമനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുക.

- “**ഈ ഇലയടരുകളെല്ലാം തന്നെ അങ്ങ് താഴെയുള്ള വേരുകൾ തേടി ചെല്ലുകയാണ്; വേരുകളിലും വീണ്ടും വൃക്ഷത്തിലെത്തി പുനർജനിക്കാൻ.**”

- “ഓരോ വൃക്ഷവും വേരുകളിലുടെ ആകാശത്തോളം ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നത് ആസാദിക്കണമെങ്കിൽ നാം വേരുകൾക്കൊപ്പം താഴണം” - കാട്ട് നൽകുന്ന ജീവിത പാംഅൾ എന്നൊക്കെയാണ്? ചർച്ചചെയ്യുക.

“കാടെ നിന്നകളുകളും ദയവാനിലേക്കുള്ള

ഗുശമാം വഴിയേതെന്നനിക്കു കാട്ടിത്തരു.” (ഒ.എൻ.വി.) (മുഗ്രയാ)

കാടിന്റെ അകളുകളും ദയവാനം എന്ന സകൾപ്പും ‘വേരുകൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരി’ലെ ആശയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വിശദീകരിക്കുക.

ഒരു കാടറിവുയാത്ര സംഘടിപ്പിക്കുക. നസീറിന്റെ ഫോട്ടോകളും യാത്രയിൽ കുട്ടികൾ എടുത്ത ഫോട്ടോകളും ചേർത്ത് സ്കൂളിൽ ഒരു ഫോട്ടോ പ്രദർശനം നടത്തുക.

മത്സ്യം

ടി.പി. രാജീവൻ

മണൽത്തരിയോളം പോന്നൊരു
മത്സ്യം
കടർത്തിരയോക്
ദറ്റക്ക് പൊരുതി നിന്മു.

വേലിയേറ്റങ്ങളുടെ
വെകുന്നേരങ്ങളിൽ
അവൻ
എല്ലാ കൊടികൾക്കും മുകളിൽ
ഒഴുകുകൾ ഉൾവലിയുന്നോൾ
എല്ലാ രഹസ്യങ്ങൾക്കും അടിയിൽ.

വലക്കള്ളികൾക്ക്
അവനോളം ചെറുതാകാനായില്ല;
ചുണ്ടെക്കാളുതുകൾക്ക്
അവനെപ്പോലെ വളയാനും.
വായ്ത്തലപകൾക്ക്
അവൻസ് വേഗവും കിട്ടിയില്ല.

അവനെ
പരുതിൻ കണ്ണുകൾക്ക്
കോർത്തെടുക്കാനോ
ഉപ്പുവയലുകൾക്ക്
ഉണക്കിയെടുക്കാനോ
ധൂവങ്ങൾക്ക്
മരവിപ്പിക്കാനോ കഴിഞ്ഞില്ല
നക്ഷത്രങ്ങളും
അവതാരങ്ങളും
അവൻസ്
തലയ്ക്കോ വാലിനോ മുകളിലുടെ
കടനുപോയി.

അവൻ

രാഗ കമ്പയിലും പിടിക്കൊടുത്തില്ല
രാഗ കണ്ണാടിയിലും കാഴ്ചയായില്ല
രാഗ ചന്തയിലും നാഞ്ഞ കെട്ടില്ല.

കടലിരുൾ

ഭ്രാന്തുപിടിച്ചു രക്തത്തിലും
ചുട്ടുപഴുത്ത സുചിപ്പുട്ടുപോലെ
ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു;

പിന്നിൽ

തന്നേക്കാൾ വേഗത്തിൽ

കടൽ

ദഹിച്ചു ദഹിച്ചു വരുന്നത്
അറിയാതെ.

(രാഷ്ട്രത്രണം)

മനുഷ്യസാതന്റെതെ ഹനിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള
എന്തൊക്കെ സുചനകളാണ് ‘മത്സ്യം’ എന്ന കവിതയിലുള്ളത്?

“കടലിരുൾ

ഭ്രാന്തു പിടിച്ചു രക്തത്തിലും
ചുട്ടുപഴുത്ത സുചിപ്പുട്ടുപോലെ
ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു;

പിന്നിൽ

തന്നേക്കാൾ വേഗത്തിൽ

കടൽ

ദഹിച്ചു ദഹിച്ചു വരുന്നത്
അറിയാതെ.”

നഷ്ടപ്പെടുന്ന ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആധികാരണം
പ്രതിരോധ സാധ്യതയുടെ ഉൾജ്ജമാണോ ഈ വരികൾ
നൽകുന്നത്? സമർപ്പിക്കുക.

“എന്തെന്താമിടത്തെത്തിയാലും ശരി

മയ്യു മരണം വിശ്വാസിയാലും ശരി

മുന്നോട്ടു തന്നെ നടക്കും വഴിയിലെ

മുള്ളുകളോക്കെ ചവിട്ടിരെതിച്ചു ഞാൻ”

(വള്ളത്തോർ)

“മനൽത്തരിയോളം പോന്നാരു
മത്സ്യം
കടൽത്തിരയോട്
റൂത്ത് പൊരുതിനിനു”

അരു ആശയം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ പുതുകവിതയുടെ
ആവ്യാനരീതി എങ്ങനെ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു? രണ്ടു
കാവ്യഭാഗങ്ങളും താരതമ്യം ചെയ്തു വിശകലനം ചെയ്യുക.

- ❖ “പദങ്ങൾക്ക് സാമാന്യവ്യവഹാരത്തിലുള്ള അർമ്മമല്ല
കവിതയിലുള്ളത്.”
‘മത്സ്യം’ എന്ന പദം ഈ കവിതയിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ആശയ
തലങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്?
- ❖ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന ആശയം ഓർമ്മയുടെ ഞൈവെ, മത്സ്യം
എന്നീ ചെനകളിൽ ഏതെല്ലാം വിധത്തിലാണ് തെളിഞ്ഞു
നിൽക്കുന്നത്? ഈ ചെനകളും താരതമ്യം ചെയ്ത് നിങ്ങളുടെ
നിഗമനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.
- ❖ ചുവടെ നൽകിയിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങളിലെ വിശക്തി സുചനകൾ
കൗൺസിൽ വിശകലനം ചെയ്യുക.
 - രാമൻകുട്ടിക്ക് പേരിട്ട് ഇവിടെത്തയാളാ.
 - എപ്പോഴോ കത്തിത്തീർന്ന ചന്ദനത്തിരിയുടെ ശന്യ
മുണ്ഡായിരുന്നു ആ മുറിക്ക്.
 - അവൻ വെള്ളം കുടിച്ചു.

പാനനേടങ്ങൾ

- സർഗാതുകരചനകളിലെ ആസ്വാദനപരമായ ഘടകങ്ങൾ തിരിച്ചിറിഞ്ഞ് ലിവിതരുപത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.
- രചനകളിലെ വൈകാരികാംശങ്ങൾ കണ്ണഭ്യാസം നടത്തുന്നു.
- കമയരങ്ങ്, കവിതയരങ്ങ് എന്നിവ സംഘടിപ്പിച്ച് രചനകളിലെ നൃതനപ്രവണതകൾ കണ്ണഭ്യാസം പ്രവന്ന്യങ്ങൾ രചിക്കുന്നു.
- വ്യത്യസ്തവ്യവഹാരരുപങ്ങളിലെ ഭാഷാപ്രയോഗം തിരിച്ചിറിഞ്ഞ് ഉചിതസന്ദർഭങ്ങളിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.
- വാക്യാലടന, വിന്യാസക്രമം, ചിഹ്നനം തുടങ്ങിയ ഭാഷാഘടകങ്ങൾ തിരിച്ചിറിഞ്ഞ് വിവിധരചനകളിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നു.

എഴുത്തുകാർ

ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാർ

മലയാളകവിതയിൽ ഭാഷയിലും പ്രമേയ സ്വീകരണത്തിലും ബിംബകല്പനകളിലും വേറിട്ടു നിൽക്കുന്ന കവി. 1957 തോം എരണ്ണാകുളം ജില്ലയിലെ പറവുരിൽ ജനനം. പതിനെട്ട് കവിതകൾ, അമാവാസി, ഗസൽ, മാനസാത്തരം, ഡ്രാക്കൂൾ, ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാർബേംഗ് കവിതകൾ, പ്രതിനായകൾ, ചിദംബരസ്മരണ എന്നിവ പ്രധാന കൃതികൾ.

കെ.ആർ. മീര

മലയാള ചെറുകമയിലെ ശക്തമായ സ്ത്രീസാന്നിധ്യം. 1970 ഫെബ്രുവരി 19 ന് കൊല്ലം ജില്ലയിലെ ശാസ്താങ്കോട്ടയിൽ ജനനം. ഔർമ്മയുടെ ശരൂപ്, മോഹമണ്ണ, ആവേ മരിയ, ശില്പസ്ഥലം എന്നീ കമാസമാഹാരങ്ങളും നേത്രോച്ചിലനം, ആ മരന്ത്രയും മറന്നു മറന്നു താഴെ, യുദ്ധാസിഭേദം സുവിശ്വേഷം, മീരാസാധ്യ, ആരാച്ചുാർ എന്നീ നോവലുകളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2009 തോം ചെറുകമയ്‌ക്കുള്ള കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം ലഭിച്ചു.

എൻ.എ. നസീർ

സാഹസിക വനസ്പതിങ്ങളിലും വന്യജീവി ഫോട്ടോഗ്രഫി തിലും ശ്രദ്ധേയൻ. അറിയപ്പെടുന്ന പരിസ്ഥിതിപ്രവർത്തകനും എഴുത്തുകാരനുമായ ഇദ്ദേഹം 1962 തോം എരണ്ണാകുളം ജില്ലയിലെ പള്ളിപ്പുറത്ത് ജനിച്ചു.

ടി.പി. രാജീവൻ

മലയാളത്തിലെ ഉത്തരാധുനിക കവികളിൽ ശ്രദ്ധേയൻ, നോവലിസ്റ്റ്. തച്ചംപൊയിൽ രാജീവൻ എന്ന പേരിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ കവിതകളും ലേവനങ്ങളും എഴുതാറുണ്ട്. 1959 തോം കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലെ പാലേരിയിൽ ജനനം. വാതിൽ, രാഖ്ഷസ്തനം, കോറിതരിച്ച നാൾ, വയൽക്കര ഇപ്പോഴില്ലാത്ത, പ്രണയശതകം, പാലേരി മാണിക്യം; ഒരു പാതിരാ കൊലപാതകത്തിൽനിന്ന് കമ, കെ.ടി. എൻ. കോട്ടുർ-എഴുത്തും ജീവിതവും, പുരപ്പട്ടു പോകുന്ന വാക്ക്, അതേ ആകാശം അതേ ഭൂമി എന്നിവ പ്രധാന കൃതികൾ.

രണ്ട്
കാഴ്ച

പുതുകാലത്തിൻ്റെ മാന്ത്രികവിളക്കാണ് സിനിമ; ശാസ്ത്രത്തിൻ്റെ മികച്ച കണ്ണുപിടിത്തങ്ങളിലൂന്ന്; അതിൻ്റെ മായക്കാഴ്ചകൾ കണ്ണടച്ചു തുറക്കും വേഗത്തിൽ ലോകം കീഴടക്കി. ലോകജനതയും ഒരു ഭാവുകത്രത്തെയും, ഭാഗധേയത്തെന്നെന്നും അതു നിർണ്ണയിക്കുകയുണ്ടായി. ദൃശ്യപ്രളയത്തിൽനിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന വിന്മയലോകത്താണ് ഈന്നു നമ്മുടെ ജീവിതം. അവിടെ കണ്ണമ്പിപ്പോകാതെ ഈ ലോകത്തെ വിശകലനം ചെയ്യാനും നമ്മുടെ കാഴ്ചയുടെ സംസ്കാരത്തെ നവീകരിക്കാനും കഴിയേണ്ടതുണ്ട്. വെറും വിനോദാപാധിരേഖ നിലയിലല്ലാതെ, സൗന്ദര്യാത്മകതയും സാമൂഹികതയും സസ്യിക്കുന്ന കലാസൂഷ്ടികളായി ചലച്ചിത്രത്തെ സമീപിക്കണം. കാഴ്ചകളിലെ സുക്ഷ്മസൂചനകൾ തിരിച്ചറിയാനും വ്യാവ്യാമിക്കാനുമുള്ള പരിശീലനം നാം നേടിയെടുക്കണം. ഒപ്പ്, നല്ല സിനിമയുടെ വാതിലുകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം തുറന്ന് അതിനകത്തെക്കു പ്രവേശിക്കാനും കഴിയണം. അതിനുസഹായകമായ ചില പാഠങ്ങളാണ് ഈ യൂണിറ്റിൽ ഉള്ളത്.

ചോദ്യം : സിനിമയിൽ ഗാനങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യത്തെ താകൾ എങ്ങനെയാണ് കാണുന്നത്? അതൊരവഴ്യൂലടക്കമായി തോന്നുണ്ടോ?

ഉത്തരം : സിനിമയുടെ കലാപരമായ മികവിന് പാട്ടുകൾ വേണമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ദ്വാര്ഘാഷയെ ഒരിക്കലും അത് സഹായിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒരു വിനോദവിഭവം എന്ന നിലയിൽ പലപ്പോഴും അത് ആവശ്യമായിവരാറുണ്ട്. സിനിമ ജനങ്ങളിലേ കൈത്തിക്കുന്ന കാരണങ്ങളിലോന്തരായി വേണമെങ്കിൽ ഗാനങ്ങളെ വിലയിരുത്താം. അത് ഒരു ആലക്കാരികംഗി മാത്രമേ സിനിമയ്ക്ക് നൽകുന്നുള്ളൂ. പഴയ ധർമ്മമല്ല ഈനു സിനിമയിൽ പാടിനുള്ളത് എന്നതും പ്രധാനമാണ്.

(ചലച്ചിത്രസംവിധായകനായ ശ്രീമഹത്താജീ നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിൽനിന്ന്.)

- ഗാനങ്ങൾ സിനിമയിൽ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ധർമ്മമെന്ത്? അവ സിനിമയിൽ ഒരത്താവഴ്യൂലടക്കമായി നിങ്ങൾക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ടോ? സംഖാദം സംഘടിപ്പിക്കുക.

കായലരികത്ത്

ചലച്ചിത്രം	: നീലകുമാരിൽ
സാന്ദര്ഭം	: പി. ആസ്കരൻ
സംഗീതം, അലാപനം	: കെ. രാജവിൻ

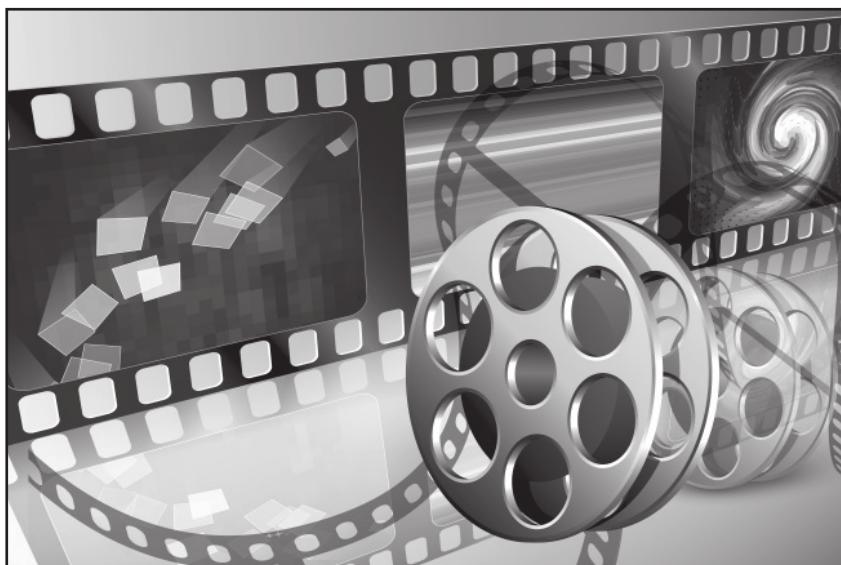
കായലരികത്ത് വലയെറിഞ്ഞപ്പോ
 വള കിലുക്കിയ സുന്ദരീ
 പെൺകെട്ടിനു കുറിയെടുക്കുണ്ടോ-
 ഭളാരു നറുക്കിനു ചേർക്കണം... (കായലരികത്ത്)
 കണ്ണിനാലെൻ്റെ കരളിനുരുളിയി-
 ലെൻ കാച്ചിയ നൊവരം
 വര്ഷവിലറിഞ്ഞപ്പോളിന് തെമ്മള്
 കയറുപൊട്ടിയ പസരം
 ചേറിൽനിന്നു ബളർന്നു പൊന്തിയ
 ഹുറി നിന്നുടെ കൈയിനാൽ, നെയ്-
 ചോറു വെച്ചതു തിന്നുവാൻ കൊതി-
 യേരെയുണ്ടാൻ നെന്തിലായ്
 വസ്യം നിരെ പുരികക്കാടിയുടെ-
 യന്നു കൊണ്ടു തെരുവുകൾ
 കമ്പാടിഞ്ഞാരു ശീലകുടയുടെ
 കമ്പിപോലെ വലിഞ്ഞുപോയ്

കുവുമായ് പുഴക്കെടവിൽ വന്നെന്ന
 തടവിലാക്കിയ പെക്കിളി
 ഒടുവിലിയെന്ന സകടപ്പുഴ
 നടുവിലാക്കരുതിക്കളി
 വേരെയാണു വിച്ചാരമെങ്കില്
 നേരമായതു ചൊല്ലുവാൻ
 വെറുതെ ഞാനെന്തിനെയും വെയിലത്ത്
 കയിലും കുത്തി നടക്കണ്ണ... (കായലർക്കത്ത്)

- ഈ ചലച്ചിത്രഗാനത്തിൽ തെളിയുന്ന ഭാവം, ബിംബങ്ങൾ, ഇംഗ്ലീഷിലെ സാഹിത്യപരമായ പരിപ്രേക്ഷയും സാഹിത്യപരമായ പരിപ്രേക്ഷയും ചേർക്കുന്നതാണ്.

ಸಿಗಿಮಯ್ಯಂ ಸಮುದ್ರವ್ಯಂ

ಎ.ಕೆ. ಜೋಣಿ

ಜನಪ್ರಿಯ ಸಿಗಿಮಕಳ ಉತ್ತಮ ಕಲಾಸ್ಯಾಷ್ಟಿಕಲ್ಲಾಣಣಂ ಅವಯುದ ನಿರ್ಮಾಣಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪೋಲ್ಯಂ ಅವಕಾಶಪ್ರದಾರಿಲ್ಲ. ಅವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಬ್ಯಾಖರಾಕ್ಕುನ ಕಲಾಸ್ಯಾಷ್ಟಿಕಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ರಮವೇಳಕಾಗೆ ಉಲ್ಲಾಸಭಿತಮಾಕ್ಕುನ ವಿಗೋಬಿವಾಙ್ಮಾಸ ಮಾತ್ರಮಾಣಣಂ ಅವರ ತನೆ ಸಮರ್ಥಿಕ್ಕುಂ. ಜನಪ್ರಿಯಸಿಗಿಮಯ್ಯಂ ಕೆತೆತಿರ ಉನ್ನತಿಕ ಪ್ರದಾರ್ಗ್ರಹಿ ಪ್ರಯಾಂ ಆರ್ಕೋಷಪಂ ಹೃತಾಣಂ. ಕಣೊಂತತಿಗ್ರಂ ವೇಣಿ ಉತ್ಪಾದಿಪ್ರಿಕಪ್ರದಾರ್ಗ್ರಹಿ ಕೇವಲ ವಿಗೋಬಿಗಿಮಕಳ ಜೀವಿತ ಯಾಮಾರ್ಪ್ಯಾಂತಾತ್ಮಿತಿಗ್ರಂತ್ಯಂತ ಪಲಾಯನಮಾಣಂ ಜನಾಂಗಶಿಕ್ಷಣ ವಾಗ್ದಾಗಂ ಚೆಯ್ಯಾಂತ. ಕಲಾರ್ಥ ಉನ್ನತಮೂಲ್ಯಾಂತರ ಜನಪ್ರಿಯ ಸಿಗಿಮಕಳಿತ್ತ ಅನೇಕಾಂಶಿಕೆಣಿತಿಂದ್ಲಿನ ತರ್ಥಿಭಾರಣಾಯಿಲೇಕ್ಕ ಹೀಗೆ ಪಲಾರೆಯ್ಯಂ ನಯಿಕ್ಕುಣ್ಣಾಂತ. ಭೂತಿಪಕ್ಷಂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗ್ಗುಂ ಇಂ ಸಿಗಿಮಕಳ ಆಸ್ಯಾಧ್ಯಮಾವ್ಯಾಂತಿರಿಂದಿಗ್ರಂ ಕಾರಣಂ ಏತೆನೆ ಕಾತಲಾಯ ಚೋಽಪ್ಯಾತಿತಿಂದಿಗ್ರಂ ಉಂಟಾಗ್ಯಾಂತ್ಯಂ ಕಾರಣಂ ಏತೆನೆ ಸಿಗಿಮಯ್ಯಂ ಪಕ್ಷತ್ವ ನಿತಿಕ್ಕುಣ್ಣಾಂವರ್ತಾರ್ಥ ಪತಿವ್ಯಂ. ಯಾಮಾರ್ಪ್ಯಾತಿತಿಂದಿಗ್ರಂ ಮದ್ದಾರ್ ಪಲಾಯನಮಾಣಿತ್ತಾಂ. ಜನಪ್ರಿಯ

സിനിമകൾ വിനിമയം ചെയ്യുന്ന അർപ്പതലങ്ങൾ തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്. സിനിമയെ മനസ്സിലാക്കാൻവേണ്ടി മാത്രമല്ല, സിനിമ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചു കൂടി മനസ്സിലാക്കാനും ഇതാവശ്യമാണ്.

നമ്മുടെ ജനപ്രീയ സിനിമകൾ സ്വപ്നലോകത്തിന്റെ ഭ്രമാത്മക തയാൻ പൊതുവെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്. അതിശയോക്തികോണ്ട് വകുക്കിരിക്കപ്പെട്ട ഉള്ളടക്കത്തെപ്പോലും തികച്ചും ധാർമ്മിക്കൾ പ്രതീതിയുണ്ടാക്കുന്നതും വിധം ചിത്രീകരിക്കാൻ ചലച്ചിത്രമായുമ തതിനു കഴിയുമെന്നതുകൊണ്ട് മിദ്യകൾ സിനിമയിൽ ധാർമ്മിക്ക് അഭ്യാസി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ മിദ്യകളാവട്ട, സിനിമാനിർമ്മാംഗൾ പ്രേക്ഷകരുടെ മേൽ ഏകപ്രകാശിയമായി അടിച്ചേരിപ്പിക്കുന്നതല്ല. നിർമ്മാംഗൾ കൂടി ഉൾപ്പെടുന്ന പ്രേക്ഷക സമൂഹത്തിന്റെ ഏതൊക്കെയേം ചില മാനസികാവശ്യങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവ ജനങ്ങളുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നത്.

വിദുരഭൂതകാലത്തിലും രൂപപ്പെട്ടുവരുന്ന സകീർണ്ണമായ മനുഷ്യാനുഭവങ്ങളും പുനരാവിഷ്കാരമാണ് മിത്തുകൾ. ഈ മിത്തുകളെ സമകാലികമാക്കിയും മാറ്റിമരിച്ചും പരിഷ്കരിച്ചും സംയോജിപ്പിച്ചും കൊണ്ടാണ് സാങ്കേതികയുഗത്തിന്റെ കലയായ സിനിമ പുതിയ മിത്തുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നത്. ഓരോ കാലത്തും സംഭവിക്കുന്ന സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തികപരിണാമം സിനിമയും മിത്തികൾ സ്വഭാവത്തിലും അഴിച്ചുപണി നടത്താറുണ്ട്. സിനിമയിൽ ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ ചില പ്രത്യേകതരം ഉള്ളടക്കങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുന്നതും പഴയവ പരിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. ജനപ്രീയ സിനിമ ഒരേസമയം പ്രേക്ഷകസമൂഹത്തിന്റെ ആഭ്യന്തരവൈരുധ്യങ്ങളും മാറ്റതിക ക്രണ്ണാടിയും അവയെ അയാർമ്മമായി പരിഹരിക്കുന്ന ആധുനികമിത്തുമാകുന്നു. പ്രേക്ഷകസമൂഹവും സിനിമാ വ്യവസായവും പരസ്പരാശ്രിതത്തിലും സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ് നിലവിലുള്ള സാമ്പാദം എന്നു പറയാം.

ജനപ്രീയ സിനിമകൾ അവലംബിക്കുന്ന നാടോടിക്കമാ ഘടനകളുടെയും ആദിപ്രൗഢ്യങ്ങളുടെയും പ്രത്യേകശ സാന്നിധ്യമാണ് പ്രേക്ഷകരെ അവയിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നത്. ദെപ്പ് ഇതിവ്യത്തങ്ങൾ, വാർപ്പുമാതൃകകളായ കമാപാത്രങ്ങൾ (സ്കീരിയോഡെപ്പ്), സ്ഥിരഗഞ്ജലികളിലുള്ള (ക്ലീശേ) പ്രതിപാദ നരീതികൾ എന്നിവയിലും ജനപ്രീയ സിനിമകൾ മിത്തുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിൽ പ്രാപ്യമാകാത്ത സുവാങ്ങളും

അമർത്തപ്പെട്ട വാസനകളും മോഹങ്ങളും അയമാർമ്മമായി സാക്ഷാൽക്കരിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ഈ മിത്തുകളോട് പ്രേക്ഷകർ സ്വാഭാവികമായി താഡാത്മയം പ്രാപിക്കുന്നു. താരാരാധനയും സിനിമയെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേതം നിരഞ്ഞ അപദാനങ്ങളുമെല്ലാം ചേർന്നു രൂപപ്പെട്ടുന്ന ഈ മിത്തുകൾ യാമാർമ്മത്തെ തീർത്തും നിഷ്കാസനം ചെയ്യുന്നില്ല. റോളാം ബാർത്ത് പറയുമ്പോലെ, മിത്ത് ഒന്നിനെന്നയും ഒളിച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല; എല്ലാറിനെന്നയും വക്കീകരിക്കുകയാണ് അതിന്റെ രീതി. മിത്ത് ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗം തന്നെയാണ്. അതെവിടെയുമുണ്ട്-ഭിന്പത്രങ്ങളിലും ടെലിവിഷൻ പരിപാടികളിലും സിനിമയിലും പരസ്യങ്ങളിലുമെല്ലാം. എഴുതപ്പെട്ടതോ ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടതോ ആയ എന്നിനും മിത്താവാനുള്ള പ്രവണതയുണ്ട്. സമകാലികമായ ഒരു സംഭവത്തെ അതേപടി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന വാർത്താ ഡ്യാക്യൂ മെന്ററി പോലും മിത്തായി മാറുമെന്നിരിക്കു, ചരിത്രത്തിന്റെ ചലച്ചിത്രാവിഷ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് പറയേണ്ടതില്ല. ധ്യാനസി കി റാണി, ബൈജു ബാവ് തുടങ്ങിയ ആദ്യകാല ഇന്ത്യൻ സിനിമകൾക്ക് ചരിത്രത്തോടെന്നതിനേക്കാൾ ഇതിഹാസ കമകളോടാണല്ലോ അടുപ്പം. അവയുടെ ആകർഷണീയതയുടെ അടിസ്ഥാനവും ഈ മിത്തികൾ പരിവേഷമാണ്.

യാമാർമ്മത്തെ പ്രത്യുക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ സ്വാംശീകരിക്കുന്ന ജനപ്രിയ സിനിമകൾ ജാതി, മതം, രാഷ്ട്രീയം, ഭരണകുടം, സാമൂഹികബന്ധങ്ങൾ, കൃടുംബം, ഭാസത്യം, സ്ത്രീ, നമതിനകൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ളാം നിലവിലുള്ള പൊതുമോധനയെത്തു (മുല്യങ്ങളെ) പുനരുൽപ്പാദിപ്പിക്കുകയാണ്. നിലവിൽക്കുന്ന മുല്യധാരണകളെ ചോദ്യം ചെയ്യാനും സിനിമ സന്നദ്ധമാവാറുണ്ട്. പ്രേക്ഷകമനസ്സിൽ രൂപപ്പെട്ടുവരുന്നതോ സമുച്ചരം സ്വാംശീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞതോ ആയ പുതിയ മുല്യങ്ങൾക്കും സിനിമ ചിലപ്പോഴെല്ലാം പ്രകാശനം നൽകുന്നു. സിനിമയിലും ആഗ്രഹസഹികരണം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന പ്രേക്ഷകരെ പ്രീണിപ്പിക്കാൻ അവരുടെ അഭ്യോധവാൽ ചെരകളെ ആവിഷ്കരിക്കാറുണ്ട്. ഇതിനായി സിനിമയുടെ അവസാന ഭാഗത്ത് നായകരും ഇടപെടലിലും പ്രതിസന്ധി പരിഹരിച്ച് സന്തുലിതാവസ്ഥ വീണേടുക്കുന്നതായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള മുല്യങ്ങളെ ധിക്കരിക്കാനുള്ള വെമ്മനസ്യവും അവയെ മറിക്കക്കാനുള്ള അഭ്യോധവാസനയും ഒരേ സമയം സാക്ഷാൽക്കരിക്കാൻ ഇത് പ്രേക്ഷകർക്ക് അവസരം നൽകുന്നു. ഈ സംഘർഷമാണ് എല്ലാ ജനപ്രിയ സിനിമ കളുടെയും നാടകീയതയ്ക്ക് നിദാനം.

ഹിൻഡി ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ഇന്ത്യൻഭാഷകളിലെയും ജനപ്രിയ സിനിമകളിലെ മുഖ്യപ്രതിപാദ്യം ഇന്നും ‘കുടുംബ്’മാണ്. പ്രേക്ഷകരിൽ വേരുറച്ചുപോയ കുടുംബ-അസ്വാസ സകൾപ്പെട്ടെങ്കിൽ ഇളക്കുന്നത് വ്യാപാരവിജയത്തിന് വിശ്വാസമാവുമെന്ന ലഭിതമായ തിരിച്ചറിവാണ് ഇത്തരം ‘ഹാമിലി മേലോദ്യാമകൾ’ സ്ഥിരം പാറേണ്ടുകളിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടാൻ കാരണം. പലതരം പ്രതിസാധികളിലും കുടുംബത്തിനുണ്ടാകുന്ന തകർച്ചയാണ് ഇതിവ്യുതത്തിലെ ഓരോ നാടകിയ സന്ദർഭത്തിനും അടിസ്ഥാനം. നിർവ്വഹണാലുക്കുമെത്തുനോക്കുന്ന പ്രതിസാധികളിലും പരിഹൃതമായില്ലെങ്കിൽ അതിനകം നായകനുമായി താഡാത്മ്യം പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞ പ്രേക്ഷകർ നിരാഗരാവും. അതുകൊണ്ട് കുടുംബം, ഭാസ്വാസ് തുടങ്ങിയവയെ സംബന്ധിച്ച് പതിവു ഫോർമുലയിൽനിന്ന് ഇവ വ്യതിചലിക്കാറില്ല. നമ്മൾക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുക മൂലം പലവിധ സഹനങ്ങളും പരാജയങ്ങളും ഏറ്റുവാങ്ങി ഒടുവിൽ ആവരെ അതിജീവിക്കുന്ന നായക (Victimised Hero) കമാപാത്രങ്ങളെയാണ് ഇത്തരം സിനിമകളിൽ നാം കാണുന്നത്.

സിനിമയുമായി ഇന്ത്യൻ പ്രേക്ഷകർ വച്ചുപുലർത്തുന്ന ഗാഡവും അതിനിഗുണവുമായ മാനസികബന്ധം ആവരുടെതന്നെ മനോഭാവങ്ങളെയും ആവർക്ക് ആവിഷ്കരിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയ അഭിലാഷങ്ങളെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പ്രേക്ഷകരുടെ മനോഭാവങ്ങളുമായി തീരുത്തും വിശദിച്ചുനിൽക്കുന്ന സിനിമയുമായി ആവർക്ക് താഡാത്മ്യപ്പെടുക സാധ്യമല്ല. കാരണം, വൈചാരികമായല്ല, വൈക്കാരികമായാണ് മിത്തുകളെപ്പോലെ സിനിമയും പ്രേക്ഷകരിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അംഗീകൃത മൂല്യങ്ങളെയും പാരമ്പര്യങ്ങളെയും വിശ്വാസങ്ങളെയും തകിടം മറിക്കാതെതന്നെ സാമൂഹികാംഗീകാരമില്ലാത്തതും അസാധ്യവുമായ അഭീഷ്ടങ്ങളെ പ്രത്യേക്ഷപ്പെടുത്താൻ സിനിമയ്ക്ക് കഴിവുണ്ട്. സിനിമ മിക്കപ്പോഴും ആസ്വാദ്യമാവുന്നത്, പ്രേക്ഷകരുടെ അഭ്യാസചോദനകൾ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നോഫാണ്. സുപ്രകാര വസ്തുക്കൾ ആഗ്രഹങ്ങളെ യാമാതമമായി ആവതരിപ്പിക്കാനുള്ള ശേഷി സിനിമയോളം മറ്റാരു മാധ്യമത്തിനുമില്ല. ജനപ്രിയസിനിമകളെ അവഗണിക്കാനല്ല, അപഗ്രാമിക്കാനാണ് ഈ രാമാർധ്യം നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

(സിനിമയുടെ വർത്തമാനം)

❖ ജനപ്രിയ സിനിമകളെ അവഗണിക്കുകയല്ല, അപഗ്രഡിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന് ലേവൈകൾ കരുതുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?

- ❖ • “സപ്പനാവസ്ഥയിലുള്ള ആഗ്രഹങ്ങളെ ധമാത്മമായി അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള ശേഷി സിനിമയോളം മറ്റാരു മാധ്യമത്തിനുമില്ല.”
- “അമവാ ശത്രു നേരിട്ടാൽ
നമുക്കായ് അടരാടിട്ടും
വെള്ളിത്തിരയിൽ നായകൻ
നമുക്കു പകരം നിന്ന്
പ്രേമിക്കും മതിയാവോളം”
* * * *

“അവന്ദ്രേ സിംഹാസനം
തിരള്ളിലയ്ക്കു വെട്ടവും
നമുക്കൈയിരുട്ടും പിനെ
കസേരത്തണ്ണുപ്പും മതി
ഇരുട്ടിൽ ചാഞ്ഞിരിപ്പതേ
പരമാനന്ദമോർക്കുകിൽ”

(പി.പി. രാമചന്ദ്രൻ - പരമാനന്ദം)

പാഠാഗവും കവിതയും വിശകലനം ചെയ്ത് സാമുഹിക ജീവിതത്തിൽ സിനിമയുടെ ഇടപെടലുകളുകുറിച്ച് ചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കുക.

- ❖ • ദൈപ്പ് ഇതിവൃത്തങ്ങൾ
- വാർഷ്യമാതൃകകളായ ക്രമാപാത്രങ്ങൾ
- സഫിരശൈലികളിലുള്ള പ്രതിപാദനരീതി സിനിമകളുടെ ജനപ്രിയതയുടെ അടിസ്ഥാനം ഇവയാണെന്ന ലേവൈകൾ നിരീക്ഷണം ചർച്ചചെയ്യുക. നിങ്ങൾക്ക് പരിചയ മുള്ള സിനിമകളെ ഇവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുക.

കളവുപോയ സൈക്കിളും കഴിഞ്ഞപോയ കാലഘട്ടവും

വിജയകൃഷ്ണൻ

ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ രൂപഭാവങ്ങളിൽ വിപ്പവാതമകമായ നൃതനത് ഒരുക്കിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശക്തമായ ഓന്റേത് നിയോ റിയലിസം. ചലച്ചിത്രരംഗത്തു മുള്ളുപൊന്തിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ മറ്റൊരാനിനേക്കാളും ആസ്വാദകപ്രീതിയും സാധീനശക്തിയും നിയോറിയലിസ്റ്റ്റിനു കൈവരാൻ എന്താണു കാരണം? ജീവിത തോട് ഏറ്റവും പ്രകടമായ തരത്തിൽ സത്യസന്ധത പുലർത്തി എന്നതുതന്നെ. വർണ്ണപ്പൂർണ്ണിമയുള്ള സ്വപ്നസാമാജ്യങ്ങളുകാൾ വാസ്തവികതയുടെ ദൃഢവാദികൾ ആസ്വാദകമനസ്സുകളെ മദിക്കാൻ പര്യാപ്തമാവുന്നു എന്നും അതു തെളിയിച്ചു. താരതമ്യേന കുറഞ്ഞ നിർമ്മാണചെലവ്, യഥാർത്ഥമനുഷ്യരുടെ മുവങ്ങൾ, പരിചിതമായ ജീവിതപരിതസ്ഥിതികൾ എന്നിവയെക്കെ നവോദയങ്ങളുടെത്താൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നുതാനും.

രണ്ടാം ലോകയുദ്ധത്തിന്റെ ചുരുക്കളെത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനം പിറവിയെടുക്കുന്നത്. ഇറ്റലിയെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേണ്ടം വിദേശഗതികളോടു മാത്രമല്ല പൊരുതേണ്ടി വന്നത്. പുറത്തു

സവുകക്ഷികളുമായുള്ള പോരാട്ടത്തിലേർപ്പുട്ടിരിക്കെ അകത്ത് വിപ്പവകാരികളും മുദ്രാളിനിയുടെ ഫാഷിസ്റ്റ് അനുയായികളും തമിലുള്ള രൂക്ഷമായ സംഘടനം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഇച്ചയ്ക്കനുസൃതമായ ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയായിരുന്നു ഇറ്റാലിയൻ സംവിധായകർ. അവരുടെ ക്യാമറകൾ നൂൺകൾക്കു പിൻപേ നൂൺകൾ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനിടയ്ക്ക് വൻ റൂസ്വിയോകൾ പലതും തകർന്നു തരിപ്പി നാമായി. വിലപിടിപ്പുള്ള ചിത്രീകരണസാമഗ്രികളും നശിപ്പിക്കേ പ്പെട്ടു. ഈ പദ്ധതിലെത്തലാണ് ജീവിതത്തെയും കലാരൂപം ഒരുപോലെ സ്കേച്ചിച്ച അർപ്പണവോധമുള്ള ഒരു കുട്ടം കലാകാരന്മാർ നിയോറിയലിസ്റ്റുകൾ കൊടിക്കുറയുത്തുകൂടി രംഗത്തു വന്നത്. സിനിമയിൽ തുടരെ കണ്ണ ചായം തേച്ചു മുഖങ്ങളും കൂത്രിമ സൗധങ്ങളും സോഫ്റ്റ്‌കുമിളവികാരങ്ങളും അവരെ മടുപ്പിച്ചു. ‘വൈ രൂധ്യമേരിയ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിഭാസങ്ങൾ എടുത്തുകാടി ജനങ്ങളെ ഉദ്ദിഷ്ടരാക്കുകയാണ് മനുഷ്യന്റേഹിയായ കമാക്കുത്തി നിന്റെയും സംവിധായകരെയും കർത്തവ്യമെന്ന് വിശ്വസിച്ച ഈ കലാകാരന്മാർ ജീവിതത്തോട് പ്രകടമായ തരത്തിൽ സത്യസന്ധത പൂലർത്തി. റൂസ്വിയോധയുടെ നാലു ചുമരുകൾക്കുള്ളിൽ നിന്ന് ക്യാമറയുമായി അവർ തെരുവിലേക്കിരുന്നു. യുദ്ധത്തിനും പട്ടണിക്കും ഇരയാധവരുടെ ദൈന്യമെഴുന്ന ചിത്രങ്ങൾ ചായക്കുടുകളിലാതെ ക്യാമറയിലേക്കു പകർത്തി.

1942 ലെ ‘റോസ് സ്കാർലെറ്റ്’ എന്ന ചിത്രവുമായി സംവിധാനരംഗത്തു പദ്ധതിനിയ വിറ്റോറിയോ ഡിസൈൻ കമ്പനിക്കു കുറഞ്ഞു തന്നെ ശ്രദ്ധയന്നായിത്തീർന്നു. തിരക്കുമുഖം, നിർമ്മിതി, സംവിധാനം എന്നിങ്ങനെ ചലച്ചിത്രകലയുടെ വിവിധ വശങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ച പ്രതിഭാസങ്ങളും ഹിന്ദു

വിശ്വാംശങ്ങളിൽ പോലും പ്രകടമാവുന്ന ജീവിതാവശ്വാധം, ഉള്ള രൂക്കുന്ന നൊന്പരങ്ങൾക്കിടയ്ക്കും സ്വയമരിയാതെ ചിരി പടർത്തുന്ന നാർമ്മഖോധം, വാക്കിലോ പ്രവൃത്തിയിലോ പ്രതികരണത്തിലോ കൂത്രിമത്വത്തിന്റെ ലാഞ്ചർന്നകൾ പോലുമില്ലാത്ത ധമാർമ്മ മനുഷ്യരുടെ ചിത്രീകരണം, അഭിനയമെന്നു പേരുചേപാല്ലാൻ മടി തോന്നും വിധം ധമാതമമായ അഭിനയം- ഇങ്ങനെ അകമെിട്ട് പരയാവുന്ന ഒട്ടരെ സവിശേഷതകൾ കൊണ്ട് ഒറ്റപ്പെടുന്നിൽക്കുന്ന ചിത്രമേരുതെ ‘ബൈസിക്കിൾ തീവ്വൻ’. ഈ ചിത്രത്തിന്റെ ആകർഷണരഹസ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം അതുൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രമേയം തന്നെ. സാധാരണകാരന്റെ പ്രത്യാശകളും നൊന്പരങ്ങളും, സമൂഹവും വിധിയും ഒരാത്തുകളിയാലെന്നതുപോലെ അവനെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങളും നാമിവിടെ കാണുന്നു.

ദരിദ്രനായ അന്റോണിയോ റിച്ചിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ദാർഭാഗ്യ പൂരിതമായ ഒരു യിസിക്കെ ഈ കൃതിയിലൂടെ അനാവരണം ചെയ്യുന്നത്. പണിയില്ലാതെ തെണ്ടി നടക്കുന്ന റിച്ചിക്ക് ഒരു വിലോരു പണി കിട്ടി. അതു ചെയ്യാൻ സന്ത്മാനി ഒരു സെക്കിൾ വേണം. വീടിലുണ്ടായിരുന്ന പഴയ തുണികളും പുതപ്പുകളുമൊക്കെ പണയം വച്ചിട്ടാണ് അയാളുടെ ഭാര്യ നേരത്തെ പണയത്തിലായിരുന്ന സെക്കിൾ തിരിച്ചെടുക്കാനാവശ്യമായ തുക കണ്ടതിയത്. പണി ആരംഭിച്ച ആദ്യദിവസംതന്നെ സെക്കിൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. സെക്കിൾ തേടി നടന്ന നിരാശനായപ്പോൾ റിച്ചിയും ഒരു സെക്കിൾ മോഷ്ടിച്ചു. എന്നാൽ സമർപ്പനായ മോഷ്ടാവല്ലാണ്ടതുകൊണ്ട് അയാൾ കൈയോടെ പിടിക്കപ്പെട്ടു. നാമമാത്രമായ ഈ ഇതിവ്യത്തത്തിൽ നിന്നാണ് സിസരേ സാധ്യത്തിനും ഡിസിക്കയും ചേർന്ന് മനുഷ്യവികാരങ്ങളുടെ സമസ്തഭാവങ്ങളുമിണങ്ങിയ ഒരു കലാശില്പം വികസിപ്പിച്ചെടുത്തത്.

റിച്ചിയുടെ ഉദ്യോഗത്തിലെ ആദ്യദിവസത്തെ പുറപ്പാടിലും തിരിച്ചുവരവിലും തന്നെ സാധാരണമനുഷ്യരെ ദുരന്തവിധിയെ ആലോപനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അന്ന് യാത്രതിരിക്കുന്നോപ്പാൾ അയാൾ തന്റെ പുത്രനെ സെക്കിളിനു പിന്നിലിരുത്തി കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. “ഈനു വൈകുന്നേരം ബല്ലിനു കാത്തു നിൽക്കണം, അച്ചൻ പണി കഴിഞ്ഞ് ഇതിലേ വരും; അപ്പോൾ മോനെനക്കുടി കൊണ്ടുപോകാം” എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. വൈകുന്നേരം റിച്ചി സെക്കിൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ആകെത്തതള്ളൽന്ന് വെറും കൈയോടെ വീടിലേക്കുനടക്കുകയാണ്, അക്ഷമനായി കാത്തുനിൽക്കുകയായിരുന്ന മകൻ അച്ചൻ സെക്കിലെള്ളവിടെ എന്ന് അംഗീകാരം കൂറിയപ്പോൾ, അതു വീണു തകർന്നുപോയി എന്നാരു കള്ളം പറഞ്ഞ് രക്ഷപ്പെട്ടുനു അയാൾ. നിഴ്ഞ്ഞരായി അവർ വീടിലേക്കുനടന്നു.

വിധിയുടെ പരിഹാസ്യതയുടെയും ദുരന്തവോധത്തിന്റെയും ഏറ്റവും മുർത്തമായ ചിത്രം നമുക്കു ലഭിക്കുന്നത് ‘വൈസിക്കിൾ തീവ്യസി’ലെ അവസാന സീക്കൻസിലാണ്. വിഹലമായ സെക്കിൾ തിരച്ചിലിനു ശേഷം മകനെ കൈക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ട് റിച്ചി നടക്കുന്നു. അവർക്കു മുന്നിൽ ഒരു സെക്കിൾ പത്രയം നടക്കുകയായിരുന്നു. റിച്ചിയെ കൊതിപിടിപ്പിക്കാനെന്നവല്ലോ അയാളുടെ കണ്ണുകൾക്കു മുന്നിലും എല്ലാമറ്റ സെക്കിൾ ചാക്രങ്ങൾ കരങ്ങിത്തിരുത്തു. ഒരു വശത്തായി പത്രയം കാണാനെന്നത്തിയവരുടെ സെക്കിളുകൾ വരിവരിയായി നിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അയാളുടെ ഭാഹാർത്ഥമായ കണ്ണുകൾ ഓരോ സെക്കിളിനെയും മാറി മാറിത്തുകീ കടന്നുപോയി. പെട്ടെന്നയാളുടെ കണ്ണുകൾ ദുരെ ഒറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സെക്കിളിനേൽ പതിഞ്ഞു. അടുത്തങ്ങും ആരുമില്ല. അയാളുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു സംഘടനം നടന്നു. മകൻ ബല്ലിൽക്കയ

ରିପ୍ରୋକାନ୍ୟୁଲ୍ୟ ପଣଂ କେତୁତରୁ “ନୀ ପୋତ୍ତଙ୍କେବୋ, ଅଛୁଣ୍ଡ ଯି ନାଲେ ବଣେକବାଂ” -ଆଯାଶ ପରିଣତୁ. କୁଟି ବୟାସୁ କାତତୁ ନି ନୁ. ରିଚ୍ଚି ଵିରିଯ୍ୟକୁଟି କାଲଟିକଲୋଟ ବେଳକିଳିଗୁ ନେରେ ନଟ ନକୁତରୁ. ଆଯାଶ ଚୁର୍ବି ଏତିକରେଖକୁଟି ଦୋକବି. ଆରୁ କାଣ୍ୟ ନିଲେଖିଲ୍ଲ ଉଠିପୁଅବୁତି. ମିଳାଲିର୍ଦ୍ଦ ବେଶତିତିଲେ ଆଯାଶ ବେଳ କିଶ୍ର କଟନେଟ୍‌କୁ ଅତିମେତ୍ର ପାତିକହେଇରି. ନିମିଷଗେନେରତିକୁ ଭାବିଲେ ‘କଲ୍‌କଲ୍ କଲ୍‌କଲ୍’ ଏଣ ବିଜ୍ଞିକଶ ମୁଖଙ୍ଗି. କଲ୍‌କଲ୍ ଚେତ୍ୟାନ ନିଯାତତ ଆଯାଶ ଗତିକେକୁକୋଣ୍କ ଚେତ୍ୟତ କଲ୍‌କଲ୍ କେକହେବାକା ପିଟିକହେପ୍ତି. ମର୍ଦ୍ଦିକାଳ ତୃତୀୟ ଅଭ୍ୟୁକ୍ତତା ଉଠାଶ ତଥାତୁ. ତକରିନ ମନ୍ଦ୍ୟମାତ୍ର ରିଚ୍ଚି ମୁଣୋଡ଼ୁ ନଟକୁବୋଶ ହୁଏ ବ୍ୟାହର ମୋକଳେ କଣ୍ଠେ ନିରା ମକଳ କରଚ୍ଛିଲିବେଳେ ବକରେତତତିଯମତିରେ ଜାତିବନ୍ଦ ଅଛୁଣ୍ଡ କେତାଯିଲେ କଟନ୍ତୁ ପିଟିଚ୍ଛୁ. ନାଲ୍ଦୁପାଦୁ ନିର୍ମା ଯରୁଟ ପରିହାସବାକୁକଶିକବୁ ନଟୁବିଲ୍ଲୁବେ ଅତୁ ଅଛୁଣ୍ଡିବୁ ମକ ନୁହ ନଟନକଲ୍ଲୁବୋଶ ପିତ୍ରତିଂ ଆବସାନିକହୁଣ୍ଟୁ.

ରିଚ୍ଟି ଏଣ ମୁଖ୍ୟକମାପାତ୍ରତିଙ୍ଗେ ପୁରୀର ନେଟିଯ ବ୍ୟକ୍ତି
ତାଂ ତିରକମୟିତତାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକଷମାତ୍ରିକଣ୍ଠିତତାଙ୍କ. ଏଣାକୁ
ନିମିଷଗେରତେକି ମୁହଁ କାନ୍ଦୁଙ୍କ କମାପାତ୍ରଙ୍କାଳପ୍ଲୋବ୍‌ର ଓ
ବିଶ୍ୱମରଣୀୟମାକବିତାରିତକୁ ଯିସିକର୍ଯ୍ୟର ରଚନାରେବାଗ୍ରହ୍ୟ
ମଲ୍ଲାରେ ମର୍ଦ୍ଦାନ୍ତମଲ୍ଲ. ରିଚ୍ଟିଯୁର ଭାର୍ଯ୍ୟତାଙ୍କ ଉତ୍ତମୋଦାହରଣ.୦
ରିଚ୍ଟିରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମନେଜ୍‌ମ୆ନ୍‌ଡିକ୍ସନ୍‌ର ପୋଲେ ଚିତ୍ରତମିଲେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
କେନ୍ଦ୍ରମାକୁଣ୍ଡଳାରୁ ସୁପ୍ରୟାନକମାପାତ୍ରମଲ୍ଲ ଅବଶ. ଏହିତ କୁ
ଟି ଅତ୍ୟଧିକ ଚିଲ ନିମିଷଙ୍କଳିତ ପ୍ରତ୍ୟକଷପ୍ଲ୍ଟଟ୍‌ର ଅବଲ୍ଲାକ ଚି
ତ୍ରେଣ ମିଶ୍ରିବୃତ୍ତାଙ୍କ. ଭେତ୍ତାବିକ କରୁ କେବଳିଶ ବାଞ୍ଚୁଙ୍କି

നായി വീടിലെ തുണികൾ പോലും പണയം വയ്ക്കാനവരെള്ള പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശയാണ്. ആ കണ്ണുകളിൽ പ്രത്യാശയുടെ മങ്ങാത്ത തിളക്കമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ യാണ് റിച്ചിക്ക് സെസകിൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നത് അകക്കാമ്പു നീറുന്നൊരുഭേദമായി നമ്മുണ്ടുന്നതും. വൈകിട്ട് അച്ചുരേൾ സെസകിൾ ഇന്തു പിന്നിലിരുന്ന് വീടിലേക്കു മടങ്ങാമെന്ന മകരേൾ പ്രത്യാശയാണ് നൊന്നുരത്തിനാക്കണ കൂടുന്ന മറ്റാരു ഘടകം. അച്ചുരേൾ സുവാദുഃഖങ്ങളിലെ നിതാന പക്ഷാളിയാണീ കൂട്ടി. നഷ്ടപ്പെട്ട സെസകിൾ തേടി റിച്ചി അലയുംനോൾ കൊച്ചുകാലടികൾ കൊണ്ട് വിഭാഗതെ പിന്തുടരുകയാണെന്ന്. മഴ പെയ്യുന്ന ആ ദിവസം തിരക്കേരിയ അനേഷണത്തിനിടയിൽ നാലുപാടും നോക്കി ആരുമില്ലെന്നിയുംനോൾ മുത്രമൊഴിക്കാനായി കൂട്ടി ട്രാസർ പൊക്കുന്നതും അതേ നിമിഷം തന്നെ അച്ചുരേൾ വിളി കാതിൽ വന്നു വീഴുന്നതും അതുകേട്ട ട്രാസർ താഴ്ത്തിയിട്ട് അവൻ ഓട്ടം തുടരുന്നതും നിർദ്ദേശമായ ചിരിയുയർത്തും. എന്നാൽ ദുഃഖത്തിന്റെ അഗ്രനിയിൽ സ്ഥാപിച്ച ചെയ്തെടുത്ത ചിരിയായിരിക്കും അതെന്നു മാത്രം.

സെസകിൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട അന്ധ്രാണിയോ റിച്ചി എന്ന ഹതഭാഗ്യനായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ മാത്രം കമായല്ല ‘സെസകിൾ മോഷ്ടാകൾ’. ചിത്രം തുടങ്ങുന്നോൾ തൊട്ട് അവസാനിക്കുന്നതു വരെ നാം കാണുന്ന ആർക്കുട്ടം ഇതിലെ പ്രധാന കമാപാത്രമാണ്. കമാനായ കരേൾ പ്രശ്നം തന്നെയാണ് ആർക്കുട്ടം എന്ന ഇല കമാപാത്രവും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്. എന്തെങ്കിലും ഒരു പണിക്കു വേണ്ടി ആകുലരായി തടിച്ചുകൂടിയ ജനസമ്പ്രയെത്തയാണ് ചിത്രാരംഭത്തിൽ നാം കാണുന്നത്. അതേ പ്രശ്നം തന്നെയാണ് റിച്ചിയെയും ആർക്കുട്ടത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നതിച്ചിരിക്കുന്നത്. പിന്നീട് റിച്ചി മരിയുമാത്ത് ഷിറ്റുകൾ പണയം വയ്ക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ ആ പണയപ്പീടികയിലും സ്വന്തമായുള്ളതെല്ലാം പണയവസ്തുകളൊയി കൊണ്ടുവരുന്ന ആർക്കുട്ടത്തയാണു കാണുന്നത്. പണയപ്പീടികയിലെ ജോലിക്കാരൻ റിച്ചിയുടെ ഷീറ്റ് കൊണ്ടുവര്യക്കാൻ പോകുന്ന പാനിങ്ക് ഷോട്ടിൽ, അട്ടിയട്ടിയായി വച്ചിരിക്കുന്ന പണയവസ്തുകൾ നമ്മുടെ ദൃശ്യിയിൽ പെടുന്നു. അടുത്ത ഷോട്ടിൽ റിച്ചി നേരത്തെ പണയം ചെറിയുന്ന സെസകിൾ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നോൾ പുതുതായി പണയം വയ്ക്കപ്പെട്ട സെസകിളുകൾ ഉള്ളിലേക്ക് നീങ്ങുന്നതു കാണുന്നു. ഈ ദൃശ്യങ്ങളാക്കേ റിച്ചിയുടെ പ്രശ്നം അതേ തോതിൽ അനുഭവിക്കുന്ന ആയിരങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം നമ്മുണ്ടുന്നു.

മരിയ ഒരു കൈനോട്ടക്കാരിയെ കാണാൻ പോകുന്നുണ്ട്. അവിടെയും വന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട് അസംഖ്യമാളുകൾ. മരിയയെപ്പോലെതന്നെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ പരിഹാരം തേടിയാണ് അവരെല്ലാം

അവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. സൈക്കിൾ നഷ്ടപ്പെട്ടശേഷം മോ ഷ്ടാവിനെ തിരയാൻ മാനിക്കോണിയുടെ സഹായം തേടി റിച്ചി പൊള്ളിക്കൽ കൂട്ടിലെത്തുമ്പോൾ അവിടെയും തൊഴിലില്ലായ്മ ദയക്കുറിച്ചുള്ള പ്രഭാഷണം കേൾക്കാൻ കൂടിനിൽക്കുന്ന ജനക്കു ടത്തെ നാം കാണുന്നു. ആകുലമായ ഇത്തരമൊരു ജനസഖ്യയം റിച്ചിയും കൂട്ടരും സൈക്കിൾ തിരയുന്ന ആ മാർക്കറ്റിലുമുണ്ട്. മാർക്കറ്റിൽ കള്ളംനോട് സംസാരിച്ചു നിൽക്കുന്നതായി കണ്ണ വ്യഖ നെ പിന്തുടർന്ന് റിച്ചിയും മകനും പള്ളിയിലെത്തുമ്പോൾ ജനക്കുട്ടത്തിന്റെ ഇതു ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി പൂജ്യവും സഹതാപപ്രകടനങ്ങളും കുലീനസ്ത്രീകളുടെ പൊങ്ങച്ചുങ്ങങ്ങളും സഹിച്ചു നിൽക്കുന്ന ജനത്തിയാണവിടെ. പിനീട് റിച്ചി കള്ളംനെ പിടിക്കുട്ടനിടത്തുമെത്തുന്നുണ്ട് ആർക്കുട്ടം. സയം നിസ്സഹായത സഹിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ നിസ്സഹായതയെ പരിഹരിക്കുന്നവരാണ് ഇക്കുട്ടത്തിൽ എന്നതാണൊരു പ്രത്യേകത. ഏറ്റവുമൊടുവിൽ റിച്ചി സുയം ഒരു കള്ളംനായിത്തീരുമ്പോഴും ആർക്കുട്ടം അയാളെ വളയുന്നുണ്ട്.

റിച്ചിയുടെ വ്യമകൾ ആർക്കുട്ടത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് റിച്ചിയും ആർക്കുട്ടവും ഒരേ ചേരിയിൽ നിൽക്കുന്നു എന്നർഹമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ പലപ്പോഴും ആർക്കുട്ടം റിച്ചിയുടെ ശത്രുപക്ഷത്താണുള്ളത്. ആർക്കുട്ടം അയാളെ ഒറ്റപ്പെടുത്തുന്നു; പരിഹരിക്കുന്നു; ആക്രമിക്കാനൊരുങ്ങുന്നു. തന്റെ സൈക്കിൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവെന്ന് റിച്ചി വിളിച്ചു കുവുമ്പോൾ അയാളെ സഹായിക്കാൻ ആരുമെത്തുന്നില്ല. അതേസമയം കള്ളംനുവേണ്ടി വാദിക്കാനും അയാളെ രക്ഷിക്കാനും പലരുമുണ്ടുതാനും. ഒടുക്കം റിച്ചിയാരു സൈക്കിൾ മോഷ്ടിക്കുമ്പോൾ ജനക്കുട്ടം അയാളെ കൈയോടെ പിടിക്കുട്ടനു.

ആർക്കുട്ടതെപ്പോലെതന്നെ ഈ ചിത്രത്തിലെ പ്രധാന ഘടകമാണ് സൈക്കിളുകളും. ഒരു സൈക്കിൾ സന്തമായുണ്ടായിരിക്കുക; അതു സുരക്ഷിതമായിരിക്കുക എന്നതാണല്ലോ ‘സൈക്കിൾ മോഷ്ടിക്കളിലെ’ മർമ്മപ്രധാനമായ കാര്യം. ഇക്കാര്യത്തിന്റെ അസാധ്യതയിൽ ആകുലനായിത്തീരുന്ന കമാനായകൾ കണ്ണമുന്നിലും ഒരു എണ്ണമറ്റ സൈക്കിളുകൾ കടന്നുപോകുന്നുണ്ട്. പണയപ്പീടികയിൽവച്ചും മാർക്കറ്റിൽവച്ചും സൈക്കിളുകളുടെ നീണ്ടനിരകൾ നാം കാണുന്നു. ആദ്യ ദൃശ്യത്തിൽ അയാളോട് സൗമന്യം കാട്ടുകയും പിന്നതെ ദൃശ്യത്തിൽ അയാളെ പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സൈക്കിളുകൾ അന്തരംഗത്തിൽ അയാളെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുകയാണ്. സൈക്കിൾ മത്സരം, കളി കാണാൻ വന്നവരുടെ നീണ്ടനിര എന്നിവയെല്ലാം അയാളിൽ പ്രലോഭനത്തിന്റെ നിലയ്ക്കാത്ത

ഓളങ്ങളുയർത്തുനോൾ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നുകന്ന് ദറപ്പടിൽക്കുന്ന ഒരു സെക്കിൾ കവർന്നുകുക ഒരു സ്വാഭാവികപ്രക്രിയയായി മാറുന്നു.

ആവർത്തനത്തിന്റെ അസാധാരണമായൊരു താളം ‘സെക്കിൾ മോഷ്ടാക്സർ’ക്കുണ്ട്. ഒരു സെക്കിൾ മോഷണ്ടത്തിൽ തുടങ്ങുന്ന ചിത്രം മറ്റാരു സെക്കിൾ മോഷണ്ടത്തിലാണല്ലോ അവസാനി ക്കുന്നത്. ചിത്രത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത്, കൈവന ഭാഗ്യത്തിന്റെ ഉ പകാരംമരണയുമായി മരിയ കൈനോട്ടക്കാരിയുടെ അടുത്ത് പോ കുനോൾ അതിനെ പൂച്ചിക്കുകയാണ് റിച്ചി. അതേ റിച്ചി തന്നെ ഭാഗ്യം കൈവിട്ടുപോയ്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൈനോട്ടക്കാരിയെ സ മീപിക്കുന്നു.

റിച്ചിയും മകനും തമിലുള്ള സൗന്ദര്യപ്പിണകം കഴിഞ്ഞ് മകൻ ഒരു പാലത്തിനരികിലിരിക്കുകയും റിച്ചി വ്യഖ്യനെ തേടി നടക്കുക യും ചെയ്യുന്നു. പെട്ടുന്ന്, സഹായിക്കണം എന്ന ആർത്തനാദം കേട്ട റിച്ചി സംഭാരതനാവുന്നു. വെള്ളത്തിൽനിന്ന് ഏതോ മൃതദേഹം പൊക്കിയെടുക്കുന്നതു കണ്ണ അയാളുടെ സംഭാരതി അനുനി മിഷം വർധിക്കുന്നു. ശരീരം ബുദ്ധിമുട്ടും എന്നു നോയും വരുന്ന നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ മുങ്ങിയവനെ പിടിച്ചു കയറ്റിയ ആ ഔകളുടെ ശബ്ദം മുഴങ്ങുന്നു: “മരിച്ചിട്ടില്ല അല്ലോ?” “... ഇല്ല.... അവ നു കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല.” ഈ വാക്കുകൾ ബുദ്ധിമുട്ടും ബാധക മാണന്തവുപോലെ റിച്ചിയുടെ ജീവിതസ്വപ്നത്തിനും ബാധക മാണം.

അന്ത്യരംഗത്തിൽ അച്ചുനും മകനും കൈകോർക്കുന്ന നിമിഷത്തിലും മരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പ്രത്യാശ തലമുറകളിലേക്കു പകരുന്നതു നാം കാണുന്നു. ‘സെസക്കിൾ മോഷ്ടാക്കലീൽ’ മറ്റൊന്നിനേക്കാളും സുപ്രധാനമാണീ പ്രത്യാശ. എന്തെന്നാൽ, തുടക്കത്തിൽത്തന്നെ റിച്ചി ദൗത്യമാരുടെ കാഴ്ചപ്പുടിനു മുന്നിൽ പ്രത്യാശയുടെ വാതിൽ കൊട്ടിയടയ്ക്കപ്പെടുന്നതിൻ്റെ ചിത്രീകരണമുണ്ട്. പണയംവച്ച സെസക്കിൾ വീണ്ടുകിട്ടിയ ശേഷം റിച്ചി മരിയയെ തന്റെ ജോലിസ്ഥലത്തെ ലോകരുകൾ കാട്ടിക്കൊടുക്കാൻ വേണ്ടി ജനപിലുടെ പൊക്കിപ്പിടിക്കുന്നു. അനേന്നും ആരോഹിക്കുകൾ വലിച്ചുതാഴ്ത്തിയിടുന്നു. അതിനാൽ റിച്ചി കാട്ടിക്കൊടുക്കാനാഗ്രഹിച്ച സഹായത്തിന്റെ കാഴ്ച മരിയയുടെ കല്പിതനിനു മറയുന്നു. അതെത്രത്തിൽ മരിയുപോയ സഹായത്തിൻ്റെ വീണ്ടുപ്പ് ചിത്രത്തിൻ്റെ ഒരു ദൃശ്യപ്രതീക്ഷയാണ്.

(ചലച്ചിത്രസ്ഥാക്ഷ)

- താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സുചനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ‘സെസക്കിൾ മോഷ്ടാക്കൽ’ എന്ന സിനിമയെ വിശകലനം ചെയ്യുക.
 - ആർക്കുടം കമാപാത്രമെന്ന നിലയിൽ
 - സെസക്കിൾ നൽകുന്ന അർമസുചനകൾ
 - സിനിമയിൽ പ്രത്യക്ഷമാവുന്ന സാമൂഹികപ്രസ്താവങ്ങൾ
 - കുടുംബവാസങ്ങൾക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം
 -
- ‘സെസക്കിൾ മോഷ്ടാക്കലീ’ൽ മറ്റൊന്നിനേക്കാളും പ്രധാനമായിരിക്കുന്നത് പ്രത്യാശയാണെന്ന് വിജയകൃഷ്ണൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ചിത്രത്തെ വിശകലനം ചെയ്ത് നിങ്ങളുടെ നിലപാട് വ്യക്തമാക്കുക.
- ഓ.കെ. ജോൺ ജനപ്രിയ സിനിമകളുടേതായി നിരീക്ഷിച്ച സഭാവഞ്ഞളിൽനിന്ന് ‘സെസക്കിൾ മോഷ്ടാക്കൽ’ വേരിട്ടുനിൽക്കുന്നതെങ്ങനെ? ചർച്ചചെയ്യുക.

കൈപ്പട്

മലയാളം/ധോക്കുമെൻറി/30 മിനിറ്റ്
തിരക്കമെ, സംവിധാനം: ബാബു കാനുത്ത്

കാടിനെക്കുറിച്ചും വന്യജീവികളെക്കുറിച്ചും നാം എറെ ആകുലപ്പേടാറുണ്ട്. അതേസമയം നമ്മുടെ ചുറ്റുവട്ടത്തെ പാരിസ്ഥിതികപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം ഒരും വേവലാതി പ്പേടാറുമില്ല. ഈ സമീപനത്തെ മരിക്കന്നുകൊണ്ടാണ് ‘കൈപ്പട്’ എന്ന ധോക്കുമെൻറി സിനിമ കേരളത്തിലെ മറഞ്ഞുപോകുന്ന കൈപ്പടുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൽക്കണ്ണംകൾ പകുവയ്ക്കുന്നത്. കൈപ്പടുകൾ എത്രമാത്രം പാരിസ്ഥിതികപ്രാധാന്യമുള്ളവ യാണെന്നും അവ തദ്ദേശവാസികളുടെ ജീവിതോപാധിയാവുന്ന തെങ്ങങ്ങളെന്നുമുള്ള തിരിച്ചിറിവിലേക്ക് ഈ സിനിമ നമ്മുടെ നയിക്കുന്നു.

അവാർഡുകൾ

- ഗോവ അന്താരാഷ്ട്ര ചലച്ചിത്രത്തോസവത്തിൽ മികച്ച പരിസ്ഥിതി ചിത്രത്തിനുള്ള വസ്തു പുരസ്കാരം
- വാതാവരണ പരിസ്ഥിതി ചലച്ചിത്രത്തോസവ പുരസ്കാരം
- പ്രതിരോധ സിനിമയ്ക്കുള്ള ജോൺ എബ്രഹാം അവാർഡ്
- സംസ്ഥാന സർക്കാറിന്റെ ടെലിവിഷൻ പുരസ്കാരം- 2010
- രാജ്യാന്തര ഫോറെസ്റ്റ് ചലച്ചിത്രമേളയിൽ മികച്ച ധോക്കുമെൻറിക്കുള്ള അവാർഡ്

ಕೆಳಕುನ್ನುಣ್ಣೋ?

ಮಲಯಾളಂ/ಹಿನ್�ಿ/ 25 ಮಿನಿಡ್

ತಿರಕ್ಕಾರೆ, ಸಂವಿಯಾಗಂ: ಶೈತ್ಯ ಮೋಹನೆಂಬು

ಕೆಳಕಾತಿರಿಕಾಗಾವಾತ ಶಷ್ಟಿತಿಲ್ಲದ, ಕಾಣಾತಿರಿ ಕಾಗಾವಾತ ಕಾಂಪಕಾಲೆ ತೆಕ್ಕಂ 25 ಮಿನಿಡ್. ಕಾಂಪಕಾಲೆ ತೀರಣಿಲ್ಲಾತ ಹಾಸ್ತನಾಯಕ ಕೃತಿಯುದ ಉಳಿಕಣಿಲ್ಲದ ಕಂಪೊವ್ಯಾಕಾರಾಂ ‘ಕೆಳಕುನ್ನುಣ್ಣೋ?’ ಎಂ ಹಿನ್ದಿ. ಕಾಂಪಾಯಿಲ್ಲಾತ ಕೃತಿಯುದ ವರಣಾಭಾಷ್ಯಾತ ಲೋಕತತ ಪ್ರತ್ಯಾಶ ಪಕರು ದೃಷ್ಟಿಜ್ಞಿಲ್ಲದ ಶಕತಮಾಯಿ ಅವಿಷ್ಕರಿಕಾಗಾಂ ಸಂವಿಯಾಯಿಕ ಶರೀರಕುನ್ನತ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮಾನಿಕಾರತಯುಅತ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿಕಸನಮುಂದೇ ಅಂಶಗಳಿದ ನಷ್ಟಮಾಕಾಗಿದಯುಅತ್ಯಾರ್ಥಿ ರೆತಾಕೆ ಭಾವಾಲೋಕತ ತಿರಿಅತ್ಯಾರ್ಥಿ ಕಾಣ್ಣಾವಾನ ಶರೀರಕುನ್ನ ಹಾಸ್ತ ಎಂ ಅಂತಾರವಯಣ್ಣಾಕಾರಿಯಾಂ ಚಿತ್ರತತಿಲೆ ಕೇಂದ್ರಕ್ರಿಯಾಪಾತ್ರಾ.

ಅವಾರ್ಥ್ಯಾಕಾರ

- ಗೋವ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರ ಚಲಾತ್ಮಿತ್ರೋತ್ಸವತತಿಲೆ ಮಿಕಾಚ್ ಹಿನ್ದಿ
- ಮಿಕಾಚ್ ಬಾಲತಾರತಿಗ್ರಹಣ ಓಂಕೊಂಕಾಂಕಿ ಅವಾರ್ಥ್ಯ

- ‘സൈക്കിൾ മോഷ്ടാക്കൾ’ എന സിനിമയിലും
‘കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?’ എന പ്രസച്ചിത്രതിലും കൂട്ടികൾക്ക്
നിർണ്ണായക സ്ഥാനം നൽകിയത് എന്തുകൊണ്ടാവാം? നിങ്ങളുടെ
നിഗമനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.
- കാഴ്ചയില്ലാത്ത കൂട്ടിയുടെ അനുഭവലോകമാണ്
‘കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?’ എന പ്രസച്ചിത്രതിലുള്ളത്.
എങ്ങനെന്നെയല്ലാമാണ് ശബ്ദങ്ങളുടെ സാധ്യതകൾ ഈ സിനിമയിൽ
ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു കണ്ടതി കൂറിപ്പ് തയാറാക്കുക.
- ‘കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?’ എന ചിത്രത്തിൽ ആനിമേഷൻ
ദൃശ്യങ്ങൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യം ശ്രദ്ധിച്ചേണ്ട്. അവയുടെ
അർമ്മതലങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് സിനിമയുടെ
ഭാവതലത്തെ സന്പന്നമാക്കുന്നതിൽ ഈ ദൃശ്യങ്ങൾക്കുള്ള
പ്രാധാന്യം വിശദമാക്കുന്ന കൂറിപ്പ് തയാറാക്കുക.
- “നമുക്ക് കാടിനെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ വന്നുജിവിതത്തെക്കുറിച്ചും
നല്ല ധാരനയുണ്ട്. എന്നാൽ നാം ജിവിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടുകളുടെ
ജൈവപ്രക്രൃതിയെക്കുറിച്ച് ഒന്നുമിരിയില്ല. നാമതിനെ
അവഗണിച്ചാൽ, പരിരക്ഷിക്കാതിരുന്നാൽ സന്തം കാലിനടിയിലെ
മൺ ചോർന്നുപോകും; നാം പോലുമിയാതെ...”
- ‘കൈപ്പാട്’ എന ആധാരച്ചിത്രം അവസാനിക്കുന്നത് ഈ
ഓർമ്മപ്പെടുത്തലോടെയാണ്. ഒരു കൃഷിസ്ഥലം എന്നതിന്പുറം
കൈപ്പാട് നിലത്തെ പരസ്പരാശ്രിതമായ ജൈവപ്രക്രൃതിയായി
ചിത്രീകരിച്ചു എന്നതാണ് ഈ ഡോക്യുമെന്ററിയുടെ സവിശേഷത.
ചിത്രം വിശകലനം ചെയ്ത് കൂറിപ്പുചൂതുക.
- ‘കൈപ്പാട്’, ‘കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?’ എന്നീ ചിത്രങ്ങളെ
പ്രമേയതലത്തിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളെന്തില്ലാമാണ്? അവ
വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണ്?
പാർച്ചേച്ചയുംക.
- പ്രാദേശികമായ ഒരു ആവാസവ്യവസ്ഥയുടെ സുക്ഷ്മമായ
ചിത്രീകരണമാണേണ്ട ‘കൈപ്പാട്’. നാം ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോകുന്ന
നിരവധി കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടും സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്.
അവയിൽ കൗതുകമുള്ളതോ പൊതുശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടതോ ആയ
ദൃശ്യങ്ങൾ കണ്ടതി, അവയ്ക്ക് യോജിച്ച് ശബ്ദവിവരങ്ങം
തയാറാക്കുക.

- ❖ ചലച്ചിത്രഗാനങ്ങൾ കാതിരെ കല എന്നതിൽനിന്നു മാറി കണ്ണിരെ കലയായിത്തീരുന്നു. മാധ്യമങ്ങളുടെ പരിണാമം, സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വളർച്ച എന്നിവരെ മുൻനിർത്തി ഗാനരംഗങ്ങളുടെ പ്രസക്തി വിശകലനം ചെയ്യുക.
- ❖ നമ്മുടെ വിവേചനശക്തിയെയും തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള കഴിവിനെയും കീഴടക്കിരക്കാണാൻ പരസ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ രൂചികളെയും അഭിരൂചികളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്കു പരിചയമുള്ള പരസ്യചിത്രങ്ങളിലെ ഭാഷയും ദൃശ്യങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.
- ❖ ലോകത്തിലെ മികച്ച ചിത്രങ്ങളും യോക്കുമെൻ്റീകളും ഉൾപ്പെടുത്തി സ്കൂളുകളിൽ ചലച്ചിത്രമേള സംഘടിപ്പിക്കുക. മേളയിൽ കണ്ണ സിനിമകളെക്കുറിച്ചുള്ള ആസ്ഥാനക്കുറിപ്പുകളുടെ ഒരു സമാഹാരം തയാറാക്കുകയും വേണം.
- ❖ ചുവവെട നൽകിയിട്ടുള്ള വാക്കുങ്ങളിൽ കാലസുചന നൽകാനുപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള അംശങ്ങൾ കണ്ണഭത്തി ചർച്ചചെയ്യുക.
 - ഈ ഐട്ടത്തിൽ ഭരണകൂടത്തിരെ ഇച്ചയ്ക്കനുസൃതമായി ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയായിരുന്നു ഇറ്റാലിയൻ സംവിധായകർ.
 - അവർ വന്നും പോയുമിരുന്നു.
 - അവർ ആഴ്ചതോറും വീടിൽപ്പോകും.
 - ശനിയാഴ്ചകളിൽ കലാപരിശീലനം നടന്നുവരുന്നു.

പാനനേടങ്ങൾ

- ജനപ്രീയസിനിമകൾ അപഗ്രേഡിച്ച് വിമർശനാത്മകമായ നിരൂപണങ്ങളെഴുതുന്നു.
- കൂൺസിക് സിനിമകൾക്ക് ആസ്വാദനക്കുറിപ്പുകൾ തയാറാക്കുന്നു.
- സംസ്കാരപരമത്തിനുള്ള ഉപാധി എന്ന നിലയിൽ ചലച്ചിത്രഗാനങ്ങൾ അപഗ്രേഡിച്ച് കുറിപ്പുകൾ തയാറാക്കുന്നു.
- ചലച്ചിത്രഗാനങ്ങൾ, ചലച്ചിത്രങ്ങൾ ഇവയെപ്പറ്റി സരുപിച്ച ധാരണകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആമുഖപ്രഭാഷണം, പ്രസംഗം, അഭിപ്രായക്കുറിപ്പ് തുടങ്ങിയവ തയാറാക്കുന്നു.
- സിനിമയുടെ സ്വാധീനം വിശദമാക്കുന്ന ചർച്ചകൾ, സംവാദങ്ങൾ, പ്രഭാഷണങ്ങൾ എന്നിവ സംഘടിപ്പിക്കുകയും അവയിൽ പങ്കെടുക്കുകയും റിപ്പോർട്ടുകൾ തയാറാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- ചലച്ചിത്രങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവിധവ്യവഹാരരൂപങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്ത് നിന്നോപ്പിന്, ശമ്പളവിവരങ്ങം തുടങ്ങിയവ തയാറാക്കുന്നു.
- യോക്കുമെൻസിച്ചിത്രം, ഫ്രൊച്ചിത്രം എന്നിവയുടെ തിരക്കമെകൾ രചിക്കുന്നു.

എഴുത്തുകാർ

പി. ഭാസ്കരൻ

കവി, ഗാനരചയിതാവ്, ചലച്ചിത്രസംവിധായകൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രഗസ്തൻ. കേരളീയമായ ബിംബകലപ്പനയിലൂടെ ചലച്ചിത്രഗാന ശാഖയെ സ്വത്രന്ത്വവും സന്പന്നവുമാകിയ ഇത്രേഹം 1924 മെയ് 21ന് തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ജനിച്ചു. 2007 മെഡേവാർ 25 ന് മരണം. ഓർക്കുക വല്ലപ്പോഴും, ഒറ്റക്കമീറ്റിയുള്ള തംബുരു, വയലാർ ഗർജ്ജിക്കുന്നു, ഒസ്യത്ത്, പാട്ടുന മൺതരികൾ, ഓടക്കുഴലും ലാത്തിയും, നാഴിയുരിപ്പാല് തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രധാന കൃതികൾ. ഓടക്കുഴൽ പുരസ്കാരം, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം, വള്ളത്തോൻ പുരസ്കാരം മുതലായവ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കെ. ജോൺ

ചലച്ചിത്രനിരൂപകനും മാധ്യമപ്രവർത്തകനും. 1957 ഓഗസ്റ്റ് 22ന് വയനാട് ജില്ലയിലെ സുത്തത്താൻ ബുത്രേതരിയിൽ ജനനം. സിനിമയുടെ വർത്തമാനം, നിരൂപനിലവിളികൾ എന്നിവ പ്രധാന കൃതികൾ.

വിജയകുമാർ

മലയാള ചലച്ചിത്രസംവിധായകനും നിരൂപകനും കമാക്യൂത്തും. 1952 നവംബർ 5 ന് തിരുവനന്തപുരത്ത് ജനനം. ചലച്ചിത്രസമീക്ഷ എന്ന കൃതി ഏറ്റവും മികച്ച ചലച്ചിത്രഗ്രന്ഥത്തിനുള്ള 1982ലെ ദേശീയപുരസ്കാരം നേടി. സംസ്ഥാന ചലച്ചിത്ര പുരസ്കാരം, ഹിലിം ക്രിടിക്ക് അവാർഡ്, സംസ്ഥാന ബാലസാഹിത്യ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് പുരസ്കാരം മുതലായവ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാലത്തിൽ കൊതിയ ശില്പങ്ങൾ, ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ പൊരുൾ, മാറുന്ന പ്രതിഷ്ഠായകൾ, കറുപ്പും വെളുപ്പും വർണ്ണങ്ങളും, ലോകസിനിമ, സിനിമയുടെ കമ തുടങ്ങിയ നിന്മിമാസംബന്ധിയായ പുസ്തകങ്ങളും സാർത്ഥവാഹകസംഘം, നിയി, പടയാട്ടം, നാലാമത്തെ സാലഭ്രജിക, കിഴവൻ മാർത്താബ്ദിയെ കൃതിര തുടങ്ങിയ സർഗ്ഗാത്മകരചനകളും ഉൾപ്പെടെ നിരവധി കൃതികളുടെ കർത്താവാൺ. നിയിയുടെ കമ, ദിവസമർഖങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ പ്രധാന ചലച്ചിത്രങ്ങൾ.

ബാബു കാന്ത

പരിസ്ഥിതിപ്രവർത്തകനും ഡോക്യുമെന്ററി സംവിധായകനും. 1969 ജനുവരി 12 ന് കണ്ണൂർജില്ലയിലെ പയ്യന്തുരിൽ ജനനം. ബിഹൈർഫ് ദ മിസ്റ്റ് എന്ന ഡോക്യുമെന്ററികൾ 2012 ലെ നോൺ ഫീച്ചർ വിഭാഗത്തിൽ മികച്ച സാമൂഹികപ്രതിബദ്ധതയുള്ള ചിത്രത്തിനുള്ള ദേശീയ അവാർഡ് ലഭിച്ചിരുന്നു. കേരള ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി അവാർഡ്, സംസ്ഥാന ടെലിവിഷൻ അവാർഡ് എന്നിവയും ലഭിച്ചു. കാനം, കൈപ്പാട് എന്നിവ മറ്റു ചിത്രങ്ങൾ.

ഗീതു മോഹൻദാസ്

ഡോക്യുമെന്ററി-ഹോസചിത്ര സംവിധായികയും ചലച്ചിത്രനടിയും. 1981 ഫെബ്രുവരി 14 ന് ജനനം. ഗീതു മോഹൻദാസ് സംവിധാനം ചെയ്ത ‘കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?’ 2009ലെ ഗ്രോവ അന്താരാഷ്ട്ര ചലച്ചിത്രോസ്യവത്തിൽ മികച്ച ഹോസചിത്രമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 1986 തോം മികച്ച ബാലനടിക്കും 2004 തോം മികച്ച നടിക്കുമുള്ള സംസ്ഥാന അവാർഡ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മുന്ന്

ഉള്ളറിവ്

കവിതചൊല്ലിയും കമവായിച്ചും നാം രസിച്ചു. അതെ, സാഹിത്യപഠനത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടം ആസ്വാദനപ്രധാനമാണ്. പിന്നീട് സൃഷ്ടമതലത്തിലുള്ള അപഗ്രഡനത്തിലേക്കും വിമർശന ചീതയിലേക്കും വികസിക്കും. അതിന് ആഴത്തിലുള്ള വായന ആവശ്യമുണ്ട്; സാഹിത്യവിശകലനത്തിനുതകുന്ന എല്ലാ ഉപാധികരണങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുള്ള വായന. അപ്പോൾ മാത്രമേ ഒരു കൃതിയെ വിഭിന്നതലങ്ങളിൽ അപഗ്രാമിക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും കഴിയു. പ്രമേയത്തിലോ ആവ്യാനതന്ത്രത്തിലോ ഉഭനിയുള്ള വിശകലനമാവാം; കൃതിയിലെ സൂചനകളെ വ്യത്യസ്ത വിജ്ഞാനമേഖലകളുമായി ബന്ധിപ്പിച്ച് പുതിയ തെളിച്ചങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാം; അർപ്പത്തിന്റെയും ധനിയുടെയും വിശാലപ്രപഞ്ചങ്ങളിലേക്കു കടക്കാം. വായനയുടെ വിശാല സാധ്യതകൾ അതരരത്തിലോക്കെ വളർത്തിയെടുക്കാനുതകുന്ന രചനകളാണ് ഈ യൂണിറ്റിൽ ഉള്ളത്.

“താമരക്കൂളങ്ങൾക്ക് വക്കിലെത്തൊപ്പിൽക്കുടി
പ്രേമവേദനപാകി മറയും ഇതുക്കളേ
എകാത വനനദീതീരങ്ങൾ തേടി, ഗാന-
നൗകകൾ തുഴഞ്ഞുപോം പറവപ്പറ്റങ്ങളേ
കരളിൻ കലമ്പലറ്റാനു സുധ തേടി
കവിതാസമാധിയിലുറച്ച് മലകളേ
കഴിഞ്ഞതെത്തല്ലാം മറന്നുനിക്കു കേരിപ്പറ്റാൻ
കതകു തുറക്കുമോ? വിളക്കു ഏകാള്ളുത്തുമോ?”

- പി. കുണ്ഠിരാമൻനായർ

“കവിത നൽകുന്നത് കേവലാശയങ്ങളല്ല; അനുഭൂതികളുടെ
മായികലോകങ്ങളാണ്” - തനിരിക്കുന്ന കാവ്യഭാഗം
എന്തെന്തു വായനാനുഭവങ്ങളാണ് നമുക്കു നൽകുന്നത്?
ചാർച്ചപ്പെട്ടുക.

കാവ്യകലയെക്കുറിച്ച് പില നിരീക്ഷണങ്ങൾ

എ.എൻ. വിജയൻ

പദ്ധതിസർത്തല്ല കവിതയെക്കിൽ, വാക്കുകളുടെ നൃത്തമല്ല കവിത രേഷ്മിൽ, മരുന്താൻ എന്ന് എനിക്കിനിയും മനസ്സിലായിട്ടില്ല. ഒക്ക കാലുകളുടെ കസർത്ത് ‘ബാലേ’ ആയിരത്തീരാം. സ്വരക്കണ്ണർത്ത് സംഗീതമാകാം. പക്ഷേ പദ്ധതിസർത്ത്, അതുമാത്രം കവിതയായി കൂടാ? ചലനത്തെ നൃത്തത്തിലെന്നതുപോലെ, നാദത്തെ ഗാന തതിലെന്നതുപോലെ, കല്ലിനെ ശില്പത്തിലെന്നതുപോലെ അർഭു താത്മകമായി, സുഖമായി, അർപ്പഗർഭമായി വാക്കുകളെക്കാണ്ഡു നൃത്തം ചെയ്തിക്കലില്ലെങ്കിൽ കവിത പിനെ എന്താൻ? കവിതയിലെ ഈ നൃത്തം മുഖ്യമായി ശബ്ദത്തിന്റെല്ലും, അർപ്പത്തിന്റെതാൻ എന്നു മാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളതു. ‘പറയാനുള്ളതു നേരെച്ചാരേ പറഞ്ഞിട്ട് പോകുക’ എന്ന മുഖ്യകാവ്യസിദ്ധാന്തത്തിനു നമ്മുടെ യിടയിൽ ഇനിയും പ്രചാരമുണ്ട്.

കേരിയെഴുന്നളളിച്ച് ആനയുടെ മദംപൊട്ടി എന്നു നിങ്ങൾക്കു പറയാം. പക്ഷേ,

“പൊൽത്തിട്ടേൻവേൻ
പെരുമാറുമപ്പെരും
മസ്തകകടാഹത്തിൽ
മന്ത്രിപ്പു പിശാചുകൾ”

എന്ന വരി എഴുന്നളളിച്ച് ആനയുടെ കമ മാത്രമല്ല. ദേവൻ പെരു മാറുന്ന മസ്തകം ഹ്രേംഡായിഞ്ഞെന്ന് മാന്യമായ സുപ്പർ ഇംഗ്രേജൈ നിങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കാം. വികാരങ്ങൾ കലങ്ങിക്കുത്തിച്ചാടുന്ന തലയ്ക്കുമീതെയാണാ സുന്ദരനായ സഹവർണ്ണങ്ങൾ. ഈ ഭാവബന്ധം മനസ്സാസ്ത്രപരമായ ഒരു മാനമാകുന്നു. താഴെ കാതിൽ പിശാചുകൾ മന്ത്രിക്കുന്നേൻ, നിങ്ങൾ ഉൽപ്പത്തിക്കമെയിൽ ഇവിഞ്ഞെ കാതിൽ മന്ത്രിച്ച സർപ്പത്തെ ഓർക്കാം. അത് അതിന്റെ പാരാണികമാനവും. ഈ രണ്ടും ഇണങ്ങിച്ചേരുകയും ആധുനികമനുഷ്യരും മാനസികാവസ്ഥയിൽ ആ ഭീമമുഗ്രത്തിന്റെ ചേതന വന്നു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈതു പദ്ധതിതാണ്.

സംശയമില്ല. പക്ഷേ, ഈതു കവിതകുടിയാകാൻ പറ്റുകയില്ല എന്നു വിവരമുള്ളവരോടു ചോദിച്ചതിനുശേഷം ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞാൽ മതി.

പണ്ഡത്തെ കവിത, പദങ്ങളുടെ ലളിതനൃത്യമായിരുന്നിരിക്കാം. ഈ നീതു പുതിയ വിജ്ഞാനചക്രവാളങ്ങളുടെയും അനുഭൂതിമണിയാണ് ലഘുഭാരതീയം വികാസത്താൽ സക്കിർണ്ണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. വിജ്ഞാനവികാസത്താലും ജീവിതരംഗങ്ങളുടെ വൈച്ചിത്ര്യം-വൈ പുല്യങ്ങളാലും സക്കിർണ്ണമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ആധുനികലോകത്തിൽ മനസ്സാക്ഷിയായി മാറാൻ കഴിയാതെ, പട്ടം മെത്തയിലായാലും പഴംപായിലായാലും കുത്തിയിരുന്നു മുറുക്കി കമ്പായുന്ന വരെ ഉത്തിപ്പംമാനപ്രതിഭ്രംബയെല്ലുക വിഷമമാണ്. “പുസ്തകം തിനുന്നവൻ പുസ്തകപ്പുഴുവാകാം. പക്ഷേ, മണ്ണതിനുന്ന വൻ താണ്ടുളായിത്തീരുന്നു.”

* * * * *

അവ്യവസ്ഥിതത്വം (Ambiguity) കവിതയുടെ സഭാവമാണ്. അർ മമുള്ളത് കവിതയല്ല; അർമത്തിനപ്പുറമുള്ളതാണ് കവിത. വാക്കിന് ഒരർമത്തിൽ കവിതയെ മറ്റാർമമാണെല്ലുക്കിൽ അത് കവിതയാകുന്നില്ല. പെൻസിൽ എന്ന പദം സാധാരണ പ്രയോഗിക്കുന്നോ അനുകൂലം തോന്തുന്നില്ല. എന്നാൽ അതിനുപകരം തുലിക എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കുന്നോ? തുവൽ മുളയ്ക്കുന്നത് പക്ഷിയുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നാണ്. പണ്ട് തിരുവിതാംകൂരിലെ രാജാക്കന്നാർ ഡക്കറേറ്റീവ് ഓബ്ജക്ട്രെഡ് ആയി ട്രക്കപ്പക്ഷിയുടെ തുവൽ കിരീടത്തിലണിഞ്ഞതിരുന്നു. തുവൽ പറിച്ചെടുക്കുന്നോ എന്നും. തുവലിലും വിരിയുന്നത് ജീവരക്തം തന്നെയാണെന്ന് വൈ ലോപ്പിള്ളി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തുവലിന് ഒരു അർമമേയുള്ളുവെങ്കിൽ കവിതയിൽ അതിന് ഒരർമമല്ല; അനേകം അർമങ്ങളെ നിഷ്പാദിപ്പിക്കുന്ന വാർബിന്ദുകളാണ് കവി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്.

കുഞ്ഞനസ്യാർ വാഴത്താടത്തെ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. ‘പച്ചക ദളിക്കുലകൾക്കിടയ്ക്കിട’ എന്നു തുടങ്ങുന്ന വരികളിൽ മരതക വും ഗ്രാമേകവും വൈഡ്യരുവുമൊക്കെ കടന്നുവരുന്നു. ഈ ബോധം സാർവജനിനമായ ഒന്നല്ല; ചില ചർത്രാലട്ടങ്ങളിൽ തോന്നുന്നതാണ്. ചങ്ങമ്പുഴയ്ക്ക് വാഴക്കുലയെ രത്നക്കുലകളോട് താരതമ്പ്രദാതാനായില്ല. അത് മലയ്പ്പുലയൻ്തെ ആശയായി, പ്രതീക്ഷയുടെ കുമ്പായി മാറുന്നു. അത് മറ്റാർക്കോ വെട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാനുള്ളതായിരുന്നു.

മേഖല യക്ഷനെ രതിക്രീഡകൾ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. യക്ഷൻ്റെ പ്രശ്നം ശ്രദ്ധവ ഭാവനകളുക്കൊണ്ട് തിരഞ്കൂതനായ ഒരു മുതിർന്ന മനുഷ്യരെ പ്രശ്നമാണ്. അദ്ദേഹം രാമഗിരിയിലേക്ക് വലിച്ച

റിയപ്പുട്ടു. ആദ്യത്തെ മഴക്കാർ കാമത്തിൻ്റെ സാക്ഷാൽക്കാരമാണ്. ഉത്തരേന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന് വേറെയും പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. ഹിമാലയൻ ചുരങ്ങൾ വഴി പോയ കച്ചവടക്കാർ യാക്കിനു പുറത്തു കയറി മടങ്ങിവരുന്ന കാലമാണത്. നമുക്കിവിടെ മഴയില്ലാത്ത കാലമില്ല. മഴക്കാർ കാഞ്ഞുമ്പോഴാക്കേ അനുരാഗമുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ നമുക്ക് മറ്റാനിനും നേരമുണ്ടാക്കില്ല. ഇതേ മേഖലം വള്ളത്തോളിന് നൽകിയത് മറ്റാരനുഭവമാണ്. 1920കളിൽ ദേശീയപ്രസ്ഥാനം കൊടുവിരിക്കൊണ്ട കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് അത് നൃത്ക്കാനുള്ള പരുത്തിയായാണ് തോന്തിയത്. ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിൻ്റെ അനുബന്ധമായാണ് അദ്ദേഹം ആ കാഴ്ചക്കണ്ടത്. ചരിത്രം പലപ്പോഴും നമ്മുടെ കാഴ്ചയെ സാധീനിക്കുന്നു. ഒരു ലോകത്തെ തൊഴിലാളിക്കും മുതലാളിക്കും വെവ്വേറു കാണാം. ലോകം സമാധാനത്തിൻ്റെ പീഠമുഖിയാണെന്നു ഒരു സന്യാസിക്ക് തോന്നും. എന്നാൽ ഹിരോഷിമയിലുള്ളവർക്ക് അങ്ങനെ തോന്നാണെന്നില്ല. എല്ലാവരും ഒരേപോലെ കാണാത്തതാണ് കലാകാരൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സിംഖല്യകൾ.

കവി പ്രയോഗിക്കുന്ന പ്രതീകങ്ങളിൽ അവ്യവസ്ഥിതതും ഉണ്ട്. ജിയുടെ ‘അനേഷണം’ എന്ന കവിതയിലെ കാറ്റ്, വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ ‘മാസ്ഫ’ ത്തിൻ്റെ ഒടുവിൽ ഒരിക്കലും പിടികൊടുക്കാത്തവനായി അമ്മയെ ആശ്രൂഷിക്കുന്ന തെക്കുളിർകാറ്റ് എന്നിവ ഈതിൻ്റെ നല്ല ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

നാം തന്നെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും ഉണ്ടുതീർക്കുന്നതുമായ ഈ ലോകത്തിൽ ഒരു സസ്യകൂടിയുണ്ട് എന്നു പറയുന്നവർ പിന്നീട് കവികളായിത്തീരുന്നു. നമ്മുടെ അനുഭവങ്ങളിൽ ചിലതുകൂടി അവർകുട്ടിച്ചേരക്കുന്നു. കാളിഭാസൻ ചിലതും ഷേക്സ്പീയർ പലതും ഇങ്ങനെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഇവരിൽവച്ച് ഒരു നമ്മയെങ്കിലും കാണുന്നവനെ നല്ല കവിയെന്നും ഒരുപാട് കണ്ണെത്തുന്നവനെ മഹാകവിയെന്നും എഎ.എ. റിച്ചാർഡ്സ് വിളിക്കുകയുണ്ടായി. ആയിരം നിന്മുള്ള പുക്കൾ, എല്ലാമറ്റ രസങ്ങങ്ങൾ, ആസ്പദമന്ത്തിൻ്റെ അനവധി തലങ്ങൾ. ലോകത്തെ വളർന്നുകൊണ്ടയിരിക്കുന്ന ഒരു ഓർക്കന്സ്ട്രയായി മാറ്റുന്നവർ; ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നവർ; മനുഷ്യരെ അനുഭവങ്ങൾക്ക് അതിരുകളില്ല എന്നു വീണ്ടും വീണ്ടും വിളിച്ചറിയിക്കുന്നവർ. കവികൾ തനിഷ്ടംപോലെ ലോകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നത് ഇക്കാരണം കൊണ്ടാകാം. അവരെ നമുക്ക് ഇനിയും ആവശ്യമുണ്ട്.

- എം. എൻ. വിജയൻ്റെ സന്ധുർണ്ണകൃതികൾ
(വാല്യം-2)

“ചലനത്തെ നൃത്തത്തിലെന്നതുപോലെ, നാദത്തെ ശാന്തത്തിലെ നന്തുപോലെ, കല്പിനെ ശിൽപ്പത്തിലെന്നതുപോലെ അദ്ഭുതാമ കമായി, സുഭഗമായി, അർധഗർഭമായി വാക്കുകളെക്കാണ്ടു നൃത്തം ചെയ്തിക്കലാണ് കവിത” - ഈ അഭിപ്രായത്തെ പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായരുടെ കാവ്യഭാഗം അടിസ്ഥാനമാക്കി പരിശോധിക്കുക.

‘മദം പൊട്ടിയ ആന’ എന കേവലാശയത്തെ ഒരു കവി ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടല്ലോ.
‘കൂളത്തിലെ വെള്ളം തെളിഞ്ഞു’ എന ഒരാശയം മറ്റാരു കവി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കു.
“വിഞ്ഞല നീല നിങ്ങളെള്ളാം
കൂണ്ടുകൂളത്തിൽ വിരുന്നു വന്നു.”

നിങ്ങൾക്കു പരിചിതമായ കാവ്യഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് ഈത്തരം ഉദാഹരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തി ‘കവിതയുടെ ഭാവഭംഗി’ എന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

“ദയയൊരു ലവാലേഷം പോലുമില്ലാത്ത ദേശം
പരമിഹ പരദേശം പാർക്കിലത്യന്തമോശം
പാകിൽ നഹി കലാശം പാർക്കിലിങ്ങേക്കദേശം
സുമുഖി! നരകദേശം തന്നെയാണാ പ്രദേശം”
(വെഞ്ഞണി അച്ചൻ നമ്പുതിരി)

“കടലിന്റെ
ഭാന്തുപിടിച്ച രക്തത്തിലും
ചുട്ടുപഴുത്ത സുചിപ്പുംപോലെ
ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു;
പിന്നിൽ
തന്നെക്കാൾ വേഗത്തിൽ
കടൽ
ദഹിച്ചു ദഹിച്ചു വരുന്നത്
അറിയാതെ.”

(ടി.പി. രാജീവൻ)

ഈ കാലാലട്ടങ്ങളിലെ കാവ്യരചനയുടെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ് ഈവ. ഈവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മറ്റൊഹരണങ്ങൾകൂടി കണ്ടെത്തി താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അഭിപ്രായത്തിന്റെ സാധൂത പരിശോധിക്കുക.

“പണ്ടതെത കവിത പദങ്ങളുടെ ലളിതനൃത്തമായിരുന്നിരിക്കാം.
ഇന്നത് പുതിയ വിജഞാനപ്രക്രിയയുടെയും അനുഭൂതി
മണ്ഡലങ്ങളുടെയും വികാസത്താൽ സകീർണ്ണമായി
തീർന്നിരിക്കുന്നു.”

പുലർയൈക്കുറിച്ചുള്ള രണ്ടു കവികളുടെ ഭാവന നോക്കു:

“കിഴക്കുദിക്കിലെ ചെന്തങ്ങിൽ
കരിക്കു പൊന്തിയ നേരത്ത്
മുരിക്കിൻ തയ്യേ നിന്നുടെ ചോട്ടിൽ
മുറുക്കിത്തുപ്പിയതാരാൻ?”

“രാക്കരിക്കിൻ കണ്ണു കുത്തി-
തിള്ളും വെള്ളും തെറിക്കവേ
ചിരിച്ചുകൊണ്ടാനു കണ്ണു
ചിമ്മിപ്പോയ് പുലർത്താരക്.”

മുകളിൽ കൊടുത്ത കാവ്യഭാഗങ്ങൾ പരിശോധിച്ച് എം.എൻ.
വിജയൻ്റെ ഈ അഭിപ്രായം വിശകലനം ചെയ്യുക:
“എല്ലാവരും ഒരേപോലെ കാണാത്തതാണ് കലാകാരൻ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സിംഖല്യകൾ.”

ഉഖ്താലിൽ

വൈലോപ്പിള്ളി

ങ്ങു വൈറ്റില നൃഗതേച്ചു നീ തനാലുമീ-
തിരുവാതിരരാവു താംബുലപ്രിയയല്ലോ
മണ്ണതിനാൽ ചുള്ളിടില്ലും മധുരം ചിരിക്കുന്നു
മനിടം; നര ചുഴും നമുക്കും ചിരിക്കുക!
മാസുവിൻ നിശ്ചാസമേറോർമ്മകൾ മുരളുന്നേം
നാം പുക്കുകല്ലി വീണ്ടും ജീവിത മധുമാസം!

മുപ്പതുകൊല്ലും മുന്ന് നീയുമീ മനസ്മിത-
 മുശ്രയയാം പൊന്നാതിരമാതിരിയിരുന്നപ്പോൾ
 ഇതുപോലെരു രാവിൽത്തുമണ്ണും വെളിച്ചവും
 മധുവുമിറ്റിറുമീമുറ്റത്തെ മാവിൻചോട്ടിൽ
 ആരുമേ കാണാതിരുന്നുഴിഞ്ഞാലാട്ടിലേ നാം
 നൃഗവെറ്റില തിന്ന പുലരി വരുവോളം
 ഇന്നുമാ മുതുമാവിനോർമ്മയുണ്ടായീ പുക്കാ-
 നുള്ളിതൻ കളിസ്വമൊരുഞ്ഞാലുമതിൽക്കെട്ട്
 ഉറക്കമായോ നേർത്തേയുള്ളിയിന്നുറങ്ങേട്ടു,
 ചിരിച്ചു തുള്ളും ബാല്യം ചിന്ത വിട്ടുറങ്ങേട്ടു
 പുക്കിളി കൗമാരത്തിനിതിരി കാലം വേണം
 മാകനികളിൽനിന്നു മാനുവിലെത്തിച്ചേരാൻ.¹

വീശുമീ നിലാവിഞ്ഞേ വശ്യശക്തിയാലാകാം
 ആശയൈഅന്നനിക്കിപ്പോൾത്തോന്നുന്നു, മുന്നേപ്പോലെ
 വനിരുന്നാലും നീയീയുംഞ്ഞാൽപ്പടിയിൽ, ഞാൻ
 മനമായ്ക്കല്ലോലതെത്തെത്തന്ത്രപോലാട്ടാം നിന്നെ
 ചിരിക്കുന്നുവോ? കൊള്ളാം, യൗവനത്തിന്റെതായ്, ക-
 രീരിപ്പുണ്ഡിന്നും നിനക്കാമനോഹരണ്മിതം!

അങ്ങിനെയിരുന്നാലും, ഇന്ത്യുഞ്ഞാൽ പടിയിനേൽ-
 തങ്ങിന ചെറുവെള്ളിത്താലിപോലിരുന്നാലും!
 കൃഷ്ണമൻ കൈകൾക്കു നിന്നുദരം മുന്നേപ്പോലെ,
 കൃതസന്തതിയായി സ്ഥൂലരായ് നീരെക്കിലും.
 നമ്മുടെ മകളിപ്പോൾ നൽകുടുംബിനിയായി
 വൻപെഴും നഗരത്തിൽ വാഴക്കിലും സപ്പനം കാണാം
 ആതിരപ്പുള്ളിനാടാനവിളി വിളക്കേന്തു-
 മായിരംകാൽമണ്ഡപമാകുമീ നാട്ടിൻപുറം!
 ഏറിയ ദുഃഖത്തിലും ജീവിതോല്ലാസത്തിന്റെ
 വേരുറപ്പിവിടേപ്പോൽക്കാണുമോ വേരെങ്ങാനും?

പാഴ്മണ്ണാൽ ചുള്ളിടിലും പഞ്ഞത്താൽ വിറയ്ക്കിലും
 പാടുന്നു, കേൾപ്പീലേ നീ? പാവങ്ങളയൽ സ്ത്രീകൾ?
 പച്ചയും ചുവപ്പുമാം കണ്ണുമായ്, പോരിൻ വേട-
 പുക്കൾപോലതാ പാരിപ്പോകുമാ വിമാനവും
 ഒരു ദുഃഖപ്പനം പോലെ പാഞ്ഞുമാണ്ണുപോ,²മെന്നാൽ
 തിരുവാതിരത്താരത്തീക്കെട്ടെയെന്നും മിന്നും³
 മാവുകൾ പുക്കും മാനത്തന്വിളി വികസിക്കും

മാനുഷർ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കും, വിഹരിക്കും
ഉയിരിൻ കൊലപ്പുടുക്കാക്കാവും കയറിരെ-
യുഴിഞ്ഞാലാക്കിത്തീർക്കാൻ കഴിഞ്ഞതെല്ല ജയം!

ആലപ്പിക്കുക നീയുമതിനാൽ മനം നൃത്ത-
ലോലമാക്കുമഗ്രാനം ‘കല്യാണി കളവാണി’⁴
പണ്ഡുനാളെപ്പോലെനെപ്പുള്ളകം കൊള്ളിച്ചു നിൻ
കണ്ഠംനാളുത്തിൽ സർബ്ബക്കന്ധികൾ തുളുന്നവേ,
മെല്ലവേ നീളും പാടിനീരടികൾ തന്മുഖതാൽ-
വള്ളിയിലങ്ങാട്ടിങ്ങാട്ടൻ കരളാട്ടിവേ,
വെൺനര കലർന്നവള്ളു നീയെൻ കണ്ണിനു
‘കണ്ഘമാമുനിയുടെ കന്ധ്’യാമാരോമലാൾ,
പുനിലാവണി മുറ്റമല്ലിതു, ഹിമാചല-
സാനുവിൻ മനോഹര മാലിനീനദീതീരം;
വോമമല്ലിതു സോമതാരകാകീർണ്ണം, നീരേൻ-
യോമന വനജ്യാത്മന പുത്തുനിൽക്കുവത്തേലോ.
നിശല്ലിതു നീളെപ്പുള്ളിയായ മാഞ്ചോട്ടിൽ, നീ-
നിളമാൻ ദീർഘാപാംഗൻ വിശ്രമിക്കുകയാതെ!

പാടുക, സർവാത്മനാ ജീവിതത്തിനെ സ്നേഹി-
ച്ചീടുവാൻ പരിച്ഛാരീ നമ്മുടെ ചിത്താമോദം
സുഭ്രംബം തുകിൽത്തുനിൽപ്പാതിന്തുസുക്ഷിക്കുമീ-
യപ്സരോവയു, തിരുവാതിര, തിരികവേ.
നാഞ്ഞ നാം നാനാതരം വേല്⁵യൈക്കാട്ടും പകൽ-
വേളയിൽ കഷീണിച്ചോർമ്മിച്ചുതരാ ലജ്ജിക്കുമോ?
എന്തിന്? മർത്ത്യായുസ്സിൽ സാരമായതു ചില
മുന്തിയ സന്ദർഭങ്ങൾ- അല്ല മാത്രകൾ- മാത്രം.
ആയതിൽ ചിലതിപ്പോളാട്ടുമീയുഞ്ഞാലെന്നീ
നീയോരു പാട്ടുകുടിപ്പാട്ടിനിർത്തുക, പോകാം.

- ശ്രീരേവ

¹ തീറ്റിക്കൊതിയുള്ള കാലാല്പട്ടത്തിൽനിന്ന് ശുംഗാരപ്രധാനമായ കാലത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരാൻ.

² രണ്ടാംലോകയുദ്ധത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം

³ ‘തിരുവാതിര തീക്കടപ്പോലെ’ എന്നു പഴമൊഴി.

⁴ “കല്യാണി കളവാണി ചൊല്ലുനീയാരെന്നതും

.....

കണ്ഘമാമുനിയുടെ മകളുമ്പോൾ ഞാൻ” - ഇത്യാദി.

⁵ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതായ കൃത്യങ്ങൾ.

- ❖ കാലം പോകെ കുടുതൽ ദ്വാശവും ആഹ്ലാദപ്രവൃമ്മായിത്തീരുന്ന ഭാസ്യബന്ധത്തിന്റെ ഫുദ്യമായ ആവിഷ്കാരമാണ് ‘ഉഞ്ഞാ ലിൽ’. ഈ അഭിപ്രായത്തോട് നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുണ്ടോ? പ്രതികരണക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.
- ❖ “നിയമം നിരവേറ്റലെത്തീദാന്വത്യത്തിൽ
നയമെത്തയാണ്ടിനയമെത്തയാണ്നോ”
(കണ്ണീർപ്പാടം)
മുകളിൽ കൊടുത്ത കാവ്യഭാഗത്തിലെ ജീവിതദർശനം
തന്നെയാണോ ‘ഉഞ്ഞാലിൽ’ എന്ന കവിതയിലും വൈലോപ്പിള്ളി
ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്?
- ❖ “കവിതയിൽ ഒർമ്മമല്ല, അനേകം അർമ്മങ്ങളെ നിഷ്പാദിപ്പിക്കുന്ന
വാഗ്ഖാന്തരകളാണ് കവി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്.”
ഒരേ മാനത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന വിമാനവും തിരുവാതിര
നക്ഷത്രവും ഏതേരെ അർമ്മസാധ്യതകളിലേക്കാണ്
നയിക്കുന്നത്? മേൽക്കാടുത്ത പ്രസ്താവനയുടെ
അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിക്കുക.
- ❖ “കൊലക്കുടുക്കാക്കാവുന്ന കയറിനെ ഉഞ്ഞാലാക്കിത്തീർക്കാൻ
കഴിയും എന്ന അരനുറ്റാണ്ടു മുൻപത്തെ ദർശനം
വർത്തമാനകാലത്തും പ്രസക്തമാണ്” - അഭിപ്രായക്കുറിപ്പ്
തയാറാക്കുക.

അനർജ്ജനിമിഷം

വൈകം മുഹമ്മദ് ബഷീർ

നീയും തൊനും എന്നുള്ള യാമാർമ്മയിൽനിന്ന്, അവസാനം
നീ മാത്രമായി അവശേഷിക്കുവാൻ പോകയാണ്.

നീ മാത്രം.

യാത്രയ്ക്കുള്ള സമയം വളരെ അടുത്തുകഴിഞ്ഞു.

പെയ്യുവാൻ പോകുന്ന കാർമ്മോല്ലത്തെപ്പോലെ ഈ ഓർമ്മ എൻ്റെ
അന്തരംഗം പൊട്ടുമാറ്റ വിങ്ങിനിൽക്കുന്നു.

ഈ വാസ്തവം എൻ്റെ സുഹൃത്തുകളോരും അറിയുന്നില്ല. പണ്ണേ
പുടി അവർ എൻ്റെ അടുത്തു വരുന്നു; തമാഴകൾ പറഞ്ഞ് അവരെ
ചിരിപ്പിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നു.

അവർക്കുവേണ്ടി എന്തൊക്കെയോ തമാഴ ഞാൻ പറയുന്നു. അവ രോട്ടാപ്പം ചിരിക്കുന്നു. എൻ്റെ ചിരിക്കെത്തുള്ള ദുഃഖത്തിന്റെ മുഖം അവർ കേൾക്കുന്നില്ല.

ഞാൻ **ഇലിട** ഇല്ലായ്മയിൽ ലയിക്കുവാൻ പോകുന്നു.

ഇല്ലായ്മ.

അപ്രധാനമായ ഒരു സംഭവം. അതോ, അതിപ്രധാനമായതോ? എന്തോ..... ഉണ്ടായി - അതാണോ പ്രധാനം? എന്തായാലും രണ്ടിന്റെയും ഇടയിലെ അനർഥനിഷ്മാണം ഞാൻ. വർത്തമാനകാല തിരുന്നെടുവക്കെത്തു നിൽക്കുന്ന ഭൂതകാലം.

ഇന്നലെയിലേക്കു പരിപൂർണ്ണമായി ലയിക്കാരായ **ഇന്**. യുഗ ആശം....മനനതരങ്ങൾ....അനന്തമായ.....ശാശ്വതമായ **ഇന്നലെയിൽ**.

യാത്ര പറയുകയാണ്.

കഴിഞ്ഞു - **ഇല്ല**, കഴിയാൻ പോകുന്നു.

അടുത്ത നിമിഷംമുതൽ ഞാൻ വിന്മുതിയിൽ ലയിച്ചുപോയ കോടാനുകോടി **ഇന്നലെയിൽ**.

പരിചിതരായവർ ഒരുപാട്, ഒരുപാടുപേര് പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞു.

അവരെങ്ങാടാണാവോ പോയത്?

എനിക്കുമുണ്ടു പോയ അനന്തകോടി! - ഓർമ്മ വെറുതെവെറുതെ ആരംഭത്തിൽ ചെന്നുതൊടുന്നു. ആരംഭം.....!

അപാരതയുടെ, അഞ്ചുത്തരഹസ്യത്തിന്റെ അജഞ്ചാതമായ അതിരിൽ ഞാൻ എത്തിച്ചേരുന്നതുപോലെ. ഓ, ഒരു മുഴക്കം....നാദബോധത്തി ന്റെ അനന്തമനനതമായ വിഭ്രമം.

ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ?

കാലമിത്രയും നീ എന്ന അപാരമായ കാരുണ്യത്തോടെ സ്നേഹിച്ചു; സഹിച്ചു. എന്നെപ്പറ്റി നിന്നെക്കല്ലാം അറിയാം. **ഇനിയും** സൗകര്യംപോലെ വായിക്കാവുന്ന ഒരു ലഘുഗ്രന്ഥമാണല്ലോ ഞാൻ.

നീ എനിക്കിപ്പോഴും ഒരു മഹാരഹസ്യം.

കാലമിത്രയുമായിട്ടും.....ഒന്നും എനിക്കു നിന്നെപ്പറ്റി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അറിയാതെ നിന്നെ ഞാൻ വെറുതു. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നെ ഞാൻ വേദ നപ്പടുത്തിയോ?

എക്കിലും, എക്കിലും നീ എനെ സ്വന്നഹിച്ചു; സഹിച്ചു.

ഞാൻ നിന്നോടു പല രഹസ്യങ്ങളും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നീ എൻ്റെ എ ലിഡ് പ്രവൃത്തികളും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എനെ നീ പരിഹാസപാത്രമാ ക്കുമോ?

ഞാൻ പോകയാണ്.

നിന്നെ സ്വന്നഹിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. നീയും ഞാ നുമായി പരിചയപ്പെട്ടതെന്നാണ്? പരിചയപ്പെട്ടോ? ഞാൻ ശാമി ചു. ഒടുവിൽ സ്വന്നഹിക്കാൻ മാത്രം പറിച്ചു. ഇല്ല. ഒന്നും ശരിക്ക റിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. അജഞ്ഞത. കാര്യമായി ഒന്നും അറിഞ്ഞില്ല.

വന്നതുപോലെത്തന്നെ ഞാൻ തനിയെ പോകയാണ്.

യാത്രയ്ക്കുള്ള സമയം വളരെ വളരെ അടുത്തുകഴിഞ്ഞു.

നീയും ഞാനും എന്നുള്ള യാമാർധ്യത്തിൽനിന്ന് അവസാനം നീ മാത്രമായി അവശേഷിക്കുവാൻ പോകയാണ്.

നീ മാത്രം.

(അനർഘനിമിഷം)

“ചില നിമിഷത്തിലേക്കാക്കിയാം പ്രാണൻ
അലയുമാർത്തനായ് ഭൂതായനങ്ങളിൽ
ഇരുളിലപ്പോഴുഡിക്കുന്നു നിൻ മുവം
കരുണമാം ജനനാന്തരസാന്നന്നം”

(സന്ദർശനം - ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാട്)

“കാലമിത്രയും നീ എനെ അപാരമായ കാരുണ്യത്തോടെ
സ്വന്നഹിച്ചു; സഹിച്ചു. എനെപ്പറ്റി നിനക്കെല്ലാം അറിയാം. ഇനിയും
സന്ധകര്യം പോലെ വായിക്കാവുന്ന ലാലുഗ്രന്ഥമാണെല്ലാ ഞാൻ.”
(അനർഘനിമിഷം - ബഷീർ)

‘സന്ദർശന’വും ‘അനർഘനിമിഷ’വും വൈകാരികതലാത്തിൽ ചില
സമാനതകൾ പുലർത്തുന്നു. ചർച്ചചെയ്യുക.

 “നീയും ഞാനും എന യാമാർമ്മുത്തിൽനിന്ന് അവസാനം നീ മാത്രമായി അവശ്യമായി പോകുവാൻ പോകയാണ്, നീ മാത്രം.”

“യാത്രയ്ക്കുള്ള സമയം വളരെ വളരെ അടുത്തുകഴിഞ്ഞു. പെയ്യുവാൻ പോകുന്ന കാർമ്മോലത്തപ്പോലെ ഈ ഓർമ്മ എൻ്റെ അന്തരംഗം പൊട്ടുമാർ വിങ്ങിനിൽക്കുന്നു.”

വാക്കുകളുടെ നൃത്തഭംഗിയാണ് കവിതയെങ്കിൽ ഈ പാഠാഗം കവിതയാകാൻ വെസ്തുന്ന ശദ്ധമാണ്. മുകളിൽ കൊടുത്ത പാഠാഗത്തിൽ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ സാധുത പരിശോധിക്കുക.

 “എൻ്റെ ചിരികകെത്തുള്ള ദുഃഖത്തിൽ മുഴക്കം അവർ കേൾക്കുന്നില്ല” - ചിരികകെത്തുള്ള ദുഃഖം എന ബഷീറിൽ പരികല്പന മനുഷ്യജീവിതത്തെ കുറിച്ച് ചില ദർശനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പരിശോധിക്കുക.

 “എന്തിനു മർത്ത്യായുള്ളിൽ സാരമായതു ചില മുന്തിയ സന്ദർഭങ്ങൾ- അല്ല, മാത്രകൾ മാത്രം” - വൈലോപ്പിള്ളി പരയുന്ന മനുഷ്യായുള്ളിലെ ‘ചില മുന്തിയ സന്ദർഭങ്ങൾ’ തന്നെയാണോ ബഷീർ പരയുന്ന അനർജ്ജനിമിഷവും? രണ്ടു പാഠാഗവും വിശകലനം ചെയ്ത് ഉല്പാദനം തയാറാക്കുക.

ലാത്തിയും വെടിയുണ്ടയും

ലളിതാംബിക അന്തർജനം

പുരാണങ്ങളിൽ ഒരു പക്ഷിയുണ്ടല്ലോ- ശരൂധൻ. ഭഗവാന്റെ വാഹനമായ ആ വിഹഗം ആകാശത്തിന്റെ ഉന്നതങ്ങളിൽ ചുറിച്ചുറിപ്പിക്കും. എത്രതേതാളം ഒന്നന്തൃത്തിലെത്തുനോ, അത്രതേതാളം വ്യക്തമാണ് താഴെയുള്ള കാഴ്ചകൾ. സ്മരണകൾക്കും ഇങ്ങനെനയാരു സഭാവമുണ്ട്. കാലമേരെ ചെല്ലുന്നോരും അതിന്റെ തെളിമ കൂടിക്കുടി വരുന്നു.

ആയിരത്തിത്താള്ളായിരത്തിനാൽപ്പത്തിരഞ്ഞു കാലത്തെ ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റി അവരോർത്തു. യുദ്ധത്തിന്റെ തീജജ്വാലകൾ രാജ്യത്തിന്റെ അകത്തും പുറത്തും ആളിപ്പടർന്നിരുന്നു. കിറ്റിന്ത്യാസമരം പ്രവ്യാപിച്ച കാലം. നേതാക്കന്നാർ മിക്കവരും തടങ്ങലിലായി. നിരോധനാജനകൾ ലംഘിക്കപ്പെട്ടു. വെടിവെപ്പുകളും ലാത്തിച്ചാർജ്ജും അടിമരികളുംകൊണ്ടു നാടാകെ ഒരു സമരമുഖമായി മാറിയിരുന്നു. ഒരു ഭാഗത്തു തോക്കും ലാത്തിയും കണ്ണീർവാതകവും ധരിച്ച പട്ടാളത്തിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ടമായ നരവേട്.

മറുഭാഗത്തു സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അടങ്കാത്ത മോഹവും ഇച്ചാശക്തിയും മാത്രം ആയുധമാകിയ നിസ്സഹായരായ ജനങ്ങൾ. ഇവർ തമിലുള്ള സംഘടനം രോമാഖ്യജനകമായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു തങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്ന മഹാനഗരത്തിലെ ഉയർന്ന ഫല്ലാറുകളിലെണ്ണിലിരുന്നു പലേ കാഴ്ചകളും താൻ നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

സിറ്റിയിൽ പട്ടാളനിയമം പ്രവ്യാപിച്ച സമയമായിരുന്നു അത്. നാലുപേരിൽ കൂടുതൽ കൂടിനിന്നു സംസാരിച്ചുകൂടാ, മുദ്രാവാക്യം വിളിച്ചുകൂടാ; ജാമകൾ പാടില്ല. പോലീസും പട്ടാളവും നിരന്തരം രോന്തുചുറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പട്ടാളവണ്ണിയുടെ അലർച്ചയല്ലാതെ

മരറാരു ശസ്ത്രവും എങ്ങും കേൾക്കാനില്ല. നേരം പ്രഭാതമാവുന്നതെയുള്ളൂ.

മുനിലുള്ള മണിമാളികയ്‌ക്കുമേലെ മഞ്ഞിരെ മുടുപടം വീണുകിടന്നു. താൻ ഉണ്ടന്നതെയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ജനാലവിതിയിലൂടെ അലസമായി പുറത്തേക്കു നോക്കി. വായും മുക്കും പൊതൽപ്പിടിച്ചു വരിഞ്ഞുകെട്ടിയിട്ട് പെരുസ്വാന്വേഷണം വിരസമായ നിരത്തു നീണ്ടുകിടക്കുന്നു.

ദോംഗകളില്ല. കാറുകളില്ല, പദയാത്രക്കാരില്ല. ദൃഢവാലാകളുടെ നിലവിളിപ്പോലും കേൾക്കാനില്ല. ഭൂകമ്പത്തിനുമുമ്പുള്ള നിശ്ചലാവസ്ഥപോലെ എല്ലാം സ്ത്രാംഗിച്ചു നിൽക്കുന്നു.

പ്രധാനവീംഗിയിൽനിന്നു ക്ഷോക്ക് വരിപ്പേക്കു തിരിയുന്ന വഴിയിൽ പെട്ടെന്ന് ഒരു ബഹളം കേൾക്കായി: നുറുനുറു മുദ്രകണ്ഠങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരുമിച്ചുയർന്ന ജയഹോഡാഷങ്ങൾ.....

‘ഭാരത മാതാ കീ ജയ!... മഹാത്മാഗാന്ധി കീ ജയ!...’

കിറ്റ ഇന്ത്യാ!... കിറ്റ... കിറ്റ... കിറ്റ ഇന്ത്യാ!.....’

ചുവന്ന കുപ്പായം ധരിച്ച് ചുവന്ന നിക്കരിട്ട് ചുവന്ന തൊപ്പിയുമണിന്ത് ത്രിവർണ്ണപതാകയും വീണിവീണി കുഞ്ഞാറ്റക്കിളികളുടെ ഒരു സംഘം കടന്നുവരുന്നു. നഗരത്തിലെ പതിനാറുവയസ്സിനു താഴെയുള്ളുള്ള കുട്ടികൾ സംഘടിച്ച് വീരവാനരണ്ടു എന്നാരു വിപ്പവസ്ഥം ഉണ്ഡാക്കിയിട്ടുള്ളതായി താൻ കേട്ടിരുന്നു. ധനികന്മാരുടെയും ഭരിദ്വരുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും പ്രജകളുടെയും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനാരു ദേവരെ സന്താനങ്ങൾ ആ ശുശ്രസംഘത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ളതായി റിപ്പോർട്ടുണ്ട്. രാജ്യത്തിരെ നാനാഭാഗത്തുമുള്ള സമരരംഗങ്ങളെ യോജിപ്പിച്ചിരുന്നതു പുതിയ തലമുറയിലെ ഇന്ന പുളക്കപ്പുണ്ണപുകളാണതെ. അപ്പുവും മധുവും ഇവരോടു ചേരാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി എത്ര ശ്രമപ്പുട്ടാനു നാട്ടിപ്പേക്ക് അയച്ചതെന്ന് അവരോർത്തു. അവിടെയും അവർ ശുശ്രസംഘങ്ങളുണ്ടാക്കാകയായിരിക്കുമോ എന്നു മിസിസ് നായർ സംഘമത്തോടെ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വാനരസേനയിലെ അംഗങ്ങളെ പിന്നുടർന്നു വന്നത് വെള്ള പദർസാരിയും വെള്ള പ്ലൗസും ധരിച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യഗീതികൾ പാടിയ നാരീസേവാസമിതിയിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു.

അവരുടെ പിറകെ, ‘സാതന്ത്ര്യം അല്ലെങ്കിൽ മരണം’ എന്ന മുദ്രാവാക്യവുമായി രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി സമർപ്പണം ചെയ്ത രക്തസാക്ഷിസംഘത്തിലെ വീരയുവാക്കൾ.

മുദ്രാവാക്യങ്ങളുടെ മുഴക്കവും പട്ടാളവണ്ണികളുടെ ഇരുവലും സ്വാതന്ത്ര്യഗാനങ്ങളുടെ പല്ലവിയുംകൊണ്ട് അന്തരീക്ഷം മുവരിതമായി. “പോവട്ട ഞാൻ, വിടു-വിടില്ല, കടനുകുടാ” എന്ന മട്ടിൽ പോലീസും വാളണ്ണിയർമ്മാരുംകുടുടെ കടുവയും പുലിയും കളിക്കുകയാണ്. ഇടയ്ക്ക് ആരോ ക്ഷേക്കംവിന്റെ മേലേക്കുചുണ്ടിക്കൊണ്ടിച്ചുകൊണ്ടു പേടിപ്പെടുത്തുന്ന സ്വത്തിൽ വിളിച്ചു: “അയ്യോ! അതാ നോക്കു! അവൻ... അവൻ...ആ കുട്ടി...” പത്രതാപന്ത്രങ്ങോ വയസ്സായ ഒരോമനക്കുടൻ ആകാശചുംബിയായ ആ മണിമേടയുടെ മുകളിലേക്കു സ്വാതന്ത്ര്യപതാകയും മാറ്റതക്കിക്കൊണ്ടു വലിഞ്ഞുകയറുകയാണ്. അവൻ ആകാശം ഞട്ടങ്ങുമാറു വിളിക്കുന്നു: ‘ഭാരത് മാതാ കീ ജയ്!’

പട്ടാളക്കാർ തോക്കുചുണ്ടിക്കൊണ്ട് ആജ്ഞത്തോപിച്ചു: “താഴത്തിനങ്ങുമിയാ! ഇല്ലൈകിൽ ഞങ്ങൾ താഴെയിരിക്കും!” അവൻ പുഞ്ചമായി ഓന്നു ചിരിച്ചു കീഴോട്ടു നോക്കി. പട്ടാളക്കാരെയും ജനക്കുടഞ്ഞയും മാറ്റിമാറി കടക്കിച്ചു. എന്നിട്ട് അപകടംപിടിച്ചു ആ ചരിവിലുടെ അളളിപ്പിടിച്ചു കയറുവാൻ തുടങ്ങി. പ്രഭാതസുര്യൻ്റെ ചെക്കതിരുകൾ തട്ടി ക്ഷേക്കംവിന്റെ മുകൾഭാഗം ചോരയിൽ കുളിച്ചതുപോലെ തോന്തി. ചുവന്ന വദർഷർട്ട്, ചുവന്ന വദർന്തികൾ, വെള്ളത്തു ചുവന്ന കവിളുകൾ. ആകാശത്തിന്റെ മട്ടിൽനിന്നു തെട്ടറു താഴവീണ സൃഷ്ടെൻ്റെ ഒരു കൂട്ടിയെപ്പോലെ തോന്തിച്ചു, ആ ബാലനെ കണ്ണാൽ. മിനുസമുള്ള മേൽപ്പുരയിലുടെ ഇംഗ്ലൈന്റുകയറുന്നോൾ അറിയാതെ കാലേന്നിടിയാൽ മതി, ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞാൽ മതി, താഴെ വീണു തകരും.

“അരുതു മകനെ, അരുത്! താഴെയിരിങ്ങു!” എന്നു വിളിച്ചുപറയാൻ തോന്തി തനിക്ക്.

ആളുകൾ വീർപ്പുടക്കി കാതതുനിന്നു. അവനെ പ്രസവിച്ചു അമ്മയന്നുയാണ്. അവരെപ്പറ്റു രാജ്യം അഭിമാന്യവും. അനേകായിരം ആളുകളുടെ ആശംസകളും വഹിച്ചുകൊണ്ട് ആ ബാലൻ മേലോട്ടു മേലോട്ടു കയറിപ്പോയി. മണിമാളികയുടെ മുകളിലെത്തി. ജനക്കുടഞ്ഞ നോക്കി കൈവീഴി ചിരിച്ചു. സ്വാതന്ത്ര്യപതാകയെടുത്തു നിവർത്തി ഉയരത്തിൽ കൂത്തി. ദിഗനം മുഴക്കുമാറുള്ള മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ പിന്നെയും മുഴങ്ങുന്നു:

‘ഭാരത് മാതാ കീ ജയ്!... വീരകുമാർ കീ ജയ്!...’

ഇന്ത്യയുടെ അഭിമാനംപോലെ ചീരകടിച്ചാട്ടുന ത്രീവർണ്ണ പതാകയ്ക്കരിക്കുക, വിജയിയായ അഭിമന്യുവിനെപ്പോലെ ആ ബാലൻ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് പട്ടാളത്തോക്കുകൾ ഗർജിച്ചു. വെടിയുണ്ടകൾ ചീരി. ആയിരം മിന്നൽപ്പിണരുകൾ ഒരുമിച്ച് ആകാശത്തേക്കുയരുംപോലെ... കൂട്ടാക്കടവറിഞ്ഞ മുകളിൽ ചീരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാലാവേ രക്തകണങ്ങളുതിർത്തുകൊണ്ട് ഒരു വെള്ളിൽപ്പുകഷിക്കണക്കെ കരഞ്ഞിക്കരഞ്ഞി താഴെ വന്നു വീഴുന്നു.

അത്യുഗ്രമായ ആരവം. തുടർന്നു പട്ടാളവും ജനക്കൂട്ടവുമായി സംഘടനം! ലാത്തിച്ചാർജ്ജ്! വെടിവയ്പ്! ആളുകൾ അത്യുചൂതിൽ വിളിക്കുടി: “അവൻ തങ്ങളുടെയാണ്! അവനെ തങ്ങൾക്കു വേണം! അവനെ... ഇന്ത്യയുടെ വീരകുമാരനെ!”

ക്ലോക്ക്‌ടവറിന്റെ ചുവട്ടിലുള്ള ഭാഗം മുഴുവൻ സുശ്രക്തമായ പോലീസ് ബന്ധവല്ലിലായിരുന്നു. പക്ഷെ, അർക്കുടതെ ചിതറിമാറ്റിക്കൊണ്ട് നാരീസേവാസമിതിയിലെ ഒരു യുവതി മുന്നോട്ടു നൃശമ്പത്തുകയറി. പട്ടാളക്കാരെ തട്ടിയിട്ടുകൊണ്ട് അവർ ആ ബാലൻ്റെ ശരീരം വാർഡെടുത്തു. വാടിയ താമരത്തണ്ടു പോലെയുള്ള ആ ശരീരത്തിൽനിന്നും അപ്പോഴും ജീവൻ അറ്റിരുന്നില്ല. അവർ അവനെ മാറോട്ടണമ്പു ചുംബിച്ചു. അവൻ്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നൊലിച്ച രക്തംകൊണ്ട് അവരുടെ തുവെബള്ളും മുഴുവൻ ചുവപ്പായി മാറി. ഒരേസമയത്തു കരയുകയും ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഭാരതമാതാവിനെപ്പോലെ ഉജ്ജ്വലയും ഗംഭീര വദനയുമായിരുന്നു ആ യുവതി. പട്ടാളക്കാർ അവർത്തനിന്ന് ആകുട്ടിയെ പിടിച്ചുവാങ്ങുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ലാത്തിത്തല്ലറ്റു തല പൊട്ടിച്ചോരയോലിച്ചിരുന്നു. രക്താംബരം കീറിമുറിഞ്ഞ് കഷണങ്ങളായി

ചിതറിപ്പോയി. പോലീസുകാർ വലിച്ചിച്ചു നിലത്തു വീഴ്ത്തിയിട്ടും ആ കുട്ടിയുടെ ശരീരത്തെ അവർ ഫൂട്ടയത്രോട് അമർത്തി പ്ലിച്ചിരുന്നു. നിറഞ്ഞ കണ്ണപീലികളിൽ ഒരിറ്റു കണ്ണിൽപ്പോലു മില്ലാതെ, നെറ്റിയിൽനിന്നു ചോരയൈലിപ്പിച്ച്, തലയുയർത്തിനിന്നു ആ യുവതിയുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്ന് അശ്വി ജാലിച്ചു, ചുണ്ടുകൾ വിരിച്ചു. ആ ശായ, ആ നോട്ടം - ആരുടേതാണിത്? ആരുടെ?

മിസിസ് നായർക്ക് ഈ രംഗം ഓർത്തപ്പോൾത്തെനു വീണ്ടും തലചുറ്റൽ വന്നു. എത്ര ദുർബലയാണു താൻ! എത്ര ഹീനയാണ്! അന്ന് ആ ജനക്കൂട്ടത്തിലേക്കൊടിയിരിങ്ങി, എന്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞില്ല: “ഞാനും ഈന്തുക്കാരിയാണ്. ഞാനും നിങ്ങളുടെ കുടുംബം. ആ കുട്ടി എരുപ്പുംകുടിയാണ്. എന്നെന്നും കുട്ടി സഹോദരി.”

സുവം ഒരു മാരകമായ ലഹരിയാണെന്ന് മിസിസ് നായർക്ക് തോന്തി. അതിൽനിന്ന് അത്രവേഗം മോചനമില്ല. എങ്കിലും അന്നു വൈകിട്ടു ഭർത്താവും വന്നപ്പോൾ ചോദിച്ചു:

“ആ സ്ത്രീ മരിച്ചുവോ?”

“എത്രു സ്ത്രീ?”

“ഈനു രാവിലെ ലാത്തിയടിയേറ്റു വീണ ആ സ്ത്രീ. ആ കുട്ടിയുടെ ശരീരവുംകൊണ്ട് ജനക്കൂട്ടത്തിലേക്കു വന്ന സ്ത്രീ?”അദ്ദേഹം ഉച്ചത്തിൽ ചിത്തിച്ചു: “ഓ... അതോ... അങ്ങനെ എത്രയെത്ര സ്ത്രീകൾ ലാത്തിയടിയേറ്റു വീണു മരിക്കുന്നു, മാനദംഗപ്പുടുന്നു! അവരുടെയൊക്കെ ഭാവി എന്താണെന്നു നമുക്കരിയുമോ? അറിയേണ്ട ആവശ്യവുമില്ലല്ലോ!”

പിന്നെ ഭർത്താവിരുപ്പേ സ്നേഹിതനായ ഒരു പോലീസുദേഖാ ഗസ്തനിൽനിന്നാണെന്നതെന്ന്. അയാൾ പറഞ്ഞു:

“ഓ, ദേവീബഹനോ! അവർ മരിച്ചില്ല. പകേഷ്, അവരുടെ കുടുംബകാരികളായ നാലഞ്ചു സ്ത്രീകൾ പോലീസ് മർദ്ദനമേറ്റ് ചതുഞ്ഞരഞ്ഞുപോയി! ദേവീബഹൻ വോധരഹിതയായി കുറേനാൾ ജയിൽ ആസ്‌പത്രിയിൽ കീടനും. പിന്നെ സേവാശ്രമത്തിലേക്കുതെന്നു മടങ്ങിയിരിക്കണം. അതോ മറ്റൊരുവല്ല ലാത്തിച്ചാർജിലും അകപ്പെട്ടു മരിച്ചോ? ഒന്നുമരിഞ്ഞുകുടാ.” തുടർന്ന് അയാളിൽനിന്നുതെന്നു മറ്റു ചില വിവരങ്ങളും കിട്ടി. ശാസ്യിജിയുടെ അന്തേവാസിനിയാണെന്നുതെ ദേവീബഹൻ. സാദേശം കേരളം. സാമുഹ്യപ്രവർത്തനത്തിൽ വളരെ പേരെടുത്ത സ്ത്രീയാണ് അവർ; ശാസ്യിജിയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട അനുയായി.

+

താൻ നടുങ്ങിപ്പോയി. ദേവീബഹൻ എന്നു വച്ചാൽ ദേവകി മാനവള്ളി, തേതിയേടത്തി. അവരാണോ ഈവർ? ഏടത്തിയെ ആശ്രമത്തിൽ പ്പോയി കാണണമെന്നു താൻ വളരെ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഭർത്താവ് അനുകൂലിച്ചില്ല. തന്റെ ഉദ്യോഗ നിലയ്ക്ക് അതു ദോഷമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. പോരെ കിൽ അവർ എവിടെയുണ്ടെന്ന് ഈവിടെ ആർക്കും അറിയുകയുമില്ലതാനും.

മിസിസ് നായർ വിചാരിച്ചു: സാത്ര്യുലസ്സിക്കും ശേഷം യാതനയുടെ വേതനവും പറഞ്ഞു മുന്നോട്ടുവന്ന കൂട്ടത്തിലെണ്ണും ദേവീബഹനക്കണിരുന്നില്ലല്ലോ. അവർ മന്ത്രിയായില്ല, നേതാവായില്ല, ചുരുങ്ങിയപക്ഷം ഒരു കമ്മറ്റി മെമ്പർ പോലുമായില്ല. പക്ഷേ, അന്ന് ഭാവിഭാരതത്തിൽ പ്രതീകത്തെ മാറോട്ടണച്ചുകൊടുച്ചോരയിൽ കൂളിച്ചുനിന്ന നിസ്വാർമ്മയായ വീരനായിക പിന്നെയും ഓന്നുരണ്ടുതവണകുടിത്തന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ വരുകയുണ്ടായി. സാമുദായിക ലഹളയുടെ കൂത്തരങ്ങായ കിഴക്കൻ ബംഗാളിൽ അഫിംസയുടെ ആചാര്യനുമൊത്തു സഖവിച്ചു ഒരു സ്വർത്തിയുടെ ചിത്രത്തിന് അഡ്ഭുതകരമായി ദേവകി മാനവള്ളിയുടെ ഹായയുണ്ടായിരുന്നു. മധ്യപ്രദേശത്തെ ഒരു ആശ്രമത്തിൽ ഗ്രാമീണവനികളുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന മാതാവിരുൾ വിവരണത്തിലും ഈ സാദ്യശ്രമമുണ്ട്. തന്റെ ഈ തരംനോക്കൽക്കണ്ണ് അദ്ദേഹം പറയും: “ഈതു മായയാണു തങ്കൾ, മതിവിഭ്രമമാണ്. നീ അവരെപ്പറ്റിത്തന്നെ ചിന്തിച്ചു, കാണുന്നതെല്ലാം അവരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.” ഈന്നു സുമിത്രാനുസരംസത്യായി ആ മതിവിഭ്രമം പിന്നെയും തന്നെ ആവേശിച്ചിരിക്കയാണോ? ഈ ലഘു, തേതിയേടത്തീ, ഇത്തവണ എംബ നിങ്ങളെ വിടുകയില്ല. ദേവകി മാനവള്ളിക്ക് തങ്കംനായതിനിന്നു മോചനമില്ല. നമ്മൾ ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ രണ്ടു

മുവങ്ങളാണ്. പുതിയ തലമുറയ്ക്കു രണ്ടുമാരുണ്ട്. നമ്മുടെ കൂട്ടികളെ നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയില്ലോ!

(അശിസാക്ഷി)

 “അപ്പുവും മധുവും ഇവരോട് ചേരാതിരിക്കാൻ എത്ര ശ്രമപ്പുട്ടാണ് നാട്ടിലേക്ക് അയച്ചതെന്ന് അവരോർത്തു.”

“എത്ര ദുർബലയാണു താൻ! എത്ര ഹീനയാണ്! അന്ന് ആ ജനകുട്ടിലേക്കൊടിയിരിഞ്ഞി, എന്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞില്ല—‘ഞാനും ഇന്ത്യക്കാരിയാണ്. ഞാനും നിങ്ങളുടെ കുടൈയാണ്.’ ഒരേ കമാപാത്രത്തിന്റെ ഇന വ്യത്യസ്ത നിലപാടുകൾക്ക് പിന്നിലെ യുക്തിയെന്ത്?

 “വിജയിയായ അഭിമന്യുവിനെപ്പോലെ ആ ബാലൻ നിൽക്കുകയായിരുന്നു.”

“ഒരേ സമയത്ത് കരയുകയും ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഭാരതമാതാവിനെപ്പോലെ ഉജ്ജാലയും ഗംഭീരവദനയുമായിരുന്നു ആ യുവതി.”

സാദ്യശ്രൂകല്പനക്കാണ്ട് കമാസനർഭത്തിനു കൈവരുന്ന മിശ്രവൈവര്ത്തന് വിശകലനം ചെയ്യുക.

 ‘ഒരേ കാലഘട്ടത്തിന്റെ രണ്ടു മുവങ്ങൾ’ നോവൽഭാഗത്ത് പിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. ഇവയിലേതാണ് പുതുതലമുറയ്ക്ക് സ്വീകാര്യമായിത്തീരുന്നത്? ചർച്ചചെയ്യുക.

 വാക്കുങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്ത് രൂപവും അർമ്മവും തമിലുള്ള സാമ്യവ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടെത്തു.

- ഞാൻ എത്രനേരമായി കാത്തിരിക്കുന്നു.
- അവർ എന്താക്കെ വേദനകളാണ് അനുഭവിച്ചത്!
- അവൻ എത്രനേരംകൊണ്ട് അവിടെ എത്തും?
- എന്താക്കെയാണ് ഞാൻ അവിടെ ചെയ്യുണ്ടത്?

പഠനനേട്ടങ്ങൾ

- സഹാര്യശാസ്ത്ര ഉപാധികൾ ഉപയോഗിച്ച് സാഹിത്യകൃതികൾ വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ലേവന്നങ്ങൾ, ഉപന്യാസങ്ങൾ, ആമുഖക്കുറിപ്പ് എന്നിവ തയാറാക്കുന്നു.
- സാഹിത്യകൃതികൾക്ക് ആസാദനക്കുറിപ്പ്, നിരുപണം മുതലായവ തയാറാക്കുന്നു.
- സാഹിത്യകൃതികളുടെ സാംസ്കാരികപരിസരം, സാമൂഹികാ നിരീക്ഷം തുടങ്ങിയവ വിശകലനം ചെയ്ത് ലഭ്യപഠനങ്ങൾ, പ്രബന്ധങ്ങൾ എന്നിവ തയാറാക്കുന്നു.
- സാഹിത്യകൃതികളിലെ പദപ്രയോഗങ്ങൾ, ശ്വർജ്ജകൾ, ഇമേജുകൾ, ബിംബങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ആസാദനത്തെ ഏതെല്ലാം റീതിയിൽ സ്വാധീനിക്കുന്നു എന്ന് കണ്ടെത്തി വാചികവും ലിഖിതവുമായ രൂപങ്ങളിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.

എഴുത്തുകാർ

എം.എൻ. വിജയൻ

മലയാളത്തിലെ പ്രമുഖ മനോവിജ്ഞാനിയും നിരുപകനും പ്രഭാഷകനും. ചർത്തം, സാമൂഹികശാസ്ത്രം, തത്ത്വശാസ്ത്രം, മനസ്സാസ്ത്രം എന്നിവ സാഹിത്യനിരുപണത്തിലും സാമൂഹികവിമർശനത്തിലും പ്രയോഗിച്ച് മലയാളത്തിൽ പുതിയ അപഗ്രേഡേറ്റേറ്റീ സ്ഥാപിച്ചു. 1930 ജൂൺ 8ന് തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ കൊടുങ്ങല്ലൂർത്ത് ജനിച്ചു. മരണം 2007 ഓക്ടോബർ 3ന്. ചിതയിലെ വെളിച്ചും, മനുഷ്യർ പാർക്കുന്ന ലോകങ്ങൾ, മരുഭൂമികൾ പുക്കുന്നോൾ, കവിതയും മനസ്സാസ്ത്രവും, ശൈരംഖാസനം, അടയുന്ന വാതിൽ തുറക്കുന്ന വാതിൽ, വാക്കും മനസ്സും, ഫാഷിസത്തിന്റെ മനസ്സാസ്ത്രം മുതലായവ പ്രധാന കൃതികൾ.

വെവലോപ്പിള്ളി ശ്രീയരമേനോൻ

കേരളീയജീവിതത്തെ സമഗ്രതയിൽ ആവിഷ്കരിച്ച കവി. 1911 മെയ് 11ന് എറണാകുളം ജില്ലയിലെ കല്ലൂരിൽ ജനിച്ചു. മരണം 1985 ഡിസംബർ 22ന്. കനിക്കൊയ്ത്ത്, കുടിയെയാഴിക്കൽ, ശ്രീരേഖ, ഓൺപ്ലാട്ടുകാർ, മകരക്കൊയ്ത്ത്, വിത്തും കൈക്കൊട്ടും, കടൽക്കാരകൾ, കൽപവല്ലി, വിട, അന്തി ചായുന്നു മുതലായവയാണ് പ്രധാന കാവ്യസമാഹാരങ്ങൾ. കേന്ദ്ര-കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരങ്ങൾ, ആശാൻക്രൈപ്പസ്, വയലാർ അവാർഡ്, വള്ളത്തോൾ പുരസ്കാരം തുടങ്ങി നിരവധി സ്വഹുമതികൾ ലഭിച്ചു.

വൈകം മുഹമ്മദ് ബഷീർ

ആധുനിക മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം വായികൾപ്പെട്ട എഴുത്തുകാരൻ. 1908 ജനുവരി 21 ന് കോട്ടയം ജില്ലയിലെ വൈകം തലയോലപ്പറമ്പിൽ ജനിച്ചു. മരണം 1994 ജൂൺ 5ന്. ബാല്യകാലസാഹി, പാതുമായുടെ ആട്, പ്രേമലേവനം, സ്ക്രീപ്പുപ്പാക്കാരാനേണ്ടാർന്ന്, മതിലുകൾ, ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ, ആനവാരിയും പൊൻകുരിശും, ശബ്ദങ്ങൾ, സമലതത്ത് പ്രധാന ദിവ്യൻ, വിശ്വവിവ്യാതമായ മുക്ക്, നീലവെളിച്ചും, അനുരാഗത്തിന്റെ ദിനങ്ങൾ, ജനമിനം, മുച്ചിട്ടുകളിക്കാരൻ്റെ മകൾ, അനന്തലവനിമിഷം, വിഡ്യാക്കളുടെ സ്വർഗം, മാന്ത്രികപ്പുച്ചും, താരാന്സ്‌പെഷ്യൽസ്, ആനപ്പുട മുതലായവയാണ് പ്രധാന കൃതികൾ. പത്മശ്രീ പുരസ്കാരം, കേരള - കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി ഫെലോഷിപ്പുകൾ തുടങ്ങി നിരവധി ബഹുമതികൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ലളിതാംബിക അന്തർജനം

1909 മാർച്ച് 30 ന് കൊല്ലം ജില്ലയിൽ കോട്ടവട്ടത്ത് ജനിച്ചു. കമാക്കുത്തും നോവലിസ്റ്റും. അശ്വിസാക്ഷി, ലളിതാംബിക അന്തർജനത്തിന്റെ കമ്പകൾ, സീതമുതൽ സത്യവതിവരെ, ആത്മകമയ്ക്കാരാമുഖം, ഗ്രോസായി പറഞ്ഞ കമ, തേൻതുള്ളികൾ എന്നിവ പ്രധാന കൃതികൾ. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, വയലാർ അവാർഡ്, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, ഓടക്കുഴൽ സമ്മാനം ഉൾപ്പെടെ നിരവധി പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1987 ഫെബ്രുവരി 6 ന് അന്തരിച്ചു.

നാല് ഉറവ്

മലയാളിയുടെ മനസ്സിൽ നിന്നുറവെടുത്ത ചൊല്ലുകളും ഇംഗ്ലീഷും കമ്പകളും ഭാവനകളുമെല്ലാം ചേർന്നാണ് നമ്മുടെ സാഹിത്യം രൂപമെടുത്തത്. ഏറെകാലം അത് ജനതയുടെ നാവിൻ തുമ്പത്തു മാത്രം നിലകൊണ്ടു. ശിലകളിലും ചെപ്പേടുകളിലും ഓലകളിലും മലയാളം വിരിഞ്ഞത് പിന്നീടാണ്. ബൈവിധ്യമാർന്ന വഴികളിലും മലയാളസാഹിത്യം തുടക്കം തോട്ടേ മുന്നേറി; ഭാഷയെ നിരന്തരം നവീകരിച്ചും പ്രമേയസീകരണത്തിൽ പുതിയ സാധ്യതകൾ ആരാഞ്ഞും നവചക്രവാളങ്ങൾ കണ്ണെത്തി. കാലത്രോടാപ്പും രചനാസങ്കേതങ്ങൾ പൂര്ണക്കേപ്പേട്ടു. സീകാര്യത നേടിയ പ്രവണതകൾ പ്രസ്ഥാനങ്ങളായി പരിണമിച്ചു. മലയാളസാഹിത്യം കൈവരിച്ചു ഭാവവികാസത്തിന്റെ കണ്ണികൾ ഈ യൂണിറ്റിൽ പരിചയപ്പെടാം.

ആദ്യമാരും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല

എല്ലാവരുമുണ്ടുന്നതിനു മുമ്പ് ശ്രാമത്തിലെ കൊല്ലൻ
അവൻ്റെ ഉലയിൽ തീയുതി
ഉലയിൽ തീ ചെമനു
ഉലയിൽ കിടന്ന് തീ ചെമനു
ഉലയിൽ കിടന്ന് ഇരുന്ന് ചെമനു
ഉലയിൽ കിടന്ന് തീപോലെ പകല്ലും ചെമനു

* * * * *

പഴുത്ത ഇരുന്നിൽനിന്ന് പകൽ വളരുന്നു
പഴുത്ത ഇരുന്നിൽനിന്ന് കാലം മാറുന്നു
പഴുത്ത ഇരുന്നിൽ കുടം തട്ടി ആയിരം രൂപങ്ങൾ വളരുന്നു
പഴുത്ത ഇരുന്നിൽ കുടം തട്ടി പകൽ പകലാവുന്നു

ആദ്യമാരും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല

(ചത്രം)

- ഡി. വിനയചന്ദ്രൻ

ആദ്യമാരും ശ്രദ്ധിക്കാത്ത ചില തുടക്കങ്ങളാണ് ലോകത്തിനു
വെളിച്ചമായതെന്ന കവികൾപ്പുന്ന മാനവജീവിതത്തിന്റെ ഏതെല്ലാം
തലങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നു? ചർച്ചചെയ്യു.

പീലിക്കണ്ണുകൾ

ചെറുഗ്രേരി

ഗോകുലനാമനായ് നിന്നൊരു നന്ദനോ-
ടാകുലനാകാതെ ചൊന്നാൻ പിനെ:
“നമ്മുടെ ദേശത്തു പോവതിനായിട്ടു
ചെമേ തുടങ്ങേണും താതനിപ്പോൾ
യാദവമാർക്കെല്ലാം മോദതെ നൽകി നി-
നാദരവോടു തഴപ്പിച്ചുടൻ
അമ്മയെക്കാണ്മാനായ് ഞാനും വരുന്നതു-
ണ്ണുണ്ണയിച്ചുന്നതു തേരിനാലും

അച്ചുനുമമയും മറിവനുണ്ടെല്ലാ
ഇപ്പയിൽ നൽകുവാനെന്നു നണ്ണി
ദീർഘമായുള്ളാരു കാലമിനിങ്ങേന
പാർക്കുമിഞ്ഞനുള്ളതോർക്കവേണ്ടാ
അച്ചുനായുള്ളതു നീരൈയാഴിച്ചില്ലനി-
കച്ചുതന്നുടെ പാദത്താണ

പെട്ടു വളർത്തൊരു തായായി നിന്നുതു
മുറ്റുമെനിക്കു മറ്റാരുമല്ലോ;
ആറിലും തീയിലും വീഴാതെക്കണ്ണെന-
പ്പോറി വളർത്തതു നിങ്ങളുള്ളോ.
ഇങ്ങനെയുള്ള ഞാനെനെ മരക്കിലും
നിങ്ങളേയെന്നും മരക്കയില്ലോ.”

നന്നോടിങ്ങനെ ചൊന്നുടൻ തന്നുട
ചങ്ങാതിമാരോടു ചൊന്നാൻ പിനെ:
“അച്ചനു ചങ്ങാതമായിട്ടു നിങ്ങളു-
മിച്ചയിൽ പോകേണമമ്പാടിയിൽ.
പാരാതെ പോന്നങ്ങു വന്നതുമുണ്ടു ഞാൻ
നാരാധാരന്തരൾ പാദത്താണ.
നിങ്ങളുമായുള്ള ലീലകൾ ചിന്തിച്ചു-
ലെങ്ങനെ ഞാനിങ്ങു നിന്നുകൊൾവു?
കാളിനിതീരത്തക്കാനനുതനിലെ-
ക്കായ്ക്കളെത്തിന്നല്ലോ ഞാൻ വളർന്നു.
എന്നുമതിന്നുള്ളാൽച്ചു പുലമ്പിയു-
ണ്ണന്നുള്ളിലെന്നതു തേരിനാലും”
ഇങ്ങനെ ചൊന്നു തന്ന ചങ്ങാതിമാരുള്ളിൽ
പൊങ്ങിന വേദന പോകിപ്പിനെ
നന്നകലർന്നുള്ള രത്നവും ചേലയും
നന്നുമെല്ലാർക്കും നൽകിനിന്നാൻ.

അമയ്ക്കു നൽകുവാൻ ചെമ്മുള്ള ചേലകൾ
നന്നതക്കെയിലേ നൽകിച്ചൊന്നാൻ:
“നൽച്ചേല നാലുമെന്നമതക്കെയിലേ
ഇച്ചയിൽ നൽകേണമിന്നുതനെ.
എന്നമതനോടു ചൊല്ലണം പിനെ നീ
എനെ മരക്കാല്ലായെന്നിങ്ങനെ.
പാൽവെള്ളയുണ്ണാണ്ടു വേദനയുണ്ടുള്ളിൽ
പാരമെനിക്കെന്നു ചൊൽക പിനെ.
വെള്ളയും പാലുമിങ്ങാരാനും പോരുന്നോ-
രുണ്ണെങ്കിൽ മെല്ലു വരുത്തവേണം;
വാഴപ്പുങ്ങളും വള്ളംതിരണ്ണവ
കേഴുവന്നല്ലായ്ക്കിലെന്നു ചൊൽവു.

ചിറ്റാടയുണ്ടു ഞാൻ പെട്ടകംതനുള്ളിൽ
മറാരും കാണാതെ വച്ചു പോന്നു;
ഉന്നപ്പട്ടില്ലലീയെന്നതെ ചിന്തിച്ചു
ദീനമാകുന്നുതെനാനസത്തിൽ.
മഞ്ഞൾ പിഴിത്തുള്ള കുറക്കളൊന്നുമേ
മങ്ങാതെ മാനിച്ചുകൊള്ളേണം നീ,
വെറ്റില തിന്നു ചൊരുക്കിനനേരത്തു
തെറ്റൊന്നു പുട്ടുവാൻ ചെന്നേനപ്പോ
കുലിയായെന്നതിനമ്മതാൻ നൽകിന
ചേലയും മാലുറു പോകാല്ലാതെ.

പിള്ളരെ നുള്ളിനാനെന്നങ്ങു ചൊല്ലിട്ടു
പീലികൊണ്ടെന്നയടിച്ചാള്ളമു
കേണ്ണുകൊണ്ടൊന്നു വഴക്കായിപ്പോയി ഞാ-
നുണിന്നു വാരാതെ നിന്നനേരം
തെണ്ണമായെന്നതിനൊന്നു നീ നൽകിന
കണ്ണിക്കണ്ണേലു മരക്കാല്ലാതെ.
പൊങ്ങിനോരോൾ പുലമ്പിനിനീടുന
കിങ്ങിണിയെങ്ങാനും വീഴശാല്ലാതെ
പാവക്കളൊന്നുമേ പാഴായിപ്പോകാതെ
പാലിച്ചുകൊള്ളേണം പാരാതെ നീ.
ചേണ്ണുറു നിന്നുള്ളാരോണവില്ലാനുമേ
ഞാനുറുപോകാല്ലു ഞാൻ വരുമ്പോൾ.”

(കൃഷ്ണഗാമ)

നൺ - വിചാരിച്ച്, ചങ്ങാതം - ചങ്ങാതം
കണ്ണിക്കണ്ണേലു - കടുംപച്ച നിറമുള്ള ചേല, ഓൾ - ശബ്ദം

 കൃഷ്ണരണ്ട് ബാല്യകാലന്മരണകളിൽ തെളിയുന്ന ചിത്രങ്ങൾ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ കവി കാണിച്ച ഒച്ചിത്യം ചർച്ച
ചെയ്യുക.

 “ആറ്റിലും തീയിലും വീഴാതെ കണ്ണെന-
പ്പോറ്റി വളർത്തതു നിങ്ങളും.
ഇങ്ങനെയുള്ള ഞാനെനെന്ന മരക്കിലും
നിങ്ങളേയെന്നും മരക്കയില്ല”

അച്ചന്മാരുടെ സ്നേഹവായ്പും കരുതലും സുചിപ്പിക്കുന്ന
ഈത്തരം വരികൾ പാഠാഗത്തുനിന്നു കണ്ണത്തി കുറിപ്പു
തയാറാക്കുക.

“ബാല്യത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുകയല്ലോ, അനുഭവിപ്പിക്കുകയാണ് ചെറുഗ്രേറി കൃഷ്ണഗാമയിൽ” - അനുഭവങ്ങളെ അനുഭൂതിയാക്കുന്ന രചനാത്മനങ്ങളുടെ ചർച്ചചെയ്യുക.

- നാടുമുദ്ര പതിഞ്ഞ വാക്കുകൾ
- തെളിഞ്ഞ കാവ്യഭാഷ
- മയവും ലയവുമുള്ള പദങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്
-

പാഠാഗത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കൃഷ്ണഗാമയുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ സവിശേഷതകൾ കൂടി കണ്ണെത്തി ലാലുപ്രഖ്യാനം തയാറാക്കുക.

“ഞാനമെക്കൽ വിളയിച്ചു തെളിയിച്ചിനിയ ചൊൽ
നായികേ! പരവയിൽ തതിരകൾ നേരുടനുടൻ
തേനുലാവിനപതകൾ വന്നു തിങ്ങി നിയതം
ചേതയുശ്രത്തുടർന്നു തോന്ത്രും വല്ലമിന്ത്രും മുതലായ്
ഉന്നമരുശുമിരാമചരിതത്തിലോരുതെ-
ല്ലുഴിയിൽ ചെറിയവർക്കറിയുമാറുര ചെയ്വാൻ
ഞാനുടക്കിനതിനേണ്ണനയനേ നടമിടെൻ
നാവിലിച്ചരയാടുവച്ചടിയിനക്കമലതാർ”

(രാമചരിതം)

“നരപാലകർ ചിലരതിനു വിരച്ചാർ
നലമുട ജാനകി സന്നേഡാഷിച്ചാർ
അരവാദികൾ ദയമീടുമിടിയനി-
യാൽ മയിലാനുപ്പത്രു പോലെ”

(കണ്ണൂരുരാമാധാനം)

(കാവ്യരചനാവേളയിൽ ഉചിതപദങ്ങൾ തന്നുശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് സരസ്വതീദേവിയോട് കവി നടത്തുന്ന പ്രാർഥനയാണ് ‘രാമചരിത’ഭാഗത്തിലുള്ളത്. ശ്രീരാമൻ ത്രയംബകച്ചാപം വണിച്ചപ്പോൾ സീതാദേവിക്കുണ്ടായ ആഹ്ലാദം വർണ്ണിക്കുന്ന ഭാഗമാണ് ‘കണ്ണൂരുരാമാധാന’ത്തിലേത്.)

ഈ കാവ്യഭാഗങ്ങൾ പരിശോധിച്ച് ‘രാമചരിത’ത്തിൽനിന്ന് കണ്ണൂരുകൃതികളിലുണ്ട് വളരെ ‘കൃഷ്ണഗാമ’യിലെത്തുനോശ ഭാഷയ്ക്കുണ്ടാക്കുന്ന രൂപപരിണാമങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കുക.

അനുകമ്പ

ശ്രീകാരായണഗുരു

ങരു പീഡയെറുന്നിനും വരു-
 തതരുതെന്നുള്ളിനുകമ്പയും സദാ
 കരുണാകര! നൽകുകുള്ളിൽ നിൻ
 തിരുമെയ് വിട്ടകലാതെ ചിന്തയും.

അരുളാൽ വരുമിന്നമൻപക-
 നോരു നെഞ്ചാൽ വരുമല്ലലോകയും
 ഇരുളൻപിനെ മാറ്റുമല്ലലിൻ
 കരുവാകും കരുവാമിതേതിനും.

അരുളൻപനുകമ്പ മുന്നിനും
 പൊരുളോന്നാണിതു ജീവതാരകം
 ‘അരുളുള്ളവനാണു ജീവി’യെ-
 നുരുവിട്ടിട്ടുകയീ നവാക്ഷരി.

അരുളില്ലയതെക്കിലസ്ഥി തോൽ
 സിര നാറുനോരുടന്മു താനവൻ;
 മരുവിൽ പ്രവഹിക്കുമംബുവ-
 പ്പുരുഷൻ നിഷ്പദ്ധഗ്രന്ഥപ്പുഷ്പമാം.

(അനുകമ്പാദ്ധകം)

അരുളാൽ - കാരുണ്യത്താൽ, ഇവസ - സന്നോധം
 അൻപക്കെന്നാരു നെഞ്ചാൽ - കാരുണ്യമില്ലാത്ത ഹ്യുദയംകൊണ്ട്
 ഇരുളൻപിനെ മാറ്റും - ഇരുട് (അജ്ഞാനം) കാരുണ്യമില്ലാതാക്കും
 അല്ലലിൻ കരുവാകും - ദുഃഖത്തിനു കാരണമാകും
 ജീവതാരകം - ജീവിയെ സംസാരസാഗരം കടത്തിത്തരുന്നത്
 ഉടന് - ശരീരം

- ‘അരുളുള്ളവനാണു ജീവി’ എന്നു പറയുന്നതിന്റെ പൊരുൾ ഏന്താണ്?

- ‘അനുകന്പാദശക’ത്തിലെ ഫലശ്രൂതി ഇതാണ്:
 “അരുമാമരിയോതുമർമ്മവും
 ഗുരുവോതും മുനിയോതുമർമ്മവും
 ഒരു ജാതിയിലുള്ളതൊന്നു താൻ
 പൊരുളോർത്താലവിലാഗമത്തിനും.”
 ഗുരുവിന്റെ സാമുഹികവൈക്ഷണത്തിന്റെ കാതലായ ദർശനം ഈ
 വരികളിലുണ്ട്. ചർച്ചചെയ്യുക.

മുഹ്യിദീനമാല

വാസി മുഹമ്മദ്

കാലം കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിയ, അറബിമലയാള സാഹിത്യത്തിലെ പ്രമാഖ്യത്തിയായ മുഹ്യിദീനമാല (1607) കോഴിക്കോട് സ്വദേശിയായ വാസി മുഹമ്മദിന്റെ രചനയാണ്. കി. വ. 1077 - 1165 കാലയളവിൽ ബാർദ്ദാദിൽ ജീവിച്ച ശ്രേം മുഹ്യിദീൻ അബ്ദുൽവാദിർ ജീലാനി എന്ന സുഹൈശ്രഷ്ടംന്റെ അപദാനങ്ങൾ വാച്തുനു ഇതു കാവ്യത്തിലെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ:

ശ്രേം അബ്ദുൽ കാദിരികൈലാനി എന്നോവർ
 ശ്രേംവൻമാർക്കൈല്ലാർക്കും വുത്തുബായി¹ വന്നോവർ
 അല്ലാഹു സ്നേഹിച്ച മുഹ്യിദീൻ എന്നോവർ²
 അറ്റം ഇല്ലാതേതാളം മേൽമു ഉടയോവർ
 മേൽമയിൽ സത്തപ്പും പരയുന്നു താനിപ്പോൾ
 മേൽമ പറക്കിലോ പലബന്ധം ഉള്ളൊവർ
 പാലിരെ വെന്നപോൽ വെബത്താക്കി⁴ ചൊല്ലുന്നേൻ
 പാക്കിയം⁵ ഉള്ളൊവർ ഇതിനെപ്പടിച്ചോവർ⁶
 കണ്ണൻ അറിവാളൻ⁷ കാട്ടിത്തരും പോലെ
 വാസി മുഹമ്മദ്, അതെന്നു പേരുള്ളൊവർ
 കോഴിക്കോട്ടത്തുറ തനിൽ പിരിന്നോവർ
 കോർവ്⁸ ഇതൊക്കെയും നോക്കി എടുതേതാവർ

* * * *

അറിവും നിലയും അതേതും ഇല്ലാതേതാർക്ക്
 അറിവും നിലയും നിരയെ കൊടുതേതാവർ
 നിലയും അറിവും അതൊക്കെയും ഉള്ളൊരെ
 നിലയും അറിവും പരിച്ചു കളഞ്ഞേതാവർ
 നില ഏരെക്കാട്ടി നടന്നോരു ശ്രേംവിനെ⁹
 നിലത്തിന്റെ താഴെ നടത്തിച്ചു വച്ചോവർ
 ഉണർച്ചയിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ പോകുന്ന ദോഷത്തെ
 ഉറക്കിൽ കിനാവാക്കി കാട്ടിക്കൊടുതേതാവർ
 പാസിന്റെ കോലത്തിൽ ജിനുകൾ ചെന്നാരെ
 ബയമേതും¹⁰ കുടാതെ പരിച്ചിട്ടുന്നേതാവർ

1. നേതാവായി
2. എന്നവർ
3. മേര
4. കാവ്യമാക്കി
5. ഭാഗ്യം
6. പരിച്ചവർ
7. പണ്ണിത്തൻ
8. രചന
9. ഗുരുവിനെ
10. ഭയമേതും

ജിന്നാരു പെതലെ കൊണ്ടുപോയ് വിട്ടാരെ
 ജിന്ന വിളിപ്പിച്ചതിനെ കൊടുത്തോവർ
 പലരും പലബന്ധം¹¹ തിമ്മാൻ¹² കൊതിച്ചാരെ
 പാങ്ങോടെ¹³ അങ്ങനെ തന്നെ തീറ്റിച്ചോവർ
 പെയ്യും മശയാടും ഒഴുകുന്ന ഹാരോടും¹⁴
 പോരും അതെന്നാരെ പോരിച്ചു വച്ചോവർ
 കനിയില്ലോ കാലം കനിയെ കൊടുത്തോവർ
 കരിഞ്ഞ മരത്തിനേൽ കായായ് നിരച്ചോവർ

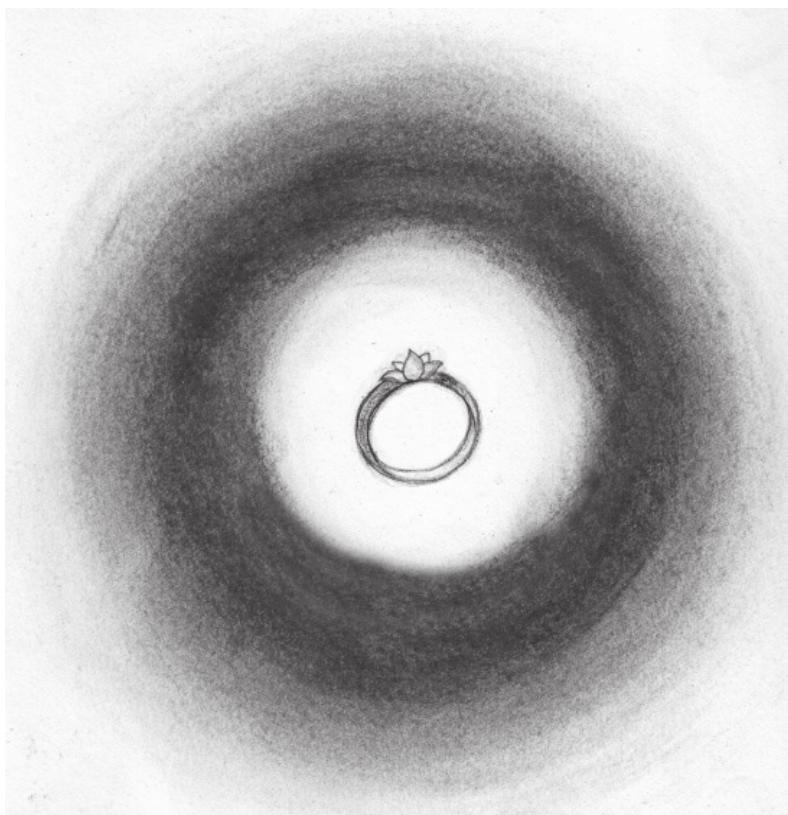
11. പലവിധം 12. തിന്നാൻ 13. നന്നായി 14. നദിയോടും

“ഗഹനമായ ആശയങ്ങൾ അതീവ ലളിതമായ ഭാഷയിലും
 ഫുദ്യമായ ഇശലിലും ആവിഷ്കരിക്കുന്നതാണ് ‘മുഹർത്തിൻ
 മാല’യുടെ ജനപ്രിയതയ്ക്ക് ഹേതു” - പാഠഭാഗം
 പ്രയോജനപ്പെടുത്തി കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

വാസനാവിക്കൃതി

വേദങ്ങളിൽ കുണ്ഠിരാമൻ നായനാർ

രാജശിക്ഷ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ എന്നെപ്പോലെ ഭാഗ്യഹീന മാരായി മറ്റാരും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നെന്നക്കാർ അധികം ദുഃഖം അനുഭവിച്ചവരും അനുഭവിക്കുന്നവരും ഇല്ലെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്. എന്നാൽ എന്നെപ്പോലെ വിധ്യശിത്തം പ്രവർത്തിച്ചു ശിക്ഷായോഗ്യമാരായി വന്നിട്ടുള്ളവർ ചുരുക്കമായിരിക്കും. അതാണ് ഇനിക്കു സകടം. ദൈവം വരുത്തുന്ന ആപത്തുകളെ അനുഭവിക്കുന്നതിൽ അപമാനമില്ല. അധികം ബുദ്ധിയുള്ള പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരാൽ തോൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും

സഹിക്കാവുന്ന സങ്കടമാണ്. താൻ തന്നെ ആപത്തിനുള്ള വലകെട്ടി ആ വലയിൽ ചെന്നുചൊടുന്നത് ദൂരുപരമായിട്ടുള്ളതല്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, കുടുങ്ങുന്ന ഒരു കെണിയാണെന്ന് ബുദ്ധിമാനാരായ കുട്ടികൾക്കുകൂടി അറിയാവുന്നതായിരുന്നാൽ പിന്നെയുണ്ടാകുന്ന സങ്കടത്തിന് ഒരിരും ഇല്ല. ഈതാൻ അവമാനം അവമാനം എന്നു പറയുന്നത്.

എൻ്റെ വീട് കൊച്ചിറ്റിമയിലാണ്. കാടരികായിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥലത്താണെന്നു മാത്രമേ ഈവിടെ പറയാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. ഒരു തറവാട്ടിൽ ഒരു താവഴിക്കാർ കറുത്തും വേരോരു താവഴിക്കാർ വെള്ളത്തും കണ്ണിട്ടുള്ള അനുഭവം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കണം. എൻ്റെ തറവാട്ടിലും ഇതുപോലെയാണ്. എന്നാൽ നിറവേദമുള്ളത് ദേഹത്തിനല്ല, മര്യാദയ്ക്കാണ്. എല്ലാ കാലത്തും ഒരുവക്കാർ മര്യാദക്കാരും മറ്റൊരുവക്കാർ അമര്യാദക്കാരുമായിട്ടാണ്. ഈ വേർത്തിരിവ് ഇന്നും ഇന്നലെയും ആയി തുടങ്ങിയതല്ല, കാരണവന്നാരുടെ കാലത്തെ ഉള്ളതാണ്. അമര്യാദാത്താവഴിയിലാണ് എൻ്റെ ജനനം. ഇക്കണ്ണക്കുറുപ്പ്, രാമൻ നായർ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ദിവ്യപുരുഷമാരെ നിങ്ങളിൽ ചിലരെക്കിലും കേട്ടിരിക്കാതിരിക്കയില്ല. അവരിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ മനുഷ്യൻ എൻ്റെ നാലാം അച്ചനാണ്; നാലു തലമുറ മുമ്പിലത്തെ ഒരു അമ്മാവനും ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മയ് കുതന്നയാകുന്നു ആ പേര് എന്നിക്കിട്ടുള്ളതും. അതുകൊണ്ട് ‘ദേഹാ നാരാധാരിയം’ എന്നു പട്ടം പറഞ്ഞതുപോലെ, മക്കത്തായ വഴിക്കും മരുമക്കത്തായ വഴിക്കും ഇനിക്കുകളുള്ളനാവാനുള്ള യോഗവും വാസനയും അതിക്രമമായിരുന്നു.

എൻ്റെ പാരമ്പര്യമാഹാത്മ്യത്തെ എല്ലാവരും പുർണ്ണമായി അറിവാൻ വേണ്ടി നാലാമച്ചനായ ഇക്കണ്ണക്കുറുപ്പിന്റെ മുത്തച്ചനായിരുന്നു ഇട്ടിനാരായാണ് നസുതിരിയെന്നു കൂടി ഇവിടെ പറയേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. ഇട്ടാരാണെന്റെ കമക്കേർക്കാത്ത വിഡ്സിയുണ്ടെങ്കിൽ അവനായിട്ട് ഇതു ഞാൻ എഴുതുന്നില്ല. ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ എന്ന അമര്യാദാത്താവഴിയിൽനിന്നു വേർപെടുത്തുവാൻ വിട്ടില്ലെങ്കിൽ ചിലർ ഉത്സാഹിച്ചു. സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പ്രയത്നക്കുറവബല്ലെന്ന് ഞാൻ സത്യം ചെയ്ത് കയ്യപീതുകൊടുക്കാം. എൻ്റെ വാസനാബലം എന്നു മാത്രമേ പറിവാനുള്ളൂ. വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ വലിയ മടിയനായിരുന്നു എന്ന് ഒരിക്കലും പറഞ്ഞതുകൂടാ. എൻ്റെ സഹപാർികളിൽ അധികം പേരും

എന്നുകാൾ ബുദ്ധികുറത്വരായിരുന്നു എന്നുള്ളതിലേക്ക് തന്മെല്ലാട ഗുരുനാമൻ തന്നെയാണ് സാക്ഷി. പത്തുകൊല്ലിം കൊണ്ട് മുപ്പതുസർഗം കാവ്യം പരിച്ച ‘ഗണാഷ്ടകവ്യത്പ്രതി’ മാത്രമായി അവശ്രഷ്ടിക്കുന്ന ഗംഭീരമാർ മലയാളത്തിൽ പലേടത്തും ഉണ്ട്. താൻ അഞ്ചുട്ടു സർഗം കാവ്യം പരിച്ഛിട്ടുണ്ട്. വ്യൂൽപ്പനനായിരെന്ന് മേരി പറയത്തക്ക അറിവ് ഇനിക്കുണ്ടായില്ല. എകിലും വ്യാഖ്യാനമുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റു സഹായം കൂടാതെ ഒരുവിധം ഭാവം മനസ്സിലാക്കത്തക്ക വ്യൂൽപ്പത്തി ഇനിക്കുണ്ടായി. ഇതു സന്ദാദിച്ചപ്പോഴേക്കും രണ്ടുവഴിക്കും കൂടി കിട്ടിട്ടുള്ള വാസനക്കാണ്ട് ഇതിലൊനിലും ഇനിക്കു മോഹമില്ലാതെ തത്തീർന്നു.

കാടരികിൽ വീടായതുകൊണ്ട് ഇടയ്ക്കിടെ കാട്ടിൽപോകുവാനും പല മുഗ്ദങ്ങളുമായി നേരിട്ടുവാനും സംഗതി വന്നതിനാൽ ബാല്യം മുതൽക്കുതന്ന പേടി എന്ന ശബ്ദത്തിന് എന്ന സംബന്ധിച്ചിട്ടെത്തോളം അർമ്മം ഇല്ലാതെവശായി. വായിക്കുന്ന കാലത്തുതന്ന കോൺ കക്കാറും പ്രഹരം കൊള്ളാറും ഉണ്ട്. എകിലും ഇരുപതു വയസ്സു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും എൻ്റെ പ്രകൃതം അശേഷം മാറി. ചില്ലറ കളവുവിട്ട് വൻതരത്തിൽ മോഹം തുടങ്ങി. വിലപിടിച്ച സാധനമായാലേ എൻ്റെ നോട്ടം ചെല്ലുകയുള്ളൂ. ചെന്ന ദിക്കിലെല്ലാം ഇന്നരാറു പത്രങ്ങുതന്ന. ഇങ്ങനെ വളരെ ദ്രവ്യം സന്ദാദിച്ചു. എൻ്റെ പ്രവൃത്തത്തിയിൽ താൻ പിന്തുടർന്നിരുന്നത് നാലാം അച്ചുനേന്നയല്ല.

കളവ് ചെയ്യുന്നത് രണ്ടു വിധമാണ്. ഒന്ന് ദീവടിക്കൊള്ളു, മറ്റൊരു ദ്രോയ്ക്കുപോയി കക്കുക. ഇതു രണ്ടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം തെളിനായാട്ടും തെണ്ടിനായാട്ടും പോലെയാകുന്നു. തെളിനായാട്ടായാൽ ഒരു മുഗ്ദത്തെയെങ്ങിലും കണ്ണെത്താതിരിക്കും. എന്നാൽ അത് ഇവനു തന്നെ വെടിവയ്ക്കുവാൻ തരമാകുന്നത് നിശ്ചയമില്ല. പകിട്ടു കിട്ടുന്ന ഓഹരിയും വളരെ ചുരുക്കമായിരിക്കും. മുഗ്ദത്തിൻ്റെ ചോടു നോക്കി പോകുന്നതായാൽ കിട്ടുവാൻ താമസവും കണ്ണെത്തിയാൽ വൈഷമ്യവും ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ശരിയായിരിക്കാം. അസാധീനതിക്കല്ലും വൈഷമ്യത്തിലും അപ്പേരം പ്രയോഗത്തിനു പകുകാരില്ല. അതുകൊണ്ട് ദ്രോയ്ക്കുള്ളതായിരിക്കുകയാണ് നല്ലത് എന്ന് ഇനിക്കു തോന്തി. നാലാമച്ചും ഇതു അഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം പ്രാചീനരത്നനു; താൻ നവീനനും. എന്നാൽ ഇട്ടാരാണൻ മുത്തച്ചും തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എൻ്റെ മതക്കാരനാ

യിരുന്നു. ഇതെള്ളരക്കാലം മുമ്പുതന്നെ ഇദ്ദേഹത്തിനു നവീനമ്പുഖിയുണ്ടായിരിക്കുന്നത് വിചാരിക്കുന്നൊഴി ഇദ്ദേഹത്തിനെ അമാനുഷൻ എന്ന ഇരിങ്ങാലക്കൂട് ശ്രാമകാർ പറയുന്നത് അതു കഷ്ടമല്ല.

വീടിൽനിന്നു ചാടിപ്പോന്നതിൽപ്പിനെ അബ്യു കൊല്ലേതൊളം ഞാൻ പുറത്തിരജ്ഞി സന്ധാദിച്ചു. അപ്പോഴേക്ക് കൊച്ചി രാജ്യത്ത് പുതിയ പോലീസ് ഏർപ്പെടുത്തി. അക്കാലത്ത് തുള്ളിവപേരുൾക്ക് സമീപം ഒരു ദിക്കിൽ ഞാനൊരു കളവുനടത്തി. അത് ഗതർ സായ്പിന്റെ പരിവാരങ്ങൾക്ക് അശ്രേഷം രസമായില്ലപോൽ. കളവുണ്ടായത് ഒരില്ലത്താണ്. ശൃംഗസ്ഥൻ മകനായിരുന്നു ഇനിക്ക് ഒറ്റ്. ഈ കളളൻ പാശികളിക്കാരനായിരുന്നു. അതിൽ വളരെ കടം പറ്റി. വീടുന്നതിന് നിവൃത്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നിടാണ് എന്ന ശരണം പ്രാപിച്ചത്.

അപ്പൻ നമ്പുതിരി ഉണ്ണരാതിരിപ്പാൻ കരുപ്പുകൂടിയ മരുന്നു ഞാൻ കുറേ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതു വൈകുന്നേരത്തെ പാലിലിട്ടുകൊടുപ്പാനാണ് ശടം കെട്ടിയിരുന്നത്. നാലിൽ ഒന്നു മാത്രമേ കൊടുക്കാവു എന്ന് പ്രത്യേകം താക്കീതു ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അകത്തുകടന്ന് ഒരുക്കാവുന്നതെല്ലാം ഞാൻ കൈക്കലാക്കി. നമ്പുതിരിയുടെ തലയ്ക്കൽ ഒരു ആരേണപ്പെട്ടി വച്ചിരുന്നതും തട്ടണമെന്ന് കരുതി അടുത്തു ചെന്നു. അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കുമോ എന്നു വളരെ ഭയമുണ്ടായിരുന്നു. അതുണ്ടായില്ല. എങ്ങനെന്നയാണ് ഉണ്ടാന്നത്? ഒരിക്കലും ഉണ്ണരാത്ത ഉറക്കമാണ് അദ്ദേഹം ഉറങ്ങിയിരുന്നത്. ആ മഹാൻ മഹാപാപി തന്റെ മനോരമം സാധിക്കുന്നതിന് ഒരു തടസ്സവും വരരുത്തെന്നു വിചാരിച്ച് ഞാൻ കൊടുത്ത മരുന്നു മുഴുവനെ പാലിലിട്ടുകൊടുത്തു.

ഞാൻ എടുത്ത മുതലിൽ ആരേണപ്പെട്ടി മുഴുവൻ എന്റെ സ്നേഹിതയായ കല്യാണിക്കുട്ടിക്കു കൊടുത്തു. അവർക്ക് എന്നേയും ഇനിക്ക് അവളേയും വളരെ അനുരാഗമുണ്ടായിരുന്നു. പെട്ടിയിൽനിന്ന് ഒരു പുംബേച്ചമോതിരം എടുത്ത് ഒരു ദിവസം രാത്രി എന്റെ എടെത്തെക്കൈയിന്റെ മോതിരവിരലിനേൽ ഇടുവിച്ചു. അതു മുതൽക്ക് ആ മോതിരത്തെപ്പറ്റി ഇനിക്ക് അതിപ്രേമമായിരുന്നു. കുറച്ചു ഉറരാശ്വാടിയായിരുന്നാലും ഞാൻ കയ്യിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായില്ല.

നമ്പുതിരിയുടെ ഇല്ലത്തെ കളവുകഴിഞ്ഞതിൽ വച്ച് എൻ്റെ മേൽ പോലീസുകാർക്ക് അൽപ്പം സംശയം തോന്തി. ഉടനെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തലേക്കെട്ടും കളവുപോയി. അടുത്തകാല തിനുള്ളിൽ വേറെ രണ്ടുമുന്നു കളവുകളും നടന്നു. പോലീസുകാരുടെ അനോധിഷണം കൊണ്ടുപിടിച്ചു. ഇല്ലാം കൂടി ഇനികവിടെ ഇരിപ്പാൻ തരമില്ലെന്നു തോന്തി. കുറച്ചു ദിവസത്തേക്ക് ഒഴിഞ്ഞുപോകണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് മദിരാശിക്ക് പുറപ്പെട്ടു. അവിടെച്ചൗം യാതൊരു വിദ്യയും എടുക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. എൻ്റെ ഒരു കോടതി പുട്ടൽപോലെ വിചാരിച്ചാൻ താൻ പുറപ്പെട്ടത്. കോടതി പുട്ടിയാൽ പിന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥമാർക്ക് സൗഖ്യവും സൗന്ദര്യവും തെണ്ടി സഖരിക്കുകയല്ലെന്നതിൽ. അതുപോലെ താനും ചെയ്വാൻ നിശ്ചയിച്ചു. മദിരാശിയിൽ ചെന്ന് ഒരു മാസത്തോളം കാഴ്ച കണ്ടുനിന്നു.

ഒരു ദിവസം ഗുജിലിത്തരുവിൽ ചെന്നപ്പോൾ അതിസൗഭ്യവതിയായ തേവിടില്ലി സാമാനം വാങ്ങുവാൻ വനിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ പീടികയിൽ കുറച്ചു ജനത്തിരക്കും ഉണ്ടായി. അതിനിടയിൽ ഒരു വിധ്യാർഥി പകുതിവായയും തുറന്ന കറപ്പറിയ കോആർട്ടീസ്റ്റിലും പുറത്തുകാട്ടി ആ തേവിടില്ലിയുടെ മുഖം നോക്കിനിന്നിരുന്നു. ഈ മനന്റെ നില കണ്ടപ്പോൾ ഇവനെ ഒന്നു പറ്റിക്കാതെ കഴിയില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. വേണ്ടാസന്തതിനു പുറപ്പെടണ്ട എന്നു വച്ചിരുന്ന നിശ്ചയം തർക്കാലം മറന്നു പോയി. ഉടനെ താനും ആ കൂടുതലിലേക്ക് അടുത്തുചെന്നു. അവൻ്റെ പോക്കറ്റിൽ എൻ്റെ എടത്തെ കയ്യിട്ടു. ഈ ജാതി കളവിൽ സാമർപ്പിക്കുമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ അർജുനൻ്റെ സവൃസാചിത്വവും അഭ്യസിച്ചിരിക്കണം. രണ്ടുകെക്കകാണ്ടും ഒരുപോലെ പ്രയോഗിപ്പാൻ സാമർപ്പിച്ചും ഇല്ലാത്തരാൽ പലതരങ്ങളും തെറ്റിപ്പോകുവാൻ ഇടയുണ്ട്. പോക്കറ്റിൽനിന്ന് നോട്ടുപുസ്തകവും എടുത്ത് താൻ വലത്തോട് മാറി മടങ്ങിപ്പോരിക്കയും ചെയ്തു.

ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് രാത്രി കിടന്നുറങ്ങുന്നോൾ കല്യാണിക്കൂട്ടിയെ സംപ്രം കണ്ണ് തെട്ടി ഉണ്ടെന്നു. ഏകസംബന്ധി ജണാനമ്പര സംബന്ധിസ്ഥാരകമെന്ന നൃയേന മോതിരത്തെപ്പറ്റി ഓർമ്മ വന്നു. തപ്പിനോക്കിയപ്പോൾ കൈയിരുമെൽ കണ്ടില്ല. ഇനിക്കു വളരെ വ്യസനമായി. ഏവിടെപ്പോയിരിക്കാമെന്ന് വളരെ ആലോചിച്ചു. ഒരു തുംബും ഉണ്ടായില്ല. പിറ്റേനാൾ കാലത്തെ

എഴുന്നേറ്റ് തലേ ദിവസം നടന വഴികളും ഭവനങ്ങളും പരിശോധിച്ചു. പലരോടും ചോദിക്കയും ചെയ്തു. താഴത്തു വീണത് ആരോ കൊണ്ടുപോയിരിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ച് പോലീസ് സ്റ്ററേഷൻിൽ ചെന്ന് അറിവ് കൊടുത്തു. വല്ല വിധേനയും അവരുടെ കൈവശത്തിൽ വരുവാൻ സാഗതിയും സെണ്ടു കരുതിയാണ് ആ കമയില്ലായ്മ പ്രവർത്തിച്ചു.

അന്ന് ഉച്ചതിരിഞ്ഞ സമയത്ത് ഒരു കോൺസൾബിൾ താൻ താമസിക്കുന്നേട്ടത്തു വന്നു. അയാളെ കബെപ്പോൾത്തനെ എൻ്റെ മോതിരം കിട്ടിയെന്ന് ഇനിക്കു തോന്തി. മടക്കിത്തരുവാനുള്ള മടക്കബെപ്പോൾ വല്ല സമ്മാനവും കിട്ടണമെന്നാണെന്നു വിചാരിച്ചു താൻ അഭ്യുറുപ്പിക കയ്യിലെടുത്തു. “ഈ മോതിരം എൻ്റെ കൈയിൽ വന്നത് എങ്ങനെന്നും നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായോ” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ താൻ അറിയാതെ സ്തംഭാകാരമായിട്ടു നിന്നു. ഇനിക്ക് ഓർമ്മവനപ്പോൾ കൈവിലജ്ഞാം വച്ച് ദേഹപരിശോധന കഴിച്ച് പോകുന്നിൽനിന്ന് നോട്ടുപുസ്തകവും എടുത്ത് മേശപ്പുറത്തുതനെ വച്ചിരുന്നു. ഈ വിധ്യാസിത്തതിന്റെ സന്ധാദ്യം ആറുമാസവും പന്ത്രണ്ടിയും തന്നെ. അതും കഴിച്ച് താനിതാ പുറത്തുവന്നിരിക്കുന്നു. ഈതെ കൊള്ളളരുതാത്ത താൻ ഇനി ഈ തൊഴിലിൽ ഇരുന്നാൽ നാലാമാഴ്ചന് അപമാനമേയുള്ളൂ. കളവു ചീതയാണെന്നാലും എല്ലാവരും പറയുന്നത്. താനെന്നെന്നെതാഴിലും താവഴിയും ഒന്നു മാറ്റിനോക്കേണ്ട്. ഇതുവരെ ചെയ്ത പാപമോചനത്തിനും മേലിൽ തോന്താതിരിപ്പാനും വേണ്ടി ഗംഗാസ്നാനവും വിശ്വനാമ ദർശനവും ചെയ്തു. പണ്ടു മുത്തയ്ക്കി സന്ധ്യാസമയത്ത് ചൊല്ലാറുണ്ട്:

“ശുതിന്മുതിഭ്യാം വിഹിതാ വ്രതാദയഃ
പുന്നതി പാപം ന ലുനതി വാസനാം
അനന്തസേവാ തു നികുന്തതി ഭയീ
മിതിപ്രദേശ തരഞ്ഞുരുഷാ ബദാഷിരെ.”

(ഒപ്പ്)

ഇക്കണ്ടക്കുറുപ്പ്

- ‘വാസനാവിക്കൃതി’യുടെ വായനയിൽ ഏറ്റവും ഹാസ്യാത്മകമായി നിങ്ങൾക്കനുഭവപ്പെട്ട സന്ദർഭമേതാണ്? സന്ദർഭത്തിലോട് ഏതേതു സവിശേഷതകളാണ് ഹാസ്യമുണ്ടാക്കിയത്? ചർച്ചചെയ്യു.
- ആദ്യാന്തലലത്തിൽ ഏന്തല്ലാം സവിശേഷതകളാണ് നിങ്ങൾ പരിചയിച്ചു മറ്റു കമകൾക്കുള്ളത്? മലയാളത്തിലെ ആദ്യചെറിക്ക മയുടെ വായനാനുഭവവുംകൂടി പരിഗണിച്ച് താരതമ്യം ചെയ്യു.
- മലയാളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ ചെറുകമരയെ ഒന്നാംതരമാക്കുന്ന കൂടുതൽ സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്തു.

 - ഓർമ്മകളിലും കമപറയുന്ന സവിശേഷമായ ആദ്യാനം
 -
 -
 - കമയുമായി ചേർത്തുവച്ച് ഈവ ചർച്ചചെയ്യു.

- “ദേഹാ നാരാധാരിയം എന്ന് പട്ടാരി പറഞ്ഞതുപോലെ”.
- “ചെന്ന ദിക്കിലെല്ലാം ഇനരാറു പന്തണ്ട്”.

കമയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പഴങ്ങളാല്ലുകളും ശൈലികളും കമാസന്ദർഭത്തിൽ ഏതെന്തൊളം ഉചിതമായിരിക്കുന്നുവെന്ന് പരിശോധിക്കുക.

സംക്രമണം

അറും രവിവർമ്മ

കുറേനാളായുള്ളി-
ലൊരുത്തിൽ ജയമളിഞ്ഞു നാറുന്നു

വിരല്യുകൾ മൃക്കിൽ
തിരുക്കിയാണു താൻ നടപ്പെതക്കില്ലും
അരികത്തുള്ളാരു-
മകലത്തുള്ളാരുമൊഴിഞ്ഞുമാറുന്നു

അറിവുവെച്ചപ്പോൾ
അവളുണ്ടെൻ കണ്ണിലെലാരു നുലടയായ്*
വിശപ്പിനാൽ വാരി
വലിച്ചുതിനു ചത്തവന്ന് തള്ളയായ്

ഒരു പെൺഡിൻ തല-
യവർക്കു ജനനാ കിടച്ചുവെക്കില്ലു-
മതിരെ കാതിനേൽ
കടലിനീലാ-തിര തുള്ളുവില
മുവത്തു കണ്ണുക-
ളതിനു പാതിരയ്ക്കെടയ്ക്കുവാൻ മാത്രം,
ഒരു നിറ്റബുമാം
മുറിവിൻ വക്കുകളതിരെ ചുണ്ടുകൾ

മയങ്ങാറുണ്ടാവി-
ല്ലവള്ളാളം വെക്കിയോരു നക്ഷത്രവും,
ഒരോറു സുര്യനു-
മവള്ളക്കാൾ നേർത്തെ പിടഞ്ഞണിറീലാ

* കാഴ്ചതെളിയാൻ കണ്ണിൽ നുലട് പിടിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

പുറപ്പേട്ടതാ-

ബനാരായിരം കാതമവർ നടന്നിട്ടും;

കുനിത്തു വീഴുന്നു-

ബനാരായിരം വട്ടം നിവർന്നു നിന്നന്നിട്ടും;

ഉണർന്നിട്ടില്ലവ-

ഭളാരായിരം നെമ്പിൽ ചവിട്ടുകൊണ്ടിട്ടും

ഒരു കുറ്റിച്ചുല് -

ഒരു നാറത്തേപ്പ്* - തെണ്ണുങ്ങിയ വക്കാർ-

ബനാരു കണ്ണിപ്പാത്രം

ഒരട്ടി മണ്ണവർ!

ഗതികിട്ടാത്തതാ-

മവർ തന്നാത്മാവിബനാരു യന്തം പോലെ-

യഴിച്ചെടുത്തു എന്നോ-

നതി സൃഷ്ടം വേരൊരുടലിൽ ചേർക്കാവു!

ഒരു നൃലടപോ-

ലിഡയും പെൺനിസ്തീയുടലിനോടല്ല;

വിശകകുഞ്ഞോള്ളരി-

ലിറങ്ങുന്ന നരഭൂക്കാം കടുവയിൽ

(ഇന്നിയുമുണ്ണിക-

ഭൂരങ്ങുന്നോഫതിൻ മുരൾച്ച കേൾക്കാവു

മലയുടെ താഴേ

വയലിനകരെ, കതകിനപ്പുറം)

അവളുടെ നാവി-

നെടുത്തു വേരൊരു കുരലിൽ ചേർക്കാവു;

ഹിയത്തെച്ചില്ലു

രുചിച്ചിടുനോരു കൊടിച്ചിയിലല്ല;

വിശകകുഞ്ഞോഴിര

വള്ളത്തു കൊന്നുതിന്നിട്ടുന ചെന്നായിൽ

പുരങ്ങളും ജന-

പദങ്ങളും ചുഴും വനവഹനികളി-

ലവശ്രതന്നുഗ്രമാം

വിശപ്പു ചേർക്കാവു, കലർത്തികാവുംതു-

നവർ തൻ വേദന

* നിലം തുടയ്ക്കുന മുഷിന്ത തുണി

ചലവും ചോരയുമൊലിക്കും സന്യയിൽ,
അവളുടെ ശാപ-
മന്യക്കാവു വിളനിലങ്ങളെയുണ-
കിടുന്ന സൃഷ്ടിയിൽ

വസുതിമാലകൾ കുരുത്ത വോമത്തിൽ
ബലിമുഗമായി-
ടട്ടുത്തിടാവു താനവളുടെ മുതി.

(ആറു റവിവർഷ്ണയുടെ കവിതകൾ)

 “പുരപ്പേട്ടെന്നതാണൊരായിരം കാതമവർ നടന്നിട്ടും” -
സ്ത്രീയുടെ ജീവിതയാത്രയുടെ ചരിത്രമാണ് ഈ വരികളിൽ
സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. വിശകലനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.

- • “ഒരു കൂറിച്ചുല്ല-
ഒരു നാരത്തേപ്പ് - തണ്ണുങ്ങിയ വകാർ-
നോരു കഞ്ഞിപ്പാത്രം
ഒട്ടി മണ്ണവർ”
(ആറു)
- “ഞാൻ കഴുകിയാൽപ്പോകാത്ത
വികൃതപ്പാത്രം
തേണ്ഠാരുരൽ
രൂചിയൊക്കെയും ഓന്നാരൊരച്ചിലിൻ നിറക്കുപ്പ്
തുളവിന തൊട്ടി പറ്റും കിണർ”
(സച്ചിദാനന്ദൻ)

സ്ത്രീജീവിതത്തെ ചിത്രീകരിക്കാൻ കവികൾ
ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രതീകങ്ങൾ താരതമ്യം ചെയ്യുക.

 “കുറേക്കാലമായി ഉള്ളിൽപ്പിടയ്ക്കുന്ന ഒരു ഭീതി, പാപം, കയ്പ്
എന്നിവയെ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് പുരത്തുചാടിക്കുക, അങ്ങനെതെ
ഒരു കർമ്മമാണ് എനിക്ക് എഴുതൽ. ഇങ്ങനെ ഉച്ചാടനം
ചെയ്യുന്നതിലുടെ മനസ്സിന് ബാധയൊരാഴിഞ്ഞ പോലെ” -
കാവ്യരചനയെക്കുറിച്ചുള്ള ആറുതിണ്ടി നിരീക്ഷണമാണിത്.
'സംക്രമണ'ത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഈ അഭിപ്രായത്തിന്റെ
സാധൂത പരിശോധിക്കുക.

ഗസ്ത്രകീയ

കെ.പി. രാമനുണ്ണി

ഗർഭപാത്രം നീക്കംചെയ്യുന്ന ഓപ്പറേഷനാബന്ന് പറഞ്ഞതോടുകൂടി അമ്മയിൽ വല്ലാത്താരു വ്യതിയാനമാണ് കണ്ടത്. ആധിയോദയാശകകളോ ഒന്നുമില്ല ആ മുഖത്ത്; സാന്ദ്രമായൊരു ഭാവം. തോൻ അമ്മയുടെ കണ്ണുകളിൽ പെടേണ്ട താമസം, ആ ഇമകൾ നിർന്മിമേഷമാകുന്നു; എന്നെത്തെനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് നിൽക്കുന്നു. സുര്യേന ദർശിച്ച വസുസ്യരയേപ്പോലെ... എന്താണ് ഇങ്ങനെയെല്ലാം സംഭവിക്കാൻ കാരണം? ശക്തിയും തന്റെവും ഒരിക്കലും കൈവെടിയാത്ത അമ്മ അപൂർവ്വ സന്ദർഭങ്ങളിൽക്കൂടി തള്ളരാറില്ല. ചെറുപ്പംമുതലുള്ള സ്ഥാനകൾ അടർത്തിനോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇത്രയധികം സമയം എന്ന തുടർച്ചയായി നോക്കിനിന്ന് സന്ദർഭങ്ങൾതെന്ന് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. വാസ്തവ്യം നിന്നുമ്പോൾ ഒരു നോക്കിലോ ചെറുചീരിയിലോ അടക്കിനിർത്താനായിരുന്നു അമ്മയ്ക്ക് തിടുക്കം.

ചെറുപ്പത്തിലേ ഭർത്താവ് മരിച്ചതിനുശേഷം ഏകസന്തതിയെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരേണ്ട ഭാരമായിരുന്നേല്ലോ. അമിതലാളം കൊണ്ട് നാശമാകാനുള്ള സാധ്യത അവർക്ക് കൂടുതൽ ബോധ്യ മുണ്ടായിരുന്നെന്ന് തോന്നുന്നു.

സ്നേഹം അപാരമാണെങ്കിലും തീരെ ലാളിക്കാതെ, പണം വേണ്ടുവോളുമുണ്ടെങ്കിലും തീരെ അനുഭവിപ്പിക്കാതെ എന്ന വളർത്തി വലുതാകിയ അമ്മയാണ്. ഇപ്പോൾ ഇതാ, എൻ്റെ തലമുടികുടി നരച്ചതിനുശേഷം, ആറാം കൂഡാം പരിക്കുന്ന മോനെ കൊണ്ണിക്കുന്ന സഭാവംകുടി ഞാൻ നിർത്തിയതിനും ശേഷം അവർത്തിൽ ആർദ്ദരതയുടെ സ്ഥോടാനമുണ്ടായിരിക്കുന്നു. കണ്ണുകളിൽ വഴിയുന്ന വാസ്തവ്യത്തോടെ അമ്മ ഇരു വയസ്സിൽ മകനെ തൊട്ടുപിടിച്ചുംകൊണ്ട് പിരകെ നടക്കുന്നു.

എതായാലും അമ്മയുടെ ഓപ്പറേഷൻ വെറും സർജിക്കലായ ഉള്ളടക്കമെല്ലാം ഉള്ളതെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ഇത്തരം കാരണങ്ങൾക്കാണായിരിക്കും പ്രശസ്ത സർജനാർക്കുടി സ്വന്തം ആളുകളിൽ കത്തിവെക്കാൻ മടിക്കുന്നത്.

വരുന്ന പത്താം തീയതിക്ക് നിശ്ചയിച്ച അമ്മയുടെ ശന്തത്കീയ എൻ്റെ സഹപ്രവർത്തകനായ ഡോക്ടർ വേണുഗോപാലാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഓപ്പറേഷൻ്റെ ദിവസമടക്കുന്നേരാണും അമ്മ കൂടുതൽ കൂടുതൽ തരളിതയാവുകയാണ്. എനിക്ക് ചോർ വിളമ്പിത്തരുന്നതും കൂളിക്കാൻ വേണ്ടി തോർത്തും സോഫ്റ്റ് എടുത്തുതരുന്നതും ഒരു പിടിവാശിപോലെ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. ഞാനോരു ചെറിയ കൂടി യാണെന്ന ഭാവന ഇതോടുകൂടി അവർ ഉള്ളടക്കിവളർത്താൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.

“തലയിലെ വെള്ളം നല്ലാണെന്ന പോയിട്ടില്ല. ഇങ്ങനോട് കാണിച്ചാ ഞാൻ തോർത്തിത്തരാം.”

ബാത്ത് ഗുമിൽക്കിനും വരുന്ന എന്ന ഒരു ദിവസം തട്ടുത്തു നിർത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ ശരിക്കും വിരഞ്ഞുപോയി. എലിമെന്റ്സി സ്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലം മുഴുവൻ മുർഖാവിൽ തിരുവിത്തന്നിരുന്ന രാസ്നാദിപ്പോടി അപ്പോൾ അവരുടെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്നു. ദുർബലമായ എതിർപ്പോടുകൂടി അമ്മയ്ക്ക് വഴങ്ങുന്നതിലെ സുഖം അനുഭവിക്കുന്നോടും എൻ്റെ മനസ്സിൽ വേജാറായിരുന്നു. ഓപ്പറേഷനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൽക്കണ്ണം നിമിത്തം അവരുടെ സമനില തെറ്റിയിരിക്കുമോ?

പക്ഷേ, ഇത് ഉമാദമില്ലനും കഴിഞ്ഞ കാലം ബോധപൂർവ്വം പുനഃസ്വീശ്വരിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണെന്നും പിന്നീടാണ് വെളിവായത്. വൈകുന്നേരം ഹോസ്പിറ്റലിൽനിന്ന് മടങ്ങിയെത്തിയ എന്ന കാത്തുകൊണ്ട് ഭാര്യ ഗേറ്റിൽത്തനെ നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഗൗരവപ്പേട്ടാരു രഹസ്യം സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ അവൾ

മകനെ അടുത്തുനിന്ന് പറഞ്ഞയച്ചു.

“ഈന് രാത്രി മുതൽ നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നത് അമ്മയുടെ അടുത്താൻ, കേടോ?”

ചെറുചിരിയോടെ വിഷയത്തിന്റെ തുടക്കംകുറിച്ച് അവളിൽ പിന്നീട് വല്ലാതെത്താരു നിശ്ചലത പരന്നു. അമ്മ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഓർത്തുകൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു, കുറച്ചുനേരം മനസ്സായി നിന്നു. വീണ്ടും ഞാൻ കൃതിച്ഛോറിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ ശ്രദ്ധാം ഇടുന്നതായി തോന്നി:

“അമ്മയുടെ മനസ്സിനെന്നോ തട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഓപ്പറേഷൻ കഴിയുംവരെ നിങ്ങളെ കൂടെ കിടത്താൻ എൻ്റെ സമ്മതം ചോദിച്ചു.”

എക്കമകനായിട്ടുകൂടി ഞങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ കൈ കടത്താത്ത അമ്മയോട് അവർക്ക് പ്രത്യേക കുറുണ്ടായിരുന്നു. അമ്മയുടെ മുൻഡിൽ ചെന്ന ഞാൻ സുവാവരം അനേകം ക്രൂകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നോൾ കഴിയുന്നതും ആ ഭാഗത്തെക്കു വരാതിരിക്കാൻ എൻ്റെ ഭാര്യ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. കൊച്ചുമകനായി എന്ന നിരുപാധികം വിട്ടുതരാൻ അവർ മരുമകളോട് സമ്മതം വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

അമ്മ അടുത്തുതനെ മരിച്ചുപോകുമെന്ന ചിന്ത ഭാര്യയുടെ മുവൽത്ത് നിശ്ചിച്ചുകാണുന്നതായി എനിക്കു തോന്നി. എൻ്റെ കൈകളെടുത്ത് അമ്മ മാറ്റതടക്കിക്കിടക്കുന്നത് കണ്ണമാത്രയിൽ ആ ദിവസം അവർ നിയന്ത്രണം വിട്ടു. അടുത്ത മുൻഡിലേക്കോടിച്ചുന്ന ഞങ്ങളുടെ കൊച്ചുമകൾ കൈകൾ അതേപോലെ കൂട്ടിപ്പിടിച്ച് കണ്ണിൽ വാർത്തു.

അമ്മയുടെ സമാധാനത്തിനു വേണ്ടി അവരുടെകുടെ കിടക്കുക എന്ന പ്രാധാന്യമേ ഞാൻ ഭാര്യയുടെ നിർദ്ദേശത്തിന് നൽകിയിരുന്നുള്ളു. പക്ഷേ, ആ അനുഭവം ആദ്യരാത്രിതനെ എന്ന വിസ്മയിപ്പിച്ചു. ഒരുക്കത്തിൽനിന്ന് ഞാൻ തെട്ടിയുണ്ടാനതും ആലിൻ്റെ പേടുപോലെ ശുഷ്കമായ ആ വിരലുകൾ എൻ്റെ മുടിയിഴകളിൽ താവി നടക്കുകയാണ്.

പതിനേത സ്വരത്തിലുംയരുന്ന ഹരിനാമകീർത്തനങ്ങൾ അമ്മ ഉണ്ടനു തന്നെയാണ് കിടക്കുന്നതെന്ന് ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. പുൽക്കൊടിയിൽനിന്ന് മണ്ണതുള്ളികൾ ഇറ്റുന്നതുപോലെ ധാരിയുന്നു നിമിഷങ്ങൾ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. സമയത്തിന് ഇങ്ങനെയും ഒരു താളമുണ്ടന് ബാല്യകാലത്തിനുശേഷം ആദ്യമായി തിരിച്ചറിയുകയാണ്.

എത്ര നേരു കഴിത്തെന്നറിയില്ല, അമ്മയുടെ വിരലുകളുടെ ചലനം എൻ്റെ മുടിയിഴകളിൽ മരീഭവിക്കുന്നതായി തോന്തി. ഉണ്ണർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു നടക്കാതെ കണ്ണുകൾ ചിമ്മിക്കൊണ്ട് ഞാൻ ചെറുതായി മുട്ടെനക്കി. കൊച്ചുകുട്ടികളെപ്പോലെ തെളിപ്പിരി കൊണ്ട് അനങ്ങിക്കിടുന്നു. പ്രതിക്ഷിപ്പുതുപോലെ വീണ്ടുമതാ, ആ വിരലുകൾ എൻ്റെ തലച്ചോറിൽ പുതിയ തരംഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു കൊണ്ട് സഖ്യരിക്കുന്നു.

അതോടൊപ്പം മറ്റേ കൈയെടുത്ത് എൻ്റെ മുതുകിൽ താളം പിടിച്ചുനിട്ടിയും കുറുകിയും അമ്മ മുളിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

നാൽപ്പത്തിയു വയസ്സുകഴിഞ്ഞ മധ്യവയസ്കന്ദാണ് ഞാനെന്ന ബോധം മനസ്സിൽനിന്ന് അടർന്നു വീണിരുന്നു. അമ്മയുടെ ശന്യത്താൽ ചുഴപ്പുട്ട് കിടക്കുന്നോൾ പ്രജ്ഞയുടെ ഉള്ളറകളിൽ വച്ച് വല്ലാത്തൊരു അനുഭവമുണ്ടായി.

മറ്റൊരു അനുഭൂതിതലങ്ങളെ മാറ്റിനിർത്തിയാലും വ്യാവഹാരിക ജീവിതവുമായി ഈ അവസ്ഥയ്ക്കുള്ള പ്രധാന വ്യത്യാസം നിശ്ചലുകളുടെ അഭാവമായിരുന്നു. മരണത്തിന്റെ നിരന്തരമായ

കാർമ്മപ്പൂതലലുകളാണ് ജീവിതത്തിൽ നിശ്ചലു കളായി കുടെനടക്കുന്നതെന്ന് അപ്പോൾ ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

ബോധത്തിന്റെ അതിർത്തിക്കുള്ളിലാണെങ്കിൽ മുതുകിൽ തട്ടുന്ന പ്രശാന്ത താളവും അബോധത്തിന്റെ മെലഡാണെങ്കിൽ സപ്പനത്തിന്റെ വിസ്മയക്കോപ്പു കളുമായി ഉറങ്ങിയോ ഉറങ്ങാതെയോ ആ രാത്രി പുലർന്നുപോയി.

പിറ്റേന് കാലത്തുണ്ടെന്ന് ഞാൻ താങ്ങാനാവാത്ത ഭാരതേതാടുകൂട്ടിയാണ് ദിനചര്യകളെ നേരിട്ട്. ജനറൽ ഹോസ്പിറ്റലിലെ സൈനിയർ സർജനെന്ന ഉത്തര വാദിത്വം വല്ലാത്തൊരു വെച്ചുകെട്ടായി എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. കൊച്ചുമകനായി എന്ന തിരിച്ചെടുക്കാനുള്ള അമ്മയുടെ ശ്രമം കുട്ടിക്കാലം വീണെടുത്തു തനിരിക്കയാണ്. ഓപ്പറേഷൻ വരെയുള്ള നാലു നാളുകൾ പൂർണ്ണമായും അതിന് വഴങ്ങിക്കൊടുക്കാൻ തന്നെ മനസ്സ് സന്നദ്ധമായി.

കുട്ടിക്കാലത്തിന്റെ കമകൾ അമ്മ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ അവരുടെ മടിയിൽ തലവെച്ച് ‘എന്നിട്ടോ’ ‘എന്നിട്ടോ’ എന ചോദ്യവുമായി ഞാൻ

കിടന്നു. അമയുടെ മനസ്സുമാധാനത്തിന് വേണ്ടിയാണെന്ന ന്യായീകരണമില്ലെങ്കിൽ എനിക്കെങ്ങനെ കിടക്കാനുള്ള നിഷ്കളക്കര ദരിക്കലും കിടുമായിരുന്നില്ല.

ഓർമ്മകളിലൂടെ പിറകോട്ടു സഖവിച്ച് മുത്തച്ചുരെ പെരുവിരൽവരെ താൻ കടന്നുപിടിച്ചു. വെല്ലാരിച്ചിരിയിൽ നീതീൽ പഠിപ്പിച്ച വീടുകാര്യസമരെ എന്നുമയമുള്ള ശരീരത്തിൽ തൊടു. കണക്ക് പഠിപ്പിച്ച നാഞ്ഞുമാറ്റുരുടെ കൈത്തഴമിരെ ചുട്ട് ചെവികളിൽ പുക്കത്തിൽത്തു. വല്ലാതൊരു പ്രസന്നതയുടെ വെളിച്ചം അന്നത്തെ ജീവിതചിത്രങ്ങളിൽ തുള്ളുവിനിന്നിരുന്നു. പിനീക് എവിടെയോ വെച്ച് അറിവിരെ ശപ്തമായ ഏതോ മുഹൂർത്തത്തിൽ വെച്ച്, ആ കറുത്ത കുടുകാരരെ പിറകെ കുടിയതാണ്. അതിനുശേഷം ദരിക്കലും പഴയ പ്രസന്നത ജീവിതത്തിന് ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഇന്ന് താൻ അറിയുന്നു.

വളരെ വേഗത്തിലാണ് ഓപ്പരേഷൻ ദിവസം അടുത്തേക്കണ ഞ്ഞത്. അമയിൽ എനെക്കിലും മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമോ എന്നു ന്യായമായും താൻ സംശയിച്ചു. എല്ലാ ഭയാഗ്രക്കളെയും അസ്ഥാനത്താക്കിക്കൊണ്ട് അവർ കുടുതൽ ഉത്സാഹവതിയായി കാണാപ്പെട്ടു. തലയിൽ എന്ന തേക്കാത്തതുകൊണ്ട് എൻ്റെ മുടി ചെന്നനായിപ്പോകുന്നതിനെപ്പറ്റി അമ വഴക്കു പറഞ്ഞു. ആ സംസാരം പിനീക് വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു നടന്ന ഞങ്ങളുടെ പഴനിയാത്രയിലേക്കു നീംബുപോയി. പ്രശ്നമനയനുസരിച്ച് എൻ്റെ മുടി മൊട്ടയടക്കിച്ചതും കണ്ണാടി കാണിച്ചുതന്നപ്പോൾ നിർത്താതെ താൻ കരണ്ടതും കമാരുപത്തിൽ പടർന്നു പതലിച്ചു.

ആശുപത്രിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടിരഞ്ഞുമോഴും പഴനിയിൽനിന്നുള്ള മടക്കയാത്രയിൽ ഞാൻ കാണിച്ചു കുസൃതിത്തരങ്ങൾ അമു വർണ്ണിക്കുകയായിരുന്നു.

സർജിക്കൽവാർഡിലേക്ക് ഫോൺ ചെയ്ത് പറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ യോക്കർ വേണ്ടുഗോപാൽ മറിയിൽത്തനെ കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഓപ്പറേഷൻ തിയേറ്ററിലേക്കു നടത്തിക്കുമോൾ ഞാൻ പിരക്കെത്തനെയുണ്ടെന്ന് അമു ശ്രദ്ധിക്കുന്നതായി തോന്തി. തലേന്ന് രാത്രികൂട്ടി അമധ്യുടെ കൊച്ചുകുട്ടിയായി അരികുപറ്റിക്കിടന്ന എനിക്ക് ആശസിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. യോക്കർ വേണ്ടുഗോപാലിനോട് നിറ്റബുമായ സുചന നൽകി തിയേറ്ററിനു പുറത്തേക്ക് ഞാൻ ഉള്ളിയിട്ടു.

മുറിയിൽ തിരിച്ചെത്തിയ എനിക്ക് എന്താൻ ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് രൂപമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒടുവിൽ വൈദ്യശാസ്ത്രഗുരുവായ ഐപ്പോ ക്രാറ്റിന്റെ ഫോട്ടോയിലേക്ക് ഞാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതിൽ ആലേപവനം ചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ മനസ്സിൽ യാന്ത്രികമായി വീണ്ടും വീണ്ടും ഉരുവിട്ടു.

പൊടുന്നനെന്നയാണ് യോക്കർ വേണ്ടുഗോപാൽ വിയർത്തുകുളിച്ചു എന്തേ മുന്നിൽ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടത്. അയാൾത്തിരക്കിട്ട് സംസാരിച്ചു:

“സ്വീപെനിന് ഇഞ്ചാക്ഷൻ കൊടുത്തത് കിടത്തിയതാണ്. പക്ഷേ, അമു തൊടാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല. യോക്കർത്തനെ വരണ്ണമത്രേ!”

തള്ളയുടെ വിളി കേട്ട് ഓടുന്ന പെപതലിനേപ്പോലെ ഞാൻ ഓപ്പറേഷൻ തിയേറ്ററിലേക്ക് കൂടിച്ചു. ടേബിളിനു മുന്നിൽച്ചേന്നു നിന്നേപ്പോൾ ശാസനാരുപത്തിൽ ആ മിചികൾ എന്നതെന്നെന്നോക്കുകയാണ്.

“എങ്ങോട്ടാണ് നീ മാറിപ്പോയത്, ഉം വേഗം ചെയ്തു തീർക്ക്.”

ഫോംവർക്ക് ചെയ്തിക്കാൻ വേണ്ടി മകനെ പിടിച്ചിരുത്തുന്ന ആത്മവിശ്വാസവും ആജ്ഞാശക്തിയും വാക്കുകളിൽ തുടിച്ചുനിന്നു. എത്ര പെട്ടനാണ് ഞാൻ കൈയുറിയും മാസ്കും ധരിച്ച് തയാറെടുത്തതെന്ന് പിന്നീടോർത്തപ്പോൾ അംഭുതം തോന്തി. തടവില്ലാത്ത അനുസരണശീലമായിരുന്നു എന്തേ കൈവിരലുകളുടെ വേഗം നിർണ്ണയിച്ചത്. ഇതുവരെ ആർജിച്ചു വൈദ്യവിജ്ഞാനമല്ലാം ഉറകുടി നിന്ന് ചലനങ്ങളുടെ കൂത്യതയെ നിയന്ത്രിച്ചു.

ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ, ഓപ്പറേഷൻ ടേബിളിന്റെ താഴെ വെച്ച് തൊട്ടിയിൽ രക്തം പുരണ്ട ആ അവയവം മുറിതുവീണു.

പതിനൊന്നു സ്റ്റിച്ചുകൾ ചെയ്യാനുള്ളതുകൂടി മുഴുമിച്ചു ടേബിളിനടിയിലെ തൊട്ടിയിലേക്ക് ഞാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടി

രിക്കുകയായിരുന്നു.

ചിന്തയുടെ വൻപുഴികളിൽ കരങ്ങിത്തിരിഞ്ഞ താൻ പെട്ടെന്നാരു അനകമമരിഞ്ഞു. സൈധ്യഷ്ടിൽനിന്ന് അമ മുക്തയായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രസവിച്ചുവീണ കുഞ്ഞിനെ നോക്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്നപോലെ നിർവ്വതിയുടെ ഒരു പുണ്ണിരിയോടെ അവർ എന്നത്തനെ ശ്രദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു.

(വേണ്ടപ്പട്ടവൻ്റെ കുറിൾ)

“ആലിൻ്റെ വേരുപോലെ ശുഷ്കമായ ആ വിരലുകൾ എൻ്റെ മുടിയിശകളിൽ താവി നടക്കുകയാണ്” -മാതൃസ്നേഹത്തിൻ്റെ ദീപ്തഭാവങ്ങൾ പ്രകടമാകുന്ന കൂടുതൽ ഭാഗങ്ങൾ കമയിൽ നിന്ന് കണ്ണത്തി അവയുടെ ഒച്ചിത്യം വ്യക്തമാക്കുക.

“ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ, ഓപ്പരേഷൻ ടേബിളിൻ്റെ താഴെ വെച്ചു തൊട്ടിയിൽ രക്തം പൂരണം ആ അവയവം മുറിഞ്ഞു വീണു. പതിനൊന്നു റ്റിച്ചുകൾ ചെയ്യാനുള്ളതു കൂടി മുഴുമിച്ച് ടേബിളിനടിയിലെ തൊട്ടിയിലേക്ക് താൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു” - ഗർഭപാത്രം ഈ കമയിൽ ഒരു പ്രതീകമായി മാറുന്നുണ്ടോ? നിഗമനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.

“ഓർമ്മകൾക്കില്ല ചാവും ചിതകളും ഉള്ളുകോലും ജരാനരാദുഃഖവും”
(വിജയലക്ഷ്മി)

ഈ ആശയം കമയിൽ പ്രസക്തമാകുന്നുണ്ടോ?
നിരീക്ഷണങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.

ചുവടെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള പദ്ധതിയിലെ ലിംഗ-വചനപ്രത്യയങ്ങൾ കണ്ണത്തുക. സവിശേഷതകൾ വിശകലനം ചെയ്യുക.

- അധ്യാപകർ
- വിദ്യാർമ്മിനികൾ
- അധ്യാപകരാർ
- വൈദ്യർ
- വിദ്യാർമ്മികൾ
- പണിക്കാർ

പഠനരേഖയ്ക്ക്

- മലയാളം സത്രന്ത്വാഷയായി വികസിച്ചുവന്ന റൂട്ടങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്ത് ഉപന്യാസങ്ങൾ, പ്രബന്ധങ്ങൾ, പ്രഭാഷണം തുടങ്ങിയവ തയാറാക്കുന്നു.
- ഭാഷയുടെ പരിണാമദശയിലുണ്ടായ കമകളിലും കവിതകളിലും പ്രകടമാവുന്ന ആവിഷ്കാരവൈവിധ്യത്തെ ഭാഷാപരമായും ഭാവുക്രമപരമായും താരതമ്യം ചെയ്ത് കുറിപ്പുകൾ തയാറാക്കുന്നു.
- ഭാഷയുടെ നാടോടിപാരമ്പര്യം, തനിമ തുടങ്ങിയ സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്തി പ്രബന്ധങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.
- മലയാളത്തിലെ സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഉത്തേവവും വളർച്ചയും വിശദമാക്കുന്ന ഉപന്യാസങ്ങൾ രചിക്കുന്നു.
- പ്രദേശം, കാലം, ഉള്ളടക്കം തുല്യ മുന്നനിർത്തി രചനകൾ വിശകലനം ചെയ്ത് വിവിധ വ്യവഹാരരൂപങ്ങളിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.

എഴുത്തുകാർ

ചെറുഗ്രന്ഥി

ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ മനോധർമ്മവിലാസവും അലകാരപ്രയോഗ ചാതുരിയും പ്രദർശിപ്പിച്ചവർത്തി അഗ്രഗണ്യമാണ്. കെതി, ഫലിതം, ശുംഗാരം എന്നീ ഭാവങ്ങളാണു ചെറുഗ്രന്ഥിയുടെ കാവ്യങ്ങളിൽ ദർശിക്കാനാവുന്നത്.

ശ്രീനാരായണഗുരു

കേരളീയ നവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാന നേതാക്കളിൽ പ്രധാനി. സന്ധ്യാസിയും സാമൂഹിക പരിഷകർത്താവും. വിദ്യാലയങ്ങളും കേൾത്തെങ്ങളും സ്ഥാപിച്ച സമുദായത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനു വേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചു. 1856 തും തിരുവന്തപുരത്ത് ജനനം. 1928 തും സമാധിയായി. 1888ൽ അരുവിപ്പുരിത് നടത്തിയ ശിവപ്രതിഷ്ഠയിലൂടെ സാമൂഹികപരിവർത്തനയിൽ നാഡി കുറിച്ചു. ആര്യമാപദ്ധതികാരി, രബ്ബോൾ, ദർശനമാല, അദ്ദേഹത്തൊഴിക്ക മുതലായ ദാർശനികകൃതികളും പ്രവോധനകൃതികൾ, സ്ത്രോതരുകളിൽ, തർജ്ജമകൾ, തർജ്ജമകൾ മുതലായവയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളാണ്.

ആറുർ രവിവർമ്മ

മലയാളകവിതയിൽ ആയുനികപ്രവാൺതകർക്കു തുടക്കം കുറിച്ച കവികളിൽ പ്രധാനി. 1930 ഡിസാബർ 27ൻ തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ ആറുർ ജനിച്ചു. കവിത, ആറുർ രവിവർമ്മയുടെ കവിതകൾ എന്നിവ പ്രധാന കൃതികൾ. സുന്ദര രാമസ്വാമി, സൗര്യം, ജി. നാഗരാജൻ എന്നിവരുടെ കൃതികൾ തമിഴിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡും എഴുത്തച്ചർ പുരസ്കാരവും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വേങ്ങയിൽ കുഞ്ഞിരാമൻ നായനാർ

പ്രശ്നത്തനയ പത്രപ്രവർത്തകനും ഉപന്യാസകാരനും ചെറുകമാക്കുന്നും. കേസരി, വജ്രസുചി, വജ്രബാഹു എന്നീ തുലികാനാമങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം കൃതികൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. 1860 തും കണ്ണൂർ ജില്ലയിൽ ജനിച്ചു. മരണം 1914 നവംബർ 14 ന്. വേങ്ങയിലിന്റെ ‘വാസനാവിക്കൃതി’ മലയാളത്തിലെ ആദ്യചെറുകമായായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ദാരക, മേനോക്കിരൈ കൊന്നതാരാൻ?, മദിരാശിപ്പിത്തലാട്ടം മുതലായവ പ്രധാന കമകൾ.

കെ.പി. രാമനുണ്ണി

ചെറുകമാക്കുന്നും നോവലിസ്റ്റും. 1955ൽ ജനനം. സുഫി പരിശയ കമ, ചരമവാർഷികം, ജീവിതത്തിന്റെ പുസ്തകം എന്നീ നോവലുകളും വിധാതാവിന്റെ ചിരി, വേണ്ടപ്പെട്ടവരുടെ കുറിൾ, ജാതി ചോദിക്കുക, പ്രണയപർവം, കുർക്കസ്, പ്രകാശം പരത്തുന്ന ആശ്രക്കുടി, പുരുഷവിലാപം എന്നീ കമാസമാഹാരങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, വയലാർ അവാർഡ്, ഇടത്തേരി അവാർഡ് തുടങ്ങി നിരവധി പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.